

KIRJAMESSUSADUT lokakuulta 2001

Lapsia ja nuoria sadutettiin Helsingin Kirjamessuilla useassa sadutushuoneessa. Koulutetut saduttajat saduttivat halukkaita messuvieraita. Sadut kirjattiin sanatarkasti kuten kertojat ne kertoivat.

Otsikko ...aurinko

Kertoja Aurora

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Aurora 2,5 v.

Tää on hieno aurinko.

Otsikko Aamulla kun Täti heräsi...

Kertoja Illuussia ja Olivia

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Illuussia ja Olivia 4 v. ja 3 v.

Aamulla kun Täti heräsi niin sillä aikaa mato oli iskemässä sen päälle. Kun mato kerran oli sisällä ja se meni sen päälle. Lapsi oli uimassa ja hänen jalkoihin joku puri. Kun mato oli purassu ja joku oli purassut

Otsikko Aino ja aurinko

Kertoja Aino

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Aino 4 v.

Mä olin auringon kanssa kävelemässä tietä pitkin kipin kapin. Sitten tuli semmonen myrsky ja mä kipitin kotiin ja aurinko kipitti kans, mut aurinko ei päässytkään kotiin ja joutu sinne ukkoseen. Se meni talon katoksen alle ja sen säteet ei menny rikki. Eikä sen säteet menny rikki eikä se muutu mustaks niin kuin sadepilvi. Sitten kun ne meni uimaan ja aurinko sukels niin se näkikin merentähden. Sitten mustekala sieppasi auringon, mutta se oli niin kuuma, että mustekalan lonkeroina poltti. Sitten tapahtu sellasta kun mä menin uimaan ja menin aika syvälle niin kävi niin etten osannut uida ja mä melkein upposin ja äiti tuli pelastaa. Taas tuli myrsky ja me upottiin sinne pohjaan. Mä pistin silmät kiinni siellä meressä ja haukoin henkeä. Suuhun ei mennyt vettä. Tuli taas myrsky ja aurinko pääs kotiin ja mä tuln surulliseksi kun mä pelkäsin et kuoliks aurinko. Taivas tuli aurinkoiseks ja aurinko tuli taas mun kaa kävelee. Ja sitten me mentiin väärää tietä. Sitten me haettiin isä ja äiti. Sitten ne neuvo tuonne päin oikeelle ja kun menette niin vasemmalle ja sitten pääsette pois. Ja siihen se loppu.

<i>Otsikko</i>	Ajattele...
<i>Kertoja</i>	Akse
<i>Ika</i>	17-50 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Akse 17 v.

Ajattele, että on ihan tavallinen ilta muitten iltojen joukossa. Yö on laskeutunut maan ylle kuin peitto. Kelmeä kuu mollottaa yksin taivaalla. Suoritettuasi kaikki ilta-askareet ja juotuasi kupposen teetä voit hitaasti painua sänkyyn. Ja niin kuin unen on tapana tulla, se hiipii varkein ja yllättää kietoen ihmisen paksuun unen verhoon. Yhtäkkiä havahdut ja huomaat olevasi jossain sinulle tutussa paikassa. Hetken tarkasteltuasi huomaat olevasi omassa kodissasi. Vanhat seinäpanelit ja tutut taulut tervehtivät sinua hiljaisella äänellään. Kävelet kuin usvassa, päämäärättä, kunnes pysähdyt tutun oven edessä. Ovi, jonka näet, johtaa omaan huoneeseesi. Avaat sen, ja huomaat sisällä huoneessa itsesi nukkuvan omassa sängyssäsi. Tarkastelet rauhallisesti hengittävää itseäsi sängyssä mutta kaikki ei tunnu olevan kohdallaan. Huoneesta puuttuu kaikki hajut, äänet ja tunteet. Huomaat, että olet jähmettynyt paikallesi. Et voi irrottaa katsettasi itsestäsi. Yhtäkkiä kuulet äänen jostakin ulkoa. Ensimmäinen pelkkä heikko koputus ikkunalautaa vasten. Ikkunalasi helisee vaimealla äänellä. Se on kuin yksinäinen tuulikello. Sitten aivan yhtäkkiä näet käden hapuilevan ikkunakahvaa. Haluaisit huutaa ja varoittaa itseäsi, mutta huulesi ovat aivan mykät. Ikkuna aukeaa hiljaa, ja sisään astuu pitkä, laiha, kalpeanaamainen mies. Hän tuijottaa tyhjään ilmekään värähtämättä. Hän astelee määrätietoisesti sänkyä päin. Hän pysähtyy ehkä vain yhden askelen päähän ja tuijottaa. Aika tuntuu ikuisuudelta, tuntuu aivan kuin se olisi pysähtynyt. Haluaisit rynnätä sängyn luokse ja ravistella itsesi hereille, mutta et kykene. Hitaasti huuto alkaa rakentua; se kasvaa ja täyttää koko tajunnan. Heräät säpsähtäen huomataksesi olevasi omassa tutussa huoneessasi. Mutta kun käännyt,

<i>Otsikko</i>	Atlantis
<i>Kertoja</i>	Jenni
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Jenni 9 v.

Yhdellä miljardöörillä oli meressä semmosii mineraalikaivauksia. Sitten siinä lähellä oli yks laiva löytäny jättiläishelmen merestä. Sitten se lähti heti sinne. Sitten se niin näki yhtäkkiä sen helmen ja halus ettiä merestä lisää. Sitten se niin tota, kun sillä oli yks keksijä ystävä, se teki sille miljardöörille sukellusaluksen. Kun ne oli tosi syvällä meressä niin sit se sukellusalus hajos ja lähti putoon alaspäin. Sit se putos ihan meren pohjaan. Sit siellä oli kaupunki. Sitten siin tota, ne kyseli kaikkee silt kuninkaalta. Siitten se kuningas kerto kaiken siit kaupungista. Ja sitten niin tuli semmonen joku maanjäristys. Ja sitten se niin ne kyseli ett tietääk se kuningas mitään miks se maanjäristys tuli. Sitt se kuningas kerto ett se oli kauan sitten riitaantunu yhen toisen kaupungin kuninkaan kanssa. Ja sillä oli joku ase, sillä toisella kuninkaalla. Ja niin se pysty tekeen sillä aseella maanjäristyksiä. Sitten ne päätti lähteä sen toisen kuninkaan valtakuntaan. Sitten kun ne oli siellä. Sitten sen toisen valtakunnan vartiat löys ne. Ja sitten nii ne pääs sen kuninkaan puheille. Ja sit se kuningas kysy niiltä minkä takia ne on tullu sinne. Sit ne vastas niinku että, sen takia ne on tullu sinne että ne yrittää niin vapauttaa sen kuninkaan pojan, kun se on sillä vankina. Sit se kuningas sano ett se ei oo siellä vankina. Kun niin tota se halus jäädä sinne, koska se tykkäs niin kauheesti niistä ruuist jota siel oli. Sitten sen kuningas sano ett se ei oo enää vihanen sille toiselle kuninkaalle. Koska kun ne oli kauan sitten riitautunu yhest kilpahevosesta niin sitten sillä oli kuulemma paljon parempi kilpahevonen niin se anto sen toisen kuninkaan pitää sen toisen kilpahevosen, jost ne oli riitautunu silloin. Sit se kysy ett miks se aiheuttaa niit maanjäristyksiä sinne. Sit se sano ett ei se aiheuta mitään maanjäristyksiä, eikä se edes tiedä minkä takii siell on maanjäristyksiä. Sitten sillä miljardöörillä oli mukanaan sattumalta sen mineraalikallion piirustukset. Sit selvis ett se mineraalikallio jota se poras ulottu sinne merenpohjaan asti. Ja sinne Atlanttikseen. Ja sitten se, ne lupas lopettaa ne poraukset, jos se sais lisää niit helmiä. Sitten niin, se sai niit viis semmost helmeä. Sit ku se meni pintaan, ne helmet muuttuki semmoseks harmaaks

Otsikko Autio saari
Kertoja Joonas
Ika 7-16 vuotta
Kerrottu Poika
Satu Joonas 10 v.

Oli kymmenen ihmisen porukka ja ne oli tutkimusmatkailijoita. Niillä oli iso, hieno laiva ja ne lähtivät pitkälle matkalle. Ja sitten kun ne oli matkustanut pari päivää, tuli myrsky. Myrskyssä niitten radio ja tutka meni rikki. Ja ne ei tienny yhtään minne niitten piti mennä. Sitten yksi ihmisistä sanoi, että käännytään takaisin vaan. Kun kapteeni oli hermoissaan se käänsi niin kovasti, että laiva kaatu. Sitten ku kapteeni mietti mitä se oli tehny, se jäi ratin eteen shokkiin. Sitten muut ihmiset otti pelastusveneeseen, ja sitten ne souteli aika pitkään.

Sitten yksi näki aution saaren, jossa oli paljon kasveja ja semmosta. Sitten ne soui autiolle saarelle. Autiolla saarella, ku ne pääs rantaan kun ne oli kävelly vähän aikaa, ne näki luolan. Ne päätti, että ne jää asumaan luolaan, kun ne pelastuis. Sitten niillä meni pari päivää, että ne löysi ruokaa ja sitten yksi näki jalanjälkiä. Niitä oli kymmenen ryhmässä, ja niitä jalanjälkiä ei ois voinu olla niin paljon. Sit se riensi luolaan ja sanoi että mä näin monta jalanjälkeä ja ne voi olla kannibaaleja tai alkuasukkaita. Sitten ne alkoivat rakentaa aitaa varmuuden vuoksi, ettei ne hyökkäis. Ja sitten kun aita oli valmis, melkein heti sen jälkeen alkoi kuulua huutoa kauempaa. Sitten kaikki otti kiviä ja meni ylös ja heitteli kiviä pelotellakseen alkuasukkaita. Vähän ajan kuluttua tummaihoisten välistä tuli valkoihoinen joka osas puhua suomea. Sitten se kysy mitä ne teki täällä, miks ne oli tullu tänne. Yks leiriläinen vastas, että meidän laiva meni rikki ja me soudettiin tänne. Valkoihoinen sanoi, että voitasko me tehdä sellanen sopimus, että me annetaan teille vanha lentokone ja ne antas vastapalvelukses vaatteita, joita niillä oli mukana. Ne mietti vähän aikaa

Otsikko Autiosaari
Kertoja Tomas
Ika 7-16 vuotta
Kerrottu Poika
Satu Tomas 10 v.

Oli pimeä ja myrskyinen yö kun olin kapteenina suuressa laivassa nimeltä Flipper. Yhtäkkiä iski salama Flipperin purjeisiin. Flipperissä oli neljä tynnyriä ruutia, joten se räjähti. Vain minä ja ystäväni Klaus jäätiin henkiin. Me uimme saarelle ja samassa kun pääsimme rantaan, nukahdimme. Ja seuraavana päivänä kävimme metsällä. Teimme tutkimusretken saarella. Mutta saari oli autio. Sitten päätimme yrittää tehdä ruokaa. Klaus oli ollut sattumalta kokki Pariisissa, joten hän osasi laittaa ruokaa. Joimme kookosmaitoa ja söimme hedelmiä. Kun olimme syöneet, teimme majan saarelle. Sitten huomasimme, että myrsky nousee. Ukkonen iski ja se sytytti majamme palamaan. Hyppäsin alas korkealta puusta ja tiesin, että tämä oli viimeinen päiväni. Mutta kun tulin alas, en tuntenutkaan maata, vaan olin omassa sängyssäni.

<i>Otsikko</i>	Delfiini ja sammakoi...
<i>Kertoja</i>	Vilma
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Vilma 3 v. Delfiini ja sammakoi ui. Pallo heitettiin. Ei enää jatku.
<i>Otsikko</i>	Det var en gång en gekko...
<i>Kertoja</i>	Carolina Forss och Olga Salminen
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Carolina Forss och Olga Salminen 11 år & 12 år Det var en gång en gekko, som bodde i Kronohagens lågstadieskola. Gekkon hette Krukus. Krukus var mycket gullig och alla elever gillade honom. Krukus tyckte om maskar och syrsor. Men inge tyckte om syrsorna eller maskarna. Ingen ville ge mat åt den. Men det fanns några i årskurs sex som var så modiga att de vågade ge mat åt den. En dag när dom där modiga eleverna gick och äta blev de förgiftade. Efter det de kunde inte mata gekkon, för de var borta från skolan i många dagar. Sen kom två lärare och sen kom de med stora hanskar, för ifall de inte skulle ha haft handskar, skulle de inte ha vågat ge mat åt honom. Sen gav de så mycket mat att den exploderade. Så ingen såg gekkon efter det. Snipp snapp slut så var sagan slut.
<i>Otsikko</i>	Det var en gång ett Mumintroll ...
<i>Kertoja</i>	Emma
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Emma 4 år Det var en gång ett Mumintroll som heter Mumin. Och sen kom en brill. Hon hade potatis. Hon hade också soppa, som hon hällde på ett huvud. Och skrek hon på Mumin pappa och Mumin mamma att hjälpa. Och sen svimma hon. Hon svimma på ett nerförs backe och sen hällde Mumin vatten. Och sen gå hon hem på

Otsikko Eka ne juoksi kovemmpin ...

Kertoja Helka ja Minja

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Helka ja Minja 4 v. ja 4 v.

Eka ne juoksi kovemmpin ja sitte ne laulo kovemmin. Sitten ne plääsäs kovemmin. Sitten ne juoksi kovempaa.

Otsikko Elipä kerran pieni poika...

Kertoja Pauliina ja Veera

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Pauliina ja Veera 12 v.

Elipä kerran pieni poika, joka asusteli metsässä. Talo oli suuren suuri, mutta siellä ei asunut muita pojan lisäksi. Poika hankki ruokansa pääosin metsästä, mutta myös myyrältä, jolta hän varasti sen. Poika piti aina mukanaan taskukelloa, joka näytti myös suunnan, jos pojalla oli nälkä. Se nimittäin näytti tien missä ruokaa oli. Myyrä oli ilkeä, koska hän oli menettänyt ystävällisyytensä noidalle. Siksi poika joutui varastamaan myyrältä. Poika olisi tahtonut muuttaa kaupunkiin setänsä luokse, mutta hän ei tiennyt missä setä asui. Eikä sitä oliko hän enää hengissä. Toisaalta poika tykkäsi asua metsässä, sillä sieltä löytyi aina pientä purtavaa. Pojalla ei ollut paljon ystäviä metsässä, sillä metsässä ei asunut muita kuin hän ja myyrä. Se oli pieni metsä.

Eräänä iltana poika päätti lähteä etsimään kaupunkia. Hän löysikin sen, mutta hän ei osannut puhua kaupunkilaisen kieltä. Se oli stadin slangia, mutta sitä poika ei tiennyt. Poliisit veivät hänet kadulta orpokotiin. Mutta illalla poika karkasi sieltä. Ja juoksi takaisin metsään myyrän luo. "Missä sinä olit?" kysyi myyrä. "Olin kaupungissa, mutta minut siepattiin vankilaan ja karkasin sieltä. Onneksi olen taas täällä turvassa. Ensimmäistä kertaa minusta tuntuu, että sinä olet minun ystäväni." "Niinpä kai", sanoi myyrä. Myyrä ja poika päättivät olla ystäviä. Keittivät riisipuuroa ja sekoittivat sinne paljon kanelia, jotta se olisi hyvää. Sitten he menivät nukkumaan ja näkivät makeita unia riisipuurosta. Parin viikon päästä he muuttivat yhteen ja elivät onnellisina

Otsikko Eläinkenneli

Kertoja Anne

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Anne 12 v.

Jossain pimeässä metsässä oli talo, jossa asui pieni tyttö. Pieni tyttö ei oikein tykänny asua yksin ja se lähti etsimään kaveria, jotain kenen kanssa se vois asua. Hän kuljeskeli eteenpäin metsässä. Vastaan tuli hirveen pelottava karhu. Ja se lähti sitä pako. No sit sieltä taivaalta tuli yhtäkkiä salama. Tai se salama osui siihen karhuun ja se muuttui jänikseksi. Sit se jänis ei ollu enää niin pelottava ja sit niistä tuli ystävät, tytöstä ja jäniksestä. Mut se tyttö ei ollu vielääkään oikein tyytyväinen, kun sillä ei ollu kuin yks ystävä ja se lähti etsimään toista ystävää. No ne lähti sit yhdessä etsimään sitä toista ystävää. No sitte ne käveli pitkän matkan ja sit ne saapu kaupunkiin. Sellaseen suureen suureen kaupunkiin, missä oli paljon kaikkia kulkukissoja ja -koiria. Siellä ne sitte tapas niit kaikkii kissoja ja koiria ja ne pysty puhuukki niitten kanssa, koska se jänis osas puhuu eläinten kieltä ja sen salamaniskun takii myös ihmisten kieltä. Koirista ja kissoista tuli kans niitten ystäviä.

No sit se tyttö rupes oleen tyytyväinen, et sil oli tarpeeks ystäviä ja sit se halus lähtee kotiin. Ja ne eläimet tuli myös mukaan. No sit se oli saanu suuren maineen, ku se oli tavallaan puhdistanu ne kadut nii sit se rupes saamaan kaikkii ystäviä lisää, lähinnä eläimiä, mut myös ihmisii, jotka toi eläimiä sinne. Ja sit ne sen ihmisystävät halus et sil olis tosi mukava koti, ei niin pelottava ja synkkä ja sit ne rakens sille paljo isomman ja hienomman talon siihen viereen. Ja sitte aikojen kuluessa siitä tuli tosi hieno eläinkenneli ja siellä kaikki eli elämänsä loppuun saakka.

Otsikko Eläintarha

Kertoja Kalle

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Poika

Satu Kalle 7 v.

Olipa kerran karhu. Se meni eläintarhaan. Hän näki monenlaisia eläimiä. Esimerkiksi tiikerin, pöllön leijonan ja vielä se näki käärmeen. Sitten karhu lähti kotiin. Hän meni retkelle. Sit hän pani sen peiton siihen maahan. Sitten hän laittoi sinne monenlaisia ruokia. Siinä oli hunajaa, juomaa ja kakkua. Ja sit oli vielä leipää ja voita ja vielä mansikkahilloa. Nalle oli syönyt, hän lähti kotiin.

<i>Otsikko</i>	Eräänä päivänä Eemeli...
<i>Kertoja</i>	Antti
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Antti 5 v.

Eräänä päivänä Eemeli meni ulos ja näki että susi oli varastanut hänen makkaransa. Hän kertoi isillensä että susi oli varastanut makkaransa. Ja sen jälkeen isä sanoi niin että vois mennä vaikka kauppaan. Ja Eemeli sanoi unohdin sen päästäni. Sitten Eemeli olikin kaupassa. Sitten hän löysi makkaroitia enemmän kun yksi. Sitten Eemeli meni menä takaisin kotiin ja pani kaikki makkarat samaan keppiin. Ja sitten Eemeli näki seuraavana päivänä että susi oli vienyt yhden makkaran pois. Sitten Eemeli kävi ostaen yhden uuden lisää. Ja sitten Eemeli kävi semmoisessa paikassa näki semmoista unta että kummitus oli tullut heidän pihalle. Ja sitte Eemeli kävikin niin että susi oli varastanut kaikki makkarat, yhdellä suulla kaikki. Niin, ja sitten Eemelin isä kauhistui. Ja Eemeli haki villin hevosensa paikalle. Ja sitten Eemeli kävikin nukkumaan ja näki unta, mikä oli vieläkin pelottavampaa. Eemeli pani semmosen lääkkeen ettei enää pelottaisi.

<i>Otsikko</i>	Eräänä päivänä kerran...
<i>Kertoja</i>	Alli ja Liina
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhmä
<i>Satu</i>	Alli ja Liina 8 v. ja 7 v.

Eräänä päivänä kerran kauan sitten pieni tyttö lähti metsään kävelyille. Siellä hän tapasi vanhan eukon. Vanha eukko sanoi: Haluaisitko tulla päivälliselle minun luokseni? Mitäs teillä on ruokana, sanoi pieni tyttö. Meillä on ruokana sammakkoja. YÖK! YÖK! Sitten tulet myös syömään. Mielummin menen syömään McDonaldsiin tai kotiin. Mutta haluaisitko kuitenkin tämän padan? Sillä voit keittää ihan mitä vaan, kunhan sanot vain tälle padalle. Ja taikasana on: Rippels puppels, haluan ruokaa. Sitten räjähti salama ja eukko katosi pimeyteen.

Sitten pieni tyttö alkoi ajatella minne noita oikein lähti. Sitten hän muisti että hänen repussa oli noitakirja ja katsoi sitä. Siellä oli pieni runo ja siinä luki: Etsi musta tammi ja kosketa sitä niin pääset velhojen valtakuntaan. Sitten pieni tyttö meni kotiin pakkaamaan laukkuaan. Hän sanoi äidilleen että lähtee vain pienelle retkelle. Hän meni metsään ja etsi mustan tammen. Hän kulki ja kulki ja yhtäkkiä hän näki mustan tammen. Hän alkoi ajatella viitsisikö sittenkään lähteä ja päätti sitten koskettaa sittenkin tammea. Hän koski tammea ja yhtäkkiä hän oli jo perillä. Siellä hän tapasi ensin aidan jossa oli merimiehen kuva. Ja sitten hän avasi portin ja meni sisälle. Hän pelästyi koska siellä oli ikkuna jossa näkyi monia velhoja ja he keittivät juuri hänen parasta ystäväänsä padassa. Sitten hän näki maassa kirjoituksen. Siinä luki: Etsi timanttisormus, purista se käteesi, niin

Otsikko Eräänä päivänä kohtasin kummallisen kirahvin...

Kertoja Marita

Ika 17-50 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Marita 39 v.

Eräänä päivänä kohtasin kummallisen kirahvin. Kirahvilla oli kaulassaan punainen rusetti, jalassaan sillä oli mustat kalossit ja selässään se kantoi valtavan suurta reppua. Kaiken huipuksi se osasi puhua. Minulle kirahvi huudahti heti "Moi"! Totta toki vastasin sille heti "Moi!" Kysyin kirahvilta mitä sillä oli repussa. Kirahvi vastasi, että hänellä oli valtava määrä kirjoja. "Mitä sinä aiot tehdä niillä kirjoilla", kysyin. "Enpä tiedä, ajattelin viedä ne kaatopaikalle!". Minä vastasin "Älä ihmeessä, minä vien ne kouluun ja jaan ne lapsille." Ja siksi meillä on nyt kirjastossa niin paljon kirjoja.

Otsikko Haisuli-hemmo

Kertoja Toppari ja Lotta

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Toppari ja Lotta 10 v. ja 10 v.

Olipa kerran Haisuli-hemmo. Haisuli-hemmo oli pieni peikko. Se asui vanhan tammen juurella. Haisuli-hemmo tykkäsi sienistä ja marjoista. Erityisesti hän piti kanttarelleista, joita oli hyvä keittää. Haisuli-hemmolla oli paljon ystäviä. Mutta eräänä päivänä Haisuli-hemmolta oli kadonnut hänen kaikki kanttarellivarastonsa. Ja varastaja oli ilkeä velho. Haisuli-hemmo kutsui serkkunsa Haisuli-pukin apuun. Haisuli-hemmo ja Haisuli-pukki lähtivät etsimään johtolankoja. He kuulivat hiiriltä, että varastaja oli ollut velho. Myyriltä he taas kuulivat, että velholla oli apuri. Haisuli-hemmon ystävät halusivat kaikki auttaa Haisuli-hemmoa ja Haisuli-pukkiä. Jänöjussi kertoi heille että velhon apuri oli toheloinut ja kertonut jänöjussille että he aikoivat tehdä kanttarelleista taikaliemen. Jänöjussi oli myös saanut urkkimalla selville, missä velhon linna oli. Ja sinne pääsi vain lentämällä. He kutsuivat kotkan avukseen ja lensivät kotkan kanssa velhon linnaan. He hoitelivat vartijan virkaa toimittavan apurin nopeasti. Mutta sitten itse velho tuli ja huusi hähhähää ettepä saakaan kiinni ja hyppäsi ikkunasta pehmeälle patjalle. Mutta velho oli unohtanut kanttarellinsa ylös linnaan ja Haisuli-hemmo ja Haisuli-pukki ystävineen hakivat kanttarellit linnasta. Lopuksi velhosta ja hänen

Otsikko Hassun hassu kummitus

Kertoja Auri ja Jenni

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Auri ja Jenni 8 v. ja 9 v.

Olipa kerran kummitus. Sitten kummitus lähti taas hiippailemaan rappusia alas. Kun kummitus oli pihassa hän huomasi orvon tytön. Sitten kummitus meni juttelemaan tytön kanssa ja tyttö sanoi että en minä ole orpo. Ja sitten se lähti kotiin. Sen jälkeen kun tyttö oli lähtenyt kotiin niin sitten hän kalisteli kaltereita ja sen jälkeen kotiväki heräsi. Herättäessään kotiväen kummitus pelästyi ja juoksi komeroon piiloon. Ja koska se ei pitänyt päivänvalosta se jäi sitten loppupäiväksi sinne ja kun oli ilta niin se meni jääkaapille kolistelemaan. Jääkaapissa oli kumminkin valo, mutta kummitus ei juossut takas sinne komeroon. Koska kummitus ei säikähtänyt ja otti ruokaa, hän meni katsomaan telkkarista piirrettyjä. Sitten oli aamu ja hän oli nukahtanut ja sitten seuraavana yönä hän näki tyttöystävähaamun ja he menivät syömään. Sitten tyttöystävä haamu lähti pois. Seuraavana iltana tyttöhaamu ja poikahaamu menivät naimisiin. Ja sitten olivat paljon paljon ystävällisimpiä. Sen pituinen se.

Otsikko Hennat määrää

Kertoja Jenny ja Riina

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Jenny ja Riina 10 v.

Olipa kerran Jenny ja Riina. He olivat kahden Hennan orjia. Henna P:n ja Henna E:n. Eräänä päivänä Hennat halusivat lapsen. Sitte niille adoptoitiin lapsi. Sitten ne Jenny ja Riina halus hoitaa ja sitte tota Henna ja Toinen Henna halusi hoitaa sitä lasta. Ja sitte me yritettiin selittää, että te ette saa hoitaa. Koska ne ei vaihda eikä vaihda vaatteita eikä syötä. sitten eräänä päivänä lapsi kuoli nälkään. Hennat halusivat toisen lapsen. Sitten ne saivat toisen lapsen ja se taas kuoli. Eräänä päivänä Henna P. ihastui Nikoon ja Henna E. Mikkoon. Henna P. meni naimisiin Nikon kanssa ja Toinen Henna Mikon kanssa. Sitten he tekivät lapsia. Sitten ne komensi meitä, et jos me ei oltaisi tehty jotain ne ruoski meitä. Sitten Jenny ja Riina tulivat ja murhasivat heidät. Loppu.

Otsikko Herra Virtanen hankkii kaksi hevosta

Kertoja Ronja Leino

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Ronja Leino 9 v.

Olipa kerran hevostalli, joka oli hyvin pieni. Hevostallin omisti herra Virtanen, jolla oli viisi lasta. Yhtenä päivänä hän päätti ostaa kaksi uutta hevosta. Hän päätti mennä jo seuraavana päivänä ostamaan hevoset. Seuraavana päivänä hän lähti heti herättyään ostamaan hevoset. Hän oli nähnyt yhden tallin, jossa oli kyltti, jossa luki: Myydään hevosia. Herra Virtanen valjasti hevosensa ja lähti matkaan.

Hänen piti mennä metsän läpi. Metsä oli hyvin suuri. Kun hän oli mennyt vähän matkaa hän kuuli outoja ääniä. Hän kääntyi katsomaan taakseen, mutta ei nähnyt mitään. Hän ajatteli, että se oli vain tuuli. Vähän aikaa sen jälkeen kun hän oli kuullut sen äänen, se kuului uudestaan. Hän halusi äkkiä pois siitä pelottavasta metsästä. Yhtäkkiä hän näki vilauksen jostain oudosta olennosta. Hän pelästyi niin paljon, että melkein putosi hevosen selästä. Hänen hevosensa vähän sen jälkeen nousi takajaloilleen ja herra Virtanen sai onneksi hevosensa rauhoittumaan. Sitten yhtäkkiä hän näki villin hevosen. Se laukkasi niin kovaa, että herra Virtasen hevonen pillastui. Vähän ajan päästä herra Virtanen näki helpotukseksensä jo tallin. Hän oli helpottunut, että pääsi pois metsästä. Ikävä kyllä sen toisen tallin omistaja ja hänen perheensä olivat lomalla. Herra virtanen joutui menemään takaisin kotiin ilman hevosia. Hän päätti tulla katsomaan jo seuraavana päivänä olivatko he jo tulleet kotiin. Hän ei olisi halunnut mennä uudestaan metsään, mutta hänen oli pakko koska ei ollut muuta reittiä hänen tallinsa sieltä. Kotimatalla hänelle ei sattunut mitään eikä hän kuullut edes mitään. Hän oli iloinen kun pääsi kotiin. Hän ruokki hevoset ja meni syömään taloon.

Hänen lapsensa kysyivät miksi hän ei ollut tuonut hevosia.

Herra Virtanen vastasi heille, että tallin omistajat olivat matkoilla ja että hän menisi huomenna katsomaan olisivatko he jo tulleet. Seuraavana aamuna hän lähti taas metsän kautta, koska ei ollut muutaakaan reittiä. Hän taas kuuli outoja ääniä yhä kovempaa, kovempaa, kovempaa, kovempaa ja kovempaa. Yhtäkkiä hän näki oudon olennon. Hän huusi apua. Mutta kukaan ei kuullut, koska hän oli keskellä metsää. Vähän ajan päästä selvisi, että se outo olento olikin suuri hevonen. Sitten hän jatkoi matkaa ja vihdoin viimein pääsi tallille.

Onneksi tallin omistaja ja hänen perheensä oli tullut lomalta. Tallin omistaja tarjosi hänelle kahta hevosta, jotka olivat vuoden vanhoja. Herra Virtanen osti hevoset ja kysyi tallin omistajalta, olisiko muuta reittiä hänen tallilleen. Tallin omistaja sanoi, ettei ollut muuta reittiä kuin metsäpolku. Herra Virtanen joutui menemään uudestaan metsään. Hän oli onnellinen koska hän ei kuullut eikä nähnyt mitään omituista tällä kertaa. Kun hän tuli kotiin, hänen lapsensa halusivat välttämättä lähteä ratsastamaan uusilla hevosilla. Lapset ottivat eväitä mukaan ja menivät yhdelle kauniille niitylle, jossa kasvoi paljon ruohoa hevosille syötäväksi ja jossa he voisivat syödä eväät. He menivät niitylle ja olivat siellä koko loppupäivän ja heillä oli tosi hauskaa.

Otsikko	Hyvät ystävät
Kertoja	Sakari
Ika	7-16 vuotta
Kerrottu	Poika
Satu	Sakari 9 v.

Olipa kerran perhonen. Se oli todella, todella värikäs, se oli Ritariperhonen. Sen koulussa oli tosi kivaa ja se piti todella paljon matematiikasta, saksasta ja käsitöistä. Se piti matematiikasta siksi, kun se oli siinä luokan paras. Se piti saksasta, kun se oli ulkomaan kieli ja siinä oppii muita sanoja. Ja käsityöt oli sen mielestä kivaa, kun se sai tehdä perhosia ja kaikkea muuta mitä huvittaa. Se piti koulusta myös, kun sieltä sai hyvää ruokaa ja siel on hyviä kavereita. Kun Ritariperhonen tulee kotiin, ekaks se tekee läksyt, sitten hän saa katsoa telkkaria tai olla ulkona tai jotakin muuta. Sen mielestä läksyt olivat aina kivoja, koska se piti niistä todella paljon. Hänellä oli ihan lähellä, noin sata metriä, uimaranta ja monta kaveria tosi lähellä häntä. Hän piti todella todella paljon jalkapallosta, pikalennosta ja keinumisesta. Hänen kaverinsa oli todella hyvä pelaamaan jalkapalloa. Hänen pallonsa oli musta-sini-valkoinen. Hänen mielestä pallo oli kaikkein paras pallo, se ei ollu kova, se oli just hyvä. Ja hänen kaverinsa ei ikinä halunnu mennä sisälle, vaan halusi aina olla ulkona, että saisi punaiset posket. He olivat noin 3-4 tuntia ulkona pelaamassa jalkapalloa tai keinumassa tai he lensivät ympäriinsä. Hänen kaverinsa oli muuten Alekski ja hän itse oli Juho. Juhon kaveri Alekski oli hänen mielestään kaikkein paras kaveri koko maailmassa. Juho leikki koko päivät koulussa ja kotona Aleksin kanssa. Aleksin mielestä oli Juho yks hänen parhaimmista kavereistaan, yks viidestä. Juho piti todella paljon uimisesta, hän oli luokan nopein uija. Hänen äitinsä oli todella hyvä koulussa, niin kuin Juho itsekin on. Juhon koulussa oli aina tiistaisin ekasta kolmanteen tuntiin uimista. Hän ui eniten aina Aleksin kanssa ja tietysti muitten lasten. Juhon ja Aleksin mielestä oli todella kivaa, että he olivat niin hyviä kavereita. Aleksin ja Juhon vanhemmat pitivät myös, että olivat koko pitkät päivät ulkona ja leikkivät myös. Juhon ja Aleksin vanhemmat ovat todella hyviä kavereita, niin kuin Juho ja Aleksikin. Juhon lempiruoka oli hyönteisen rintaa. Nam nam. Aleksin mielestä oli taas koppakuoriansen kuori kaikkein rapeinta ja todella hyvää. Alekski kävi joskus kesäisin syömässä Juhon luona ja Juho taas Aleksin luona. Juhon mielestä se oli tosi kivaa ja Aleksin mielestä myös. Ja Juhon ja Aleksin vanhempien mielestä se oli tosi hauskaa ja he pitivät siitä myös. Juho ja Alekski eivät tarvinneet mitään lupaa, että he voivat mennä rantaan polskimaan tai uimaan. Se oli heidän mielestään kivaa ja ranta oli hiekkaranta ja tosi pehmeä. Juhon yksi kaikkein kivimmistä lajeista oli ulkona piirtäminen. He tekivät sellasta piirtämistä, että kumpi oli nopeempi ja kumpi oli hienempi. Juholla ja Aleksilla ei ollut ikinä mitään riitaa,

<i>Otsikko</i>	Ihmeellinen kesä
<i>Kertoja</i>	Tuuli
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Tuuli 10 v.

Olimme lähdössä minun kummisetäni ja hänen tyttöystävänsä kanssa Linnanmäelle, kun tapahtui ihmeitä.....

Kun olimme parkkipaikalla, huomasin, että olin uimapuvussa ja uimakassi olalla. Olin niin nolo, että aloin juosta päätä pahkaa isäni taloon. Mutta muutaman minuutin päästä huomasin, että olin taas ihan normaali. Kun olimme maksamassa sisäänpääsylippua, niin ihmettelin, miksi lipunmyyjä näytti Retu Kiviseltä. "Huh, vihdoinkin Lintsillä (vaikkakin nolona)!"

Kun menimme ostamaan rannekkeita, en huomannut yhtään, että olin mennyt ravintolaan ja kysynyt, onko teillä rannekkeita. Kun sain rannekkeen, ryntäsin suoraan Space Expressin jonoon. Kun pääsin Space Expressiin, luulin, että meteoriitti tulisi minua päin, joten tein niin kuin muutkin ihmiset tekisivät, eli kiljaisin. Kun tulimme pois, sanoin vahdille että olette parantaneet tätä kaksisataa prosenttia. Vahti näytti olevan aika äimissään, mutta minä en nähnyt sitä ja juoksin päätä pahkaa pois.

Kun olin menossa Mustekalan jonoon, huomasin, että se oli ainakin 800 metriä pitkä. Siksi menin kummitusjunaan. Kummitusjunassa minä luulin, että meidän olisi pitänyt hypätä pois, koska se pysähtyi ja sireenit alkoivat piipittää. Mutta se olikin vain mielikuvitusta. Seuraavaksi halusin mennä ostamaan hattaraa, mutta hattarakojusta saikin ranskalaisia, joten söinkin ranskalaisia. Kun olin menossa Vonka-putoukseen, mutta sen tilalla olikin uima-allas. Kun tulin pois sen luota, näin luokkatoverini Nanan. Huusin Nanalle hepreaksi jotain, vaikka en itse ymmärtänyt, mitä (vaikka minun pitäisi ymmärtää). Nana ja minä menimme yhdessä sen jälkeen Top Spiniin. Kun Top Spini oli menossa pää alaspäin, vihreä valo välähti ja Nana katosi ja minun eteeni ilmestyi ufo. Ufolla oli hattara toisessa kädessä ja toisessa kädessä joku ihmeellinen vempain ja hän sanoi jotain." Uglä buglä, Im late". Sitten välähti toisen kerran vihreä

Otsikko	Ihmeperantuminen
Kertoja	Suski, Juho, Laura ja Mari
Ika	7-16 vuotta
Kerrottu	Sekaryhma
Satu	Suski, Juho, Laura ja Mari 11 v.

Olipa kerran pieni tiikeri. Se asui risumajassa. Tiikerin nimi oli Teemu. Se harrasti rullalautailua, ratsastusta, luistelua ja erityisesti lukemista. Eräänä päivänä se kaatui rullalaudalla ja näin ollen joutui sairaalaan. Siellä todettiin, että hänellä on polvi murtunut ja käsi katkennut. Teemu vietti päivänsä lukemalla ja piirtämällä, vaikka se olikin vastenmielistä. Sairaalaan hän oli saanut mukaansa hienon pyörätuolin. Siinä oli nahkaselkänöitä ja kädensijat olivat pehmustetut. Kun hän oli lukenut ja piirtänyt tarpeeksi, hän aukaisi television. Televisiosta tuli tiedeohjelma, jossa kerrottiin ihmeperantumisesta. Teemu ei ymmärtänyt mitään tieteestä, mutta tiesi mitä ihmeperantuminen tarkoittaa. Hän soitti kaverilleen Leo Leijonalle. Hän pyysi Leo Leijonaa selvittämään, miten ihmeperantuminen tapahtuisi. Leo Leijona lupasi lähteä selvittämään asiaa.

Leo oli avuton, hän ei tiennyt, mistä löytää jonkun joka tietäisi asiasta enemmän. Lopulta hän päätti juosta kirjastoon ja etsiä kirjoista tietoa. Valitettavasti kirjoista ei ollutkaan apua, joten Leo joutui kääntymään kirjaston hoitajan puoleen. Kirjaston hoitaja Hanna Haikara oli mukava nainen. Häneltä löytyisi varmasti apua. Mutta lyhyen juttutuokion jälkeen ilmeni, ettei hänestä ollut apua Leolle. Leo päätti lähteä Lääkäri Vesa Vesinokkaeläimen luokse kysymään häneltä tietoa ihmeperantuksesta. Vesa osasi auttaa sen verran, että hän tiesi, että Pauliina Pesukarhu, joka oli hänen serkkunsa oli keksinyt ihmelääkkeen. Vesa päätti lähteä Leon mukaan vuorille kysymään Pauliinalta, miten ihmeperantus tapahtuisi. He ajoivat sinne Vesan hienolla, keltaisella tandem-pyörällä. Matka taittui nopeasti, koska molemmilla heistä oli hyvä kunto. Kun he saapuivat Pauliinan pienelle vuoristomökille, he joivat kupit teetä ja keskustelivat ihmeperantumisesta. Ulkona tuuli ulvoi ja silloin kuului rysäys. Leo juoksi ikkunaan ja näki, kuinka tandem-pyörä vieri vuoren rinnettä alas. Nyt heidän olisi käveltävä Teemu Tiikerin luokse kertomaan, miten ihmeperantuminen tapahtuisi. He saivat Pauliinalta muutaman pullan ja mansikkamehua. Ja Teemulle vietäviksi ihmeperantumislääkettä. He hyvästelivät Pauliinan ja lähtivät. Matka oli pitkä ja raskas sekä rinne, jota he kävelivät alas, oli hankala kävellä, koska siinä oli paljon irtokiviä ja oksia, joihin kompastui helposti. Kun he lopulta olivat tulleet takaisin laaksoon, jossa Teemun koti sijaitsi, he lampsivat suoraan päätä ovelle ja siitä sisään. Takapihalta kuului pyörien ääntä ja iloista hihkuntaa. He epäilivät, että Teemu leikkisi pyörätuolinsa kanssa, mutta huomasivat, että Teemun kipsit puuttuivat ja hän hyppi rullalaudalla. Molemmat

Otsikko Ilmapallo

Kertoja Mikko

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Poika

Satu Mikko 9 v.

Olipa kerran ilmapallo joka lensi taivaaseen. Siellä se törmäsi konkordiin ja sit se pokshti ja tippu alas ja suoraan kaivoon. Sen pituinen se.

Otsikko Ilmapallojen matka

Kertoja Susanna ja Liisa

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Susanna ja Liisa 11v. ja 10v.

Olipa kerran neljä ilmapalloa. Kaksi punaista ja kaksi valkoista. Ne asuivat Messukeskuksessa. Eräänä päivänä ovet avautuivat ja ne karkasivat. Tuuli kuljetti ne maailman ääriin. Yksi lensi Saksaan, yksi lensi Englantiin, yksi lensi Ruotsiin, mutta minne viimeinen lensi? Siitä tämä tarina alkaa. Saksassa pallo lensi Brocken vuoren yli, Englannissa pallo lensi Big Beniin, Ruotsissa pallo lensi kuninkaanlinnan yli. Viimeinen pallo ei uskaltanut kauemmaksi kuin Helsingin keskustaan. Saksalainen vuori-ilma oli niin kylmää, että pallo pokshti. Englannissa pallo osui Big Benin viisareihin ja pokshti. Ruotsissa pallo lensi laivan savupiippuun ja räjähti. Viimeinen pallo meni shoppailemaan Helsingin keskustaan ja palasi Messukeskukseen. Siellä eräs pieni tyttö sai pallon omakseen. The End.

Otsikko Ilmapallon matka

Kertoja Pirre

Ika 17-50 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Pirre 23 v.

Olipa kerran pieni tyttö, jolla oli pitkät palmikot. Tytön nimi oli Milja. Eräänä kauniina päivänä Milja käveli suuressa syksyisessä puistossa. Hän seurasi puiston poikki poikkelehtivia polkuja ja kehitteli mielessään kuvia maailmasta. Häntä askarrutti kuinka monia kauniita paikkoja maapallolla olikaan. Mennessään tuppuraisen pusikon läpi hän huomasi, että erääseen kauniin pensaankoksaan oli tarttunut ilmapallo. Milja selvitteli sotkuisen, solmuisen narun ja otti ilmapallon mukaansa. Ilmapallo oli suuri, punainen ja pyöreä. Milja iloitsi pallostaan ja leikki sillä puistossa. Ilmapallo tahtoi kovasti lähteä tuulen mukana, ja niinpä Milja päästi sen vapauteen. Ilmapallo kohosi ja kohosi kohti valkoisia hattarapilviä. Pian sitä ei näkynyt ollenkaan ja Milja saattoi vain kuvitella kuinka ihmeen ihaniin maailman kolkkiin ilmapallo pääsisikään. Se näkisi suuren meren, korkeat vuoret, ihmeelliset eläimet, pursuavat virrat. Milja tuli onnelliseksi ja hän huusi kovaan ääneen: "Hyvää matkaa ilmapallon! Terveisiä maailmalle." Sen pituinen se.

Otsikko I'm beautiful...

Kertoja Anitra ja Axu

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhmä

Satu Anitra ja Axu 10 v. ja 9 v.

I'm beautiful and free.
I can fly.
Boys love me.

Otsikko Jag skall berätta fyra vitsar...

Kertoja Idil

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Idil 9 år

Jag skall berätta fyra vitsar. Och de kommer alla i ordning. Det var en gång en gumma som aldrig satt peppar i maten, för hon tyckte inte om peppar. En dag sa hennes man: "Det smakar ju ingenting när du inte sätter peppar i maten." Och så sa gumman: "Är det du eller jag som gör maten?"

Så kommer nummer två av vitsarna. Gummans man mjölka korna och gav mjölken åt korna. Och så sa gumman: "Jag tror du gör på lite fel sätt." Och gubben svara: "Är det du eller jag som mjölkar korna?"

Nummer fyra av vitserna. Ska det inte komma nummer tre nu? Är det du eller jag som berättar vitserna? Sen var det slut.

Otsikko Jasso pimputteli pianoa...

Kertoja Sipi

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Sipi 10 v.

Jasso pimputteli pianoa ja hännässä on erikoinen tyyppi, jolla on kivat hampaat. Sit se yhtenä päivänä yritti syödä taulusta makkaraa. Se soitti kitaraa ja lähti kielet ja viritystapit irti. Kaupasta se halusi ostaa lumikolan ja ruokapöytään se nukahti. Se maalasi hampaansa ja

<i>Otsikko</i>	Jonathan ja Pikku Reino ...
<i>Kertoja</i>	Pikku Reino ja Jonathan
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Poikaryhma
<i>Satu</i>	Pikku Reino ja Jonathan 4 v. ja 5 v.

Jonathan ja Pikku Reino ja Johan lähti seikkailemaan soutuveneellä merelle. Merellä tuli kova myrsky ja meren aallot heitti meidät saareen ja aivot meni rikki. Saarella oli majakka, jossa asui kalastaja. Oli kova myrsky ja me mentiin majakkaan sisälle. Näimme majakasta, kuinka merestä nousi merihirviö. Sen lonkerot rupes tulemaan sen majakan ympärille. Yksi ikkuna oli auki, sieltä yksi lonkero tuli sisään. Kaikki olivat peloissaan. Jonathan oli rohkea ja meni kutittamaan sitä. Se hirviö nousi sieltä ja hymyili, kun sitä oli kutitettu. Se oli yksinäinen. Myrsky tyyntyi. Se hirviö vei meidät merenpohjaan retkelle. Siel oli yks mustekala. Sitte se vei meidät luolaan siellä merenpohjassa. Siellä oli ilmaa. Sieltä löytyi vene, jonne merirosvot olivat jättäneet viikinkimiekan. Koska myrsky oli rikkonut oman veneen, se hirviö auttoi tuomaan sen veneen sinne saareen. Siinä miekassa luki: Jonathan vuonna 1000. Se oli arvokas viikinkikuninkaan miekka. Sitten lähdettiin kotiin. Jonathan oli onnellinen, koska hän oli löytänyt isoisoisoisoisoisoisänsä miekan. Miekka jätettiin kalastajalle majakkaan kaikkien nähtäväksi.

<i>Otsikko</i>	Joskus minulla on tylsää pianotunnilla...
<i>Kertoja</i>	Iheoma
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Iheoma 10 v.

Joskus minulla on tylsää pianotunnilla. Useimmiten siellä on kivaa. Kuulostaa hauskalta, kun soittaa jotain laulua kahdella kädellä. Jos tunnit kestävät kauhean kauan ja soittaa koko ajan väärin, niin siellä on tylsää. Lempilauluni on Voi Täti Maijaa. Loppu.

<i>Otsikko</i>	Jukka katseli kateellisena...
<i>Kertoja</i>	Emilia
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Emilia 10 v.

Jukka katseli kateellisena kuinka Salla leikki uuden koiranpennun kanssa. On siinäkin mulla ystävä, Jukka ajatteli. Jukka päätti päästä koiranpennusta eroon eksyttämällä sen metsään. Jukka päätti tarjota Sallalle uusinta Aku Ankkaa. Mutta Salla sanoi, että oli jo lukenut sen. Jukka päätti kokeilla heittää palloa pennulle mutta pentu kiinnostui vain Sallan pallosta. Sitten Jukka keksi. Hän otti puiston penkiltä Sallan koirapilliin, juoksi metsään ja vihelsi pilliin. Koira juoksi metsään, Salla sen kintereillä. Pian koira katosi näkyvistä. Salla huuteli avuttomana koiraa, jolla ei ollut edes nimeä. "Tänne poika! Tänne!" Jukka alkoi kaduta tekoaan. Hän meni Sallan luo ja he etsivät yhdessä pentua. Viimein he löysivät pennun piikkipuskaan takertuneena. Jukka ja Salla hoitivat pennun yhdessä kuntoon ja antoivat sille nimeksi Pepi. Siitä päivästä lähtien Jukka leikki yhdessä

<i>Otsikko</i>	Kalastusretki
<i>Kertoja</i>	Tuomas
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Tuomas 10 v.

Olipa kerran eräs karhuperhe, johon kuului äiti, isä, poika, tyttö ja vauva. He olivat menossa lämpimänä lauantai-iltapäivänä ongelle isolle järvelle. Kun he olivat soutamassa hyvälle paikalle, tyttökarhu nimeltään Anni näki vedessä ison lohen. Poika karhu nimeltään Eetu otti heti ongen ja heitti sen lohta päin. Tietenkin lohi äkkäsi syötiin ja haukkasi syöttiä. Lohi tarttui syöttiin ja oli melkein vetää Eetun pois veneestä. Isäkarhu otti myös ongenvavasta kiinni, että lohi ei olisi päässyt karkuun. Sitten he yrittivät vetää lohta ulos järvestä, mutta lohi oli tosi voimakas. Viiden minuutin kamppailun jälkeen karhut olivat kuitenkin saaneet lohen ulos järvestä. Tyytyväisenä Eetu katsoi lohta, joka vielä oli elossa ja liikahteli epätoivoisesti veneen pohjalla. Lohen saatuaan kiinni karhut lähtivät soutamaan rantaan päin kotiin ja kävelivät onnellisina tietä pitkin tupaan. Äitkarhu alkoi heti laittaa lohikeittoa lounaaksi.

Seuraavana päivänä, kun Eetu meni kouluun, hän sanoi luokkatovereilleen, että oli eilen pyydystänyt ainakin puolitoistametrinen lohen. Luokkakaverit olivat aika innoissaan ja halusivat tietää tästä tapahtumasta lisää. Koulun jälkeen, kun Eetu tuli kotiin, oli äitkarhu tehnyt savustettua lohta ja uuniperunoita. Eetu söi ja samalla hän kertoi, miten luokkatoverit hämmästelivät, että Eetu oli saanut noin ison lohen. Sen pituinen se.

Otsikko Karhu tarina...

Kertoja Hannes ja Netta

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Sekaryhma

Satu Hannes ja Netta 2 v.

Karhu tarina.
Tikapuut ja hätävilkku.
Tulipalo.
Nalle tekee tulipalon.
Palomies istuu autossa.
Täällä tuli mies.
Kuusia on.
Joulupukki asuu.

Otsikko Kaukana pohjoisessa oli linna...

Kertoja Sini ja Heini

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Sini ja Heini 15 v. ja 15 v.

Kaukana pohjoisessa oli linna nimeltään Karmankauhu. Olin vierilemassa serkkuni iglussa ja päätimme lähteä katsomaan linnaa. Avasimme oven, joka narisi hirveästi. Kun ovi aukesi lepakkoparvi syöksyi meitä kohti. Kun lepakot olivat menneet, astuimme sisään. Ja kauhuksemme huomasimme linnan olevan täynnä kynttilöitä. Hiivimme varovaisin askelin kohti portaita. Lähdimme nousemaan narisevia portaita ylöspäin, kunnes yksi portaista petti altani. Jäin tyrmistyneenä katsomaan ympärilleni. Olin pudonnut pimeään luolaan. Kun silmäni tottuivat hämäärään näin että huone oli täynnä ruumisarkkuja. Kun tutkin arkuja lähemmin, yksi niistä aukesi ja sisällä seiso i muumio. Se tarttui kurkkuuni ja kietoi minut siteisiin. Aloin kiljua kauhusta. Kun arkunkansi paiskattiin kiinni säpsähdin ja huomasin olevani omassa sängyssäni. Joten se olikin vain unta. Serkkuni tuli herättelemään minua ja kysyi lähtisimmekö

<i>Otsikko</i>	Keltahilkka yritti viedä mummolle pitsaa...
<i>Kertoja</i>	Sami Kuusela
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Sami Kuusela 6 v Keltahilkka yritti viedä mummolle pitsaa, mutta hän meni suden luokse. Susi sanoi antaisitko minulle pitsan ja Keltahilkka sanoi, että en anna. Sitten tuli Väiski Vemmelsääri ja hän sanoi, että anna minulle pitsaa, mutta Keltahilkka sanoi etten anna, minä vien sitä mummolle. Sitten Keltahilkalle tuli nälkä. Hän sanoi, että tuolla on marjoja. Keltahilkka söi niitä, mutta ne oli myrkkymarjoja ja hänelle tuli tosi pitkä ja leveä vihreä kieli. Sitten hän saapui mummon luokse. Hän koputti mummon oveen. Mummo sanoi, kuka siellä? Keltahilkka sanoi, minä Keltahilkka. Mummo sanoi, että näytä kätesi, mutta Keltahilkkan oli pakko työntää kielensä ulos, mutta mummo sanoi etten päästä missään nimessä, koska sinulla on sellainen kieli. - Sitten hän meni kotiin ja kuoli.
<i>Otsikko</i>	Kerran oli tyyppi ...
<i>Kertoja</i>	Niko
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Niko 10 v. Kerran oli tyyppi jonka nimi oli Jasso, joka tykkäsi soittaa musiikkia. Se oli ihan hullu. Se luuli että peilissä on joku makkara ja yritti syödä sitä. Sitten se myös tykkäsi tanssia ja se pesi maalilla hampaita.
<i>Otsikko</i>	Kerran oli vanha nainen...
<i>Kertoja</i>	Sofia ja Sausan
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Sofia ja Sausan 9 v. ja 7 v. Kerran oli vanha nainen, joka oli ujo. Se oli rakastunut, mutta se oli niin ujo, että se ei uskaltanut mennä minnekkään. Töissä se oli niin hiljanen. Kerran se oli saanu rohkeuden päälleen, ja meni pyytää sitä miestä

Otsikko Kerran porsas meni kauppaan...

Kertoja Satu

Ika 17-50 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Satu 17 v.

Kerran porsas meni kauppaan ja meni hedelmä osastolle ja löysi sieltä banaanin jonka nimi oli Paavo. Ja öö, Allii krokotiili meinasi juuri ostaa Paavon evääkseen mutta porsas pelasti hänet krokotiilin käpelistä. Porsas lupasi banaanille ettei syö sitä ja kysyi siltä minne se haluaisi lähteä, ja Paavo sanoi että haluaa lähteä hedelmäparatiisiin missä hedelmät eivät ikinä mustu. Ja sitten porsas halusi ottaa jokaista hedelmää vielä yhden lajin ja sitten soutivat veneellä saareen ja porsas perusti sinne hedelmä maan!

Otsikko Kesäaamuna

Kertoja Sari

Ika 17-50 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Sari 36 v.

Aurinko paistoi lämpimästi. Etanalla oli kova kiire. Se yritti ehtiä raparperin alle, ennen kuin näännyisi kuumuuteen. Se oli innostunut liikaa aamukasteesta, ja jäänyt nautiskelemaan lintujen liverryksestä. Nyt sillä oli kovat paikat. Sen herkkä hipiä ei sietänyt auringon kuumaa loimotusta. Yhtäkkiä kuului outo ääni, ja ihmisten puhetta. Etana säikähti. Se jäykistyi paikoilleen ja yhtäkkiä sen päälle lennähti raparperin lehti. Äiti oli tullut hakemaan raparperia jälkiruokakiisseliä varten. Sen pituinen se.

Otsikko Kettu jahtaa pupua

Kertoja Maiju

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Maiju 4 v.

Kettu hiipi varovasti metsässä
Näki sieltä pupun.
Ja se seurasi niin kauan kunnes se pysähtyi.
Sitten se hyppäsi sen kimppuun ja vei sen koloonsa.
Siihen se loppu sitten.

<i>Otsikko</i>	Kirjava kana
<i>Kertoja</i>	Steffi ja Meeri
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Steffi ja Meeri 7 v. ja 7 v.

Olipa kerran kana. Hän teki aina töitä. Hänellä oli pieni mökki, jossa asui possu, kissa ja anka ja kirjava kana. Eräänä päivänä kirjava kana meni etsimään ruokia. Hän löysi vehnäntähkän. Sitten hän sanoi: "Katsokaa minä löysin vehnäntähkän!" Sitten hän näytti muille eläimille. Sitten anka, kissa ja possu sanoivat, että se pitää puida jauhoksi. Mutta kuka sen pui? Possu sanoi: "En minä ainakaan ehdi." Ja kissakin sanoi: "En minä ainakaan ehdi. Ja ankkakin sanoi: "En minä ainakaan ehdi." "Ja sitten minä puin," kirjava kana sanoi. Sitten hän meni puimaan sen. Siiten hän sanoi kaikille. "Minä puin jo sen". Sitten possu, anka ja kissa sanoivat: "Se pitää viedä myllyyn. Ja kuka sen veisi myllyyn?" Possu sanoi: "En minä ainakaan ehdi." Sen jälkeen kissa sanoi: "En minä ainakaan ehdi." Sitten anka sanoi: "En minä ainakaan ehdi." "Sitten minä vien sen myllyyn", kirjava kana sanoi. "Se pitää leipoa piirakoiksi. Kuka sen leipoisi?" "Minä voisin vaikka auttaa sinua", ja sitten kaikki auttoivat kanaa. Ja piirakka tuli valmiiksi ja he se söivät sen yhdessä. Sen

Otsikko Kissa Kankkunen

Kertoja Sofia

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Sofia 10 v.

Olipa kerran Kissa Kankkunen, joka eleli metsässä hyvän ystävänsä Olli Oravan kanssa. Kissa Kankkunen oli pulskahko kissa, joka tykkäsi eniten löhötä riippumatossa. Kun taas Olli Orava tykkäsi enemmän liikkua ympäriinsä. Kerran Olli Orava hypellessään näki pienen linnun poikasen, joka oli pudonnut pesästään. Olli Orava säikähti, että kissa Kankkunen söisi pienen linnun. Ja niinpähän haki linnun omaan koloonsa, puoli suuri tammi, jonka sisään Olli Orava oli paljon kerännyt tammenterhoja ja käpyjä. Olli hoivasi lintua kotonaan. Syötti sitä, hoivasi sitä ja luki sille tarinoita. Ollista tuli vähän niin kuin isä linnulle ja Olli kiintyi päivä päivältä enemmän lintuun. He leikkivät yhdessä ja Olli opetti lintua lentämään vaikkei itse lentää osannutkaan. Kunnes tuli syksy ja linnun oli aika lähteä kylmän tieltä pois. Olli Orava oli hyvin surullinen koska ei olisi tahtonut linnun lähtevän. Lintukin oli surullinen ja pyysi Olli Oravaa mukaan etelään. Lintu oli tarpeeksi vahva kantaakseen Olli Oravan etelään asti, mutta Olli ei halunnut jättää yksin hyvää ystävänsä kissa Kankkusta. He menivät Kissa Kankkunen luo ja kysyivät tältä asiaa, sillä Kissa Kankkunen oli tunnetusti hyvin viisas. Hmm. Kissa Kankkunen sanoi kun oli kuullut koko tarinan Olli Oravalta. " Ehkä voisimme tehdä niin, että lintu lähtisi ja palaisi taas keväällä." Lintu ja Olli Orava kannattivat ehdotusta. Niinpä jo pian seuraavana päivänä lintu pakattuaan matkalaukkunsa lähti etelään. Olli Orava katsoi linnun perään niin kauan kuin pieni keltainen piste näkyi. Ja pian tuli talvi ja tuli kylmä. Olli Orava alkoi mutustella tammenterhoja. Yhtäkkiä Olli Orava kuuli pienen koputuksen ja voihkauksia alapuoleltaan. Orava kipitti alas puunrunkoa ja näki linnun kylmissään puun juurella. Päästyään sisälle lintu kertoi, että oli joutunut kovaan lumimyrskyyn ja oli pudonnut kolmen kilometrinpäähen tammesta. Olli Orava oli hetken surullinen, mutta sitten hän ilostui hieman koska hänen ei tarvitsisi olla yhtään enempää erossa linnusta. He päättivät, että lintu ei lähtisi

Otsikko Kissamme

Kertoja Nicole

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Nicole 11 v.

Kissamme nimi on Victor, ja sitä kutsutaan Vikiksi. Se täytti lokakuussa kymmenen vuotta. Jos laittaa kraanan päälle niin se juo siitä. Sitte se leipoo, sitte se maukuu. Kun minä teen läksyjä se tulee kehräämään syliini. Ja se nukkuu lavuaarissa. Kissa on noin seiskyt vuotta kissaelämässä. Se on kuin höyhen verrattuna koiraamme. Se on norjalainen metsäkissa. Sen kynnet on tosi terävät. Se leikkii, kun vetää narua ja leikkii kynällä.

Otsikko Kisu meni maailmaan...

Kertoja Juuso

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Poika

Satu Juuso 4 v.

Kisu meni maailmaan.
Näki siellä härän.
Jatkoi matkaa.
Sitten hän löysi inkkarit.
Jatkoi matkaa uudelleen
ja hän oli valmiiksi saanut eväät.
Hän saapui avaruuteen.
Söi eväät.
Meni Afrikkaan.
Leijonaa meni tapaamaan.

Otsikko Koira satu

Kertoja Elli

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Koira söi, se söi koiran ruokaa ja lähti kävelemään. Ja sitten se koira eksyi. Ja se löysi, löysi pensaasta oikean

Otsikko Koiramäessä.

Kertoja Julia

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Julia 4 v.

Olipa kerran Koiramäki, siellä asui mummo, vaari, Elsa ja Kille. Koiramäessä ei ole sukkahousuja, sähkövaloa eikä paljon muutakaan tavallista. Koiramäessä on vilskettä. Koiramäessä on työtä. Koiramäessä on kaksi hevosta, Rusko ja Pekka. Sen pituinen se.

<i>Otsikko</i>	Kolme haita
<i>Kertoja</i>	Julius, Tuomas ja Joel
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poikaryhma
<i>Satu</i>	Julius, Tuomas ja Joel 10 v., 10 v. ja 9v.

Olipa kerran kolme haita, jotka menivät ettimään ruokaa. Sit ne löys pikkusen karpäsen, joka oli niin pieni, ettei ne voinu sitä jakaa. Sit ne halus, että siitä karpäsestä tulee jättikokonen, että ne voi syödä sen. Sit ne muisti, et ne tuntee yhen professori Mustekalan. Sit ne meni sen professori Mustekalan luokse. Sit ne pyys siltä suurennussädettä. Sit ne meni suurentaa sen karpäsen, mut siit tulikin liian iso ja sitte se karpänen söi ne hait.

<i>Otsikko</i>	Kultakala asui merenaalloissa...
<i>Kertoja</i>	Fanny
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Fanny 5 1/2 v.

Kultakala asui merenaalloissa. Yhtenä päivänä saapui vanha ukko sen luokse. Hän kävi uimassa samassa vedessä joskus. Hän sai monta kertaa kalan kii. Hänen vaimo halusi uuden talon. Hän halusi olla rikas. Loppu.

<i>Otsikko</i>	Kumiankka
<i>Kertoja</i>	Saana ja Nelli
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Saana ja Nelli 11 v. ja 8 v.

Olipa kerran kumiankka, joka halusi olla oikea ankka. Mutta se oli sininen eikä se edes voinut olla sen takia oikea. Se istui kaupan hyllyllä masentuneena, koska kukaan ei halunnut ostaa sitä sen värin takia. Sitten hän näki vihreän tytön, joka halusi ostaa hänet, koska hän oli niin erikoinen. Kun tyttö oli ostanut ankan he menivät yhdessä uimaan. Ee Sitte...sitten tyttö kysyi ankalta: "Haluaisitko olla elävä ankka?" Ankka nyökkäsi. Sitten tyttö heitti ankan mereen ja sanoi: "Nyt sinä saat olla elävä ankka, mutta tule katsomaan minua, koska minusta on niin kiva kun olet erilainen niin kuin minäkin." Ankka uiskenteli onnellisena meressä elämänsä loppuun asti.

<i>Otsikko</i>	Kummitus...
<i>Kertoja</i>	Fanny
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Fanny 3v.
	Kummitus. Se on mukava. Auto. Auto on mukava. Nyt se on valmis. Mato. Se on mukava. Kaikki on mukavia.

<i>Otsikko</i>	Kummitustalo
<i>Kertoja</i>	Auri ja Jenni
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Auri ja Jenni 8 v. ja 9 v.

Olipa kerran kummitustalo. Kummitustalossa asui muuan kummitus. Ja sitten siellä asusti käärmeitä, kummituksia, vampyyreitä. Mutta eniten siellä asusti käärmeitä. Ja anakonda on se pomo, isäkäärme. Ja poikaset oli anakondia. Äitikäärme oli koobra. Poikaset leikkivät päivittäin. Poikasia oli noin sata. Kun poikaset eivät osanneet leikkiä sovussa niin sitten ne leikkivät pareittain. Mutta eräällä poikasella ei ollut leikkikaveria niin kuningatar ajatteli että kun hän haluaa niin paljon kirjoja niin ostetaan hänelle enemmän kummituskirjoja kun hän tykkää lukea kummituksista. Kummituskirja oli hyvin jännä kirja ja se pelotti välillä illalla kun hän luki sitä veljilleen ja siskoilleen. Ja ne olivat surullisia kun ne eivät saaneet leikkiä parhaan veljensä kanssa. Ja ne alkoivat kanssa yksi kerrallaan jäädä ilman leikkikaveria, ettei niiden tarvitse aina leikkiä.

Ja sitten äiti antoi muidenkin lasten jäädä lukemaan, mutta ne tylsistyivät kun ne eivät osanneet lukea ja sitten ne alkoivat taas leikkiä yhdessä. Niillä oli hauskoja leikkejä mutta ne ihmettelivät kuitenkin miksi ne eivät osanneet lukea. Koska he eivät harjoitelleet yhtään, äiti sanoi. Ja sitten yksi alkoi harjoitella ja sanoi että se on vaikeata. Ja sitten kaikki muut sanoivat että se on meille vielä vaikeampaa. Kun yksi sitten osallistui harjoitteluun, hän osasi lukea mutta hän oli kaikista pienin. Kaikki muut kyselivät pienimmältä että miten lukeminen sujui. Onko se helppoa? Onko se kivaa? Miten se tapahtuu? Siiten kun se pienin osasi lukea hän kyllästyi kun kaikki muut sanoivat että oliko se kivaa. Se joka osasi lukea alkoi

Otsikko Kun mä olin kerran...

Kertoja Edina

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Edina 5 v.

Kun mä olin kerran tuol yhes paikas leikkimäs prinsessaa ni yks mun kaveri tuli kylään. Ja sit mä leikin barbeilla sen kaa. Se oli must kivaa. Ja sit ku se lähti, ni mä en halunnu lainata sille yhtä mun kaunist prinsessalaukkuu. Sit se alko itkee ja se tarjos mulle limppaa. Ku se lähti ni

Otsikko Kuunkivi

Kertoja Marketta

Ika 17-50 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Marketta 50 v

Olipa kerran pieni valkea hevonen, joka katseli tähtitaivasta. Hän istui pilven päällä ja katseli alas maahan. Hänellä oli kädessään pilvienkeleiltä saatu kivi.

Tämä kivi oli toivomuskivi. Kiven haltija sai esittää toivomuksen.

Pienen valkean hevosen toivomus oli päästä maahan. Ja tämä kivi tulisi toteuttamaan tämän toiveen. Lempeästi siihen puhaltamalla, hänen sydämensä toive toteutui. Pieni hevonen laskeutui maan kamaralle, kirkas valo hämärsi hänen näkönsä.

'Missä minä olen? Osaanko minä lukea?' Kivi oli hänellä edelleen kädessä, se antaa sinulle voimia. Mikä on tämä kirkas valoisa paikka, jonka näen edessäni? Ja heps, paljastui, paikka on kirjasto. Ja hevonen oli runoratsu Pegasos. Tarina päättyy tähän.

Otsikko Kuusta ja auringosta

Kertoja Akseli

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Poika

Satu Akseli 8 v.

Kuu ja aurinko ja sitten kilpailivat kumpi oli korkeammalla. Aurinko meni korkealle ja sanoi: Minä olen korkeammalla. Ja sitten kuu meni vuorostaan korkealle ja sanoi: Minä olen korkeammalla. Ja sitten kunnes kummatkin menivät niin korkealle, että aurinko jäätty ja kuu meni korkeammalle ja jäätty myös. Siinä oli kahden

<i>Otsikko</i>	Käärme jolla ei ollut suuta
<i>Kertoja</i>	Joel, Arttu ja Jaakko
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poikaryhma
<i>Satu</i>	Joel, Arttu ja Jaakko 11 v., 10 v. ja 11 v.

Olipa kerran myrkyllinen käärme, joka oli tappava, ja sen suu ommeltiin kiinni, jotta se ei pystyisi puremaan ketään. Mennäänpä hiukan ajassa taaksepäin ja palataan käärmeen historiaan.

Eräänä päivänä käärme oli hyvin nälkäinen ja se päätti mennä metsälle. Ensimmäisenä hän päätti mennä syömään pari rottaa, joista hän kovasti piti. Seuraavaksi hän päätti mennä syömään pari hiirtä, ja ne olivat oikein hyviä. Ja käärme samalla metsästysreissulla pisti poskeen monia muita eläimiä ja lihoi niin, ettei enää päässyt kotiinsa. Se päätti ottaa nokoset. Sitten tuli yö, ja käärme heräsi. Sitten hänelle tuli taas nälkä, ja päätti syödä taas pari rottaa. Sitten se huomasi ettei pääse liikkumaan, koska oli syönyt liian paljon, ja käärme nukahti jälleen. Ja käärme voivotteli: "Olenpa onneton, syön aina liikaa"! Jos neuloisin suuni kiinni, en söisi ikinä liikaa. Sitten hän ajatteli, etten minä voi ommella itse itseni suuta. Mutta sitten vastan tuli kettu, ja käärme kysyi, että olisiko sillä lankaa ja neulaa. Kettu sanoi: "Voi voi, ei minulla ole, kysy joltain muulta". Sattuipa sitten karhu kävelemään päivän päästä ohi, ja käärme huusi: "Hei karhu, onko sulla lankaa ja neula?" "Ei minulla ole, mitä varten kysyt?" "Siksi koska olen liian ylipainoinen". Karhu sanoi, että kyllä varmaan oravalla on. "Mutta miten pääsen sinne ylös oravan luokse", kysyi käärme. Karhu sanoi: "Kyllähän minäkin voin pyytää oravankin alas". Ja karhu huusi oravan alas. Ja niin orava tuli. Ja käärme kysyi: "Onko sinulla lanka ja neula?" Orava vastasi: "No onhan minulla". "No voisitko tuoda ne alas?" Orava sanoi: "Selvähän se!" Ja sitten orava toi lankaa ja neulan alas ja käärme pyysi oravalta, että voisiko se ommella hänen suunsa kiinni. Ja orava ompeli nopeasti. Ja parin

<i>Otsikko</i>	Käärmeet kahdestaan
<i>Kertoja</i>	Pauliina ja Kia
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Pauliina ja Kia 6v. ja 5 v.

Olipa kerran käärme, joka katseli aurinkoa. Sitten tuli toinen käärme ja ne katsoivat kahdestaan aurinkoa. Sitten toinen käärme kysyi: Leikitäänkö jotain? Leikitään vaan, se toinen käärme sanoi. Leikitäänkö hippaa? Se toinen käärme kysyi. Leikitään vaan. Kumpi on jäänyt? Minä. Se toinen käärme ei melkein koskaan saanut sitä toista käärmettä kiinni. Sitten toinen käärme sai sen toisen kiinni. Sitten toinen käärme sanoi: Ei leikitä enää hippaa, leikitään piilosta. Toinen käärme kysyi saanko minä olla jäänyt piilosessa? Ja toinen käärme vastasi: Saat olla jäänyt, laske kymmeneen. Ja sitten hän laski kymmeneen ja huusi: SAA tullaa. Sitten toinen käärme oli mennyt tynnyriin piiloon. Siiten toinen käärme sanoi: Löydyit! Mutta sitten toinen käärme laski kymmeneen ja kysyi: Saako tulla? Toinen käärme sanoi: Saa tulla. Ja sitten hän löysi heti sen toisen käärmeeen. Sitten hän sanoi: ei leikitä piilosta, leikitään vinkkiä. Toinen sanoi leikitään vaan vinkkiä. Sitten toinen käärme kysyi: Saanko minä olla jäänyt Vinkissä? Toinen käärme sanoi: Saat olla. Siiten hän tuli ja heti huusi: Käärmevinkki nähty.

Ja sitten he näkivät vampyyrin. Ja sitten toinen sanoi, että häntä pelottaa, kun näki kummituksen. Ja toinen käärme rupesi uikuttaan, että pelottaa. Sitten vampyyri hyökkäsi kimppuun. Ja sitten rupesivat uikuttaan: Ui, ui, minä haluan täältä pois äkkiä. Sitten vampyyri sanoi: Et pääse täältä koskaan pois. Jäät tänne ikuisuudeksi ja vuodeksi ja vanhaksi vuodeksi ja uudeksi vuodeksi. Ja hän istui vuodet ja sitten hän pääsi pois. Sitten he leikkivät taas ihania

<i>Otsikko</i>	Köyhä puuseppä ja akkansa Elina kanssa
<i>Kertoja</i>	Niko ja Aaro
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poikaryhma
<i>Satu</i>	Niko ja Aaro 10 v.

Olipa kerran köyhä puuseppä ja sen vaimo akka. Sen nimi on Elina. Eräänä päivänä puuseppä meni R-kioskille ostamaan loton. Lauantaina hän katsoi telkkarista oliko hän voittanu. Hän ei taaskaan voittanu. Sitten seuraavana viikonloppuna hän meni taas ostamaan loton ja hän ei taaskaan voittanut. Ja taas seuraavana viikonloppuna hän meni ostamaan loton ja hän voitti miljoona markkaa. Sen jälkeen hän osti uudet sepänvälineet ja uuden auton. Sen jälkeen hän osti vaatteita, karkkia ja ruokaa kunnes rahat loppuivat ja hänestä tuli taas rutiköyhä akkansa Elinan kanssa. Kunnes hän myi kaikki tavaransa jotka oli ostanut ja söi ruokansa. Ja sitten hän mitä hän niistä myidyistä tavaroista sai hän maksoi kaikki veronsa, vuokransa, laskunsa ja kaikki. Ja rahat loppu taas. Ja hänestä tuli rutiköyhä akkansa Elinan kanssa. Ja eräänä päivänä hän tapasi noita-akan akkansa Elinan kanssa. Noita sanoi: "Saatte toivoa kolme toivomusta." Ensiksi puuseppä toivoi puuroa. Akka sanoi, että toivon että puuro muuttuu sen puuseppän hiuksiksi. Niille jäi enää yksi toivomus. Ja sitten ne toivo, että ne hiukset muuttui takas tavalliseksi hiuksiksi. Ja siinä meni kaikki toivomukset turhuuteen. Ja heistä tuli taas köyhiä akkansa Elinan

<i>Otsikko</i>	Lasse kiertää maailmaa
<i>Kertoja</i>	Niko
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Niko 9 v.

Olipa kerran tunturipöllö, jonka nimi oli Lasse. Lasse oli kuusi vuotta. Sitten Lasse halusi nähdä maailmaa, ja sanoi vanhemmilleen, että minä haluisin lähteä retkellä. Sitten Lasse lähti junalla Israeliin ja sanoi virkailijalle: "Mulla ei oo mitään lippua, suu tukkoon!" Siitäkös virkailija suuttui ja sanoi Lasselle: "Sinun ei olisi pitänyt sanoa tuota, joudut vankilaan." Niinpä Lasse joutui vankilaan. Hän oli siellä viikon ja sitten hänet vapautettiin. Ja kun hän oli vapaa, hän lähti Kiinaan katsomaan Kiinan muuria. Kun hän oli Kiinan muureilla, niin sitten hänelle sattui pieni ongelma. Häneltä oli loppunut ruoka. Niinpä hän meni kiinalaiseen ravintolaan ja tilasi ison pihvin, mutta sieltä ei tullutkaan pihviä, vaan sipuliannos ja riisiä. Ja hän söi ja lähti takaisin

<i>Otsikko</i>	Lohikäärme homma
<i>Kertoja</i>	Marianna ja Anni
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Marianna ja Anni 10 v.

Olipa kerran lohikäärme, joka tykkäsi juustonaksuista ja joi sen kanssa coca cola lightia ja katseli laajakuva tv:tä. Ja se tykkäsi myös grillata makkaraa, mutta se ei tykännyt syödä niitä, koska ne aina kärehtivät liian nopeasti. Se asui jossain luolassa, josta kukaan ei tiennyt. Ja koska kukaan ei tiennyt, niin ei se myöskään kertonut. Sen nimi oli Pinaatti ja sukunimi Keitto, mutta se ei pitänyt pinaattikeitosta. Sen serkku tuli kylään, jonka nimi oli Herne Soppa. Ja ne menivät yhdessä elokuviin, mutta elokuvateatteri alkoi vahingossa palamaan. Koska se oli kauhuelokuva, he säikähtivät niin, että polttivat koko elokuvateatterin, mutta onneksi kukaan ei kuollut. Ja sitten he tapasivat heidän kaverinsa Kala Keiton ja sinne tuli myöskin Pinaatin sisko, jonka nimi oli Siskonmakkara Soppa, joka piti makkaroista, jotka yleensä aina olivat kärehtäneet. Eräänä päivänä he menivät uimarannalle uimaan ja joku oli tiputtanut sinne vähän öljyä ja se rupesi palamaan. Ja sitten he menivät kotiin, koska he olivat saaneet uimavalvojalta porttikiellon. Kotona kaikki söivät juustonaksuja, koska Pinaatti piti niistä eniten ja toisilla ei ollut mitään sitä vastaan. Harmikseen ne loppuivat kesken ja niin osa joutui tonkimaan matoja maasta ruuakseen. Herne Soppa sairastui tulirokkoon ja joutui olemaan koko päivän sisällä. Ja huonoksi onnekseen se poltti koko luolan. Ja he joutuivat muuttamaan kaupunkiin, jossa heistä tuli tulipalojulkiksia. Sitten he saivat paljon rahaa ja ostivat niillä paljon juustonaksuja ja heille tehtiin oikea

<i>Otsikko</i>	Loikkasen perhe
<i>Kertoja</i>	Reetta ja Helga
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Reetta ja Helga 8 v. ja 8 v.

Loikkasen perhe on hyvin omituinen perhe, se asuu lumpeen lehdellä. Ja se on sammakkoperhe. Eräänä päivänä he lähtivät kävelyille, ja tapasivat haisunäädän. Haisunäätä kysyi että: "Saanko minä tulla teidän kanssa kävelyille?" Ja sitten Loikkasen perheen isä sanoi: "Saathan toki". Ja sitten he jatkoivat matkaa. Mutta yhtäkkiä heidän eteensä ilmestyi leijona. Ja se kysyi murisevalla äänellä: "Saanko minäkin tulla teidän mukaanne?" Mutta hän jekutti niitä. Ja sitten rouva Loikkanen sanoi: "Sinun täytyy luvata että sinä et valehtele". Hän sanoi: "Enhän minä valehtele", mutta hän ei kuitenkaan pitänyt lupaustaan. Sitten ne jatkoivat matkaa, ja heidän eteensä loikkasi jänis, joka sanoi hengästyneenä: "Jos voin tulla seuraanne, olen turvassa, koska kettu jahtaa minua". Mutta jäniksen oli kuitenkin pötkittävä pakoon, sillä kettu ei lopettanut jahtaamistaan. Sitten leijona sai ajatuksen, hän sanoi että: "Kun minä olen kissa, ja tuo toinen on koiraeläin, minä vähän rökitän häntä". Ja sitten leijona lähti ketun perään. Ja silloin kun leijona lähti ketun perään, niin jänis alkoi jahdata muurahaista. Ja sitten Loikkasen perhe ja haisunäätä ajatteli että: "Tämä on niin hullua hommaa, mennään kotiin kahville". Ja sitten kun Loikkasen perhe tuli kotilumpeelle, niin siellä odotteli skamander-lisko, joka oli heidän serkkunsa. Ja sitten se niitten serkku pyysi että voisko se tulla niille kylään. Ja sitten Loikkasen perhe

<i>Otsikko</i>	Mammalla on kello kädessä...
<i>Kertoja</i>	Stella ja Vega
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Stella ja Vega 2 v. ja 4 v.

Mammalla on kello kädessä. Hevosia harjataan ja mä haluan harjata hevosen. Ne juoksee ainakin. Nukkuu. Hevoset nukkuu. Menee kävelyille. Hevonen on Bertta. Voi tulla välillä verta. Hevoselta voi tulla verta.

Otsikko Matkaileva valas

Kertoja Kari

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Poika

Satu Kari 8 v.

Olipa kerran valas nimeltään Tikru. Kerran se hyppäsi Eiffeltornin hissiin ja meni ylös ja sieltä se näki Big Benin. Sitten se meni lentokoneella Big Benille ja sitten se meni Big Benin kelloon ja sieltä se näki Vapauden patsaan. Sitten se meni lentokoneella Vapauden patsaalle ja jäi sinne asumaan. Loppu.

Otsikko Mato ja madon poikanen

Kertoja Venla

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Venla 5 v.

Olipa kerran mato. Se oli sen takia vaivalloinen, koska häneltä syntyikin poikanen joku päivä. Ja sitten eräänä päivänä häneltä syntyikin poikanen. Sitten hän ilostui. Eräänä päivänä hän meni uimaan poikasensa kanssa. Siellä oli niin syvää. Ja sitte eräänä päivänä hän tuli niin vanhaksi, että hankki silmälasit. Hän löysi ilmapallon, joka oli pieni ilmapallo. Sitten hän hankki uimatarvikkeet. Ja

Otsikko Menninkäiset ja metsä

Kertoja Viveka

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Viveka 7 v.

Menninkäisten metsässä on rauhallista ja mukavaa. Liian rauhallista ja sitten he sanovat, että "lähdetään Linnanmäelle". Menninkäiset menee Linnanmäelle. Ne menee vuoristorataan. Ja sitten vekkulaan ja yksi kaatuu vekkulassa. Sitten se nousee ja sit ne haluaa lähteä pois Linnanmäeltä. Sitten he tekee oman linnanmäen. Sitten ne rakensi sinne vuoristoradan, vekkulan ja kummitusjunan. Sit ne on siellä niin kauan kuin voi.

Otsikko Merenpohjan aarre

Kertoja Katri

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Katri 10 v.

Eräänä päivänä Nurmisen perhe lähti rannalle uimaan. Lapset pärskivät vedessä kuin hylkeet ja sukeltelivat erittäin paljon. He menivät yhä syvemmälle veden alle sukellemaan ja loittonivat rannasta. Kun he olivat erittäin kaukana rannasta niin pohjassa alkoi kimmeltää jotakin. Vanhin lapsista sukelsi katsomaan ja huudahti melkein heti: "Täällä on aarrearkku, tulkaa auttamaan sen kiskomisessa pintaan". Pian he olivatkin saaneet sen ylös ja vetäneet sen rantaan. Sen aarteen avulla Nurmisen perheestä tuli rikas. Loppu.

Otsikko Metrolla mentiin kauppatorille...

Kertoja Teemu ja Sami

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Poikaryhma

Satu Teemu ja Sami 4 v. ja 6 v.

Metrolla mentiin kauppatorille ja leikkipaikalle, ja nähtiin iso pyöreä talo. Ja oli limalelu mukana. Ei ollut limalelu vaan limaklöntti. Henni ja Alpo oli mukana, ne oli tulleet ranskasta. Nähtiin Seija. Tiiakin nähtiin. Sami söi munkkipossua, ja Teemukin söi munkkipossua. Mentiin kotiin. Me kuunneltiin äsken konserttia.

Otsikko Miksi piikkisialla on piikkejä selässä?

Kertoja Åsa

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Åsa 7 v.

Sen takia kun sillä oli kauheen hieno turkki ja kerran sakali sanoi että orjantappurapensaassa on mies joka tekee teistä vieläkin kauniimpia. Se sanoi että se voi ottaa sen turkin että se ei mene pilalle kun se menee orjantappurapensaaseen. Sitten se meni orjantappurapensaaseen ja tuli täyteen piikkejä ja pensaassa ei ollutkaan sitä miestä. Kun se pääsi sen sakaalin luo taas niin se ei saanut niitä piikkejä pois. Sitten sakali sanoi että se voi ottaa sen turkin kun se ei mahdu enää sen piikkien päälle. Siksi sakaalilla on kaunis turkki ja piikkisialla on piikkejä selässä.

Otsikko Minulla oli nalle...

Kertoja Jenni

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Jenni 9 v.

Minulla oli nalle, mutta nyt se on kadonnut. Aion lähteä etsimään sitä. Taidankin perustaa oikean etsintäpartion. Kutsun sinne mukaan Jannen ja Minnan. Nalleni on varmaan mennyt metsään. Taidanpa lähteä etsimään sitä. Pyysin heti etsintäpartion kokoon. Sitten lähdimme metsään etsimään nallea. Kuului ääni: "Täällä minä olen, täällä minä olen. Kuusen latvassa, tule hakemaan minut pois." Janne kiipesi heti puuhun, joka oli kuusen vieressä. Hän huusi: "Tule tänne nalle, hyppää!" Ja sitten kuului siipien suhinaa. Oliko nalle saanut siivet? Mutta sieltä lensikin papukaija, joka huusi: "Nyt minä tulen, ota kiinni!" Janne pelästyi ja putosi puusta. Mutta onneksi puu ei ollut korkea ja alusta oli pehmeä. Nimittäin lehtikasa. Ja sitten kuului pieni "Au". Minä riensin heti katsomaan oliko se minun nalleni. Mutta sehän oli pieni kastemato, joka oli tarttunut Jannen housuihin. Sitten pomppi jänis ohi. Sillä oli selässään jotain, mikä oli minun nalleni! Niin, minun nalleni oli jäniksen selässä, mutta siinä se vasta ongelma olikin. Miten minä saisin sen sieltä pois? Kerroin siitä nopeasti muille ja lähdimme juoksemaan sen perässä. Juoksimme pitkän matkaa ja sitten näin punaisen rusetin maassa. Se oli minun oman nalleni rusetti. Poimin rusetin maasta ja jatkoimme matkaa. Sitten huomasin jotain mustaa maassa. Se oli musta nappi. Ja se nappi oli nalleni nenä. Nalle-raukalta oli tippunut nenä niin huimassa vauhdissa. Etsimme iltamyöhään, mutta mitään ei näkynyt. Etsintäpartio palasi surullisena omiin koteihinsa. Kun minä menin nukkumaan, näin nallen tyynyni vieressä. Kiltti jänis oli tuonut sen takaisin. Olin ikionnellinen. Samana iltana pyysin äitiä ompelemaan nenän paikoilleen. Sitten

Otsikko Mukkilat makkilat

Kertoja Antti

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Poika

Satu Antti 6 v.

Olipa kerran satujen maa, jonka tasarajalla oli kaksi pientä elefanttia, ja niitten nimet olivat Mukkilat oli yhden nimi ja Makkilat oli toisen nimi. Yhtäkkiä paikalle piipahti kärpänen ja sitten kärpänen sanoi Makkilalle kärpänen kertoi että linnassa oli hirveä määrä kärpäsiä ja ne vaan olivat niin paksukouraisia että kärpästä alkoi patittaa. Ja sitten juuri kun kärpänen oli lähdössä veke niin paikalle tuli kondori. Ja sitten kondorin nimi oli Korppikotka Kondori. Ja sitten kuin kondori tuli paikalle ja sitten Mukkilat sanoi että Kondorin pitäisi heti mennä veke. Sitten Kondori ei mennyt veke. Ja sitten kärpänen tuli ja suuttui. Ja sen pituinen se.

Otsikko

Mulla on paljon kirjoja...

Kertoja

Jessica

Ika

2-6 vuotias

Kerrottu

tyttö

Satu

Jessica 3 v.

Mulla on paljon kirjoja. Miksi toi ilmapallo on jäänyt yksin. Mulla on tällainen jo. Tuolla toisen ilmapallon kaverina. Tämä on solmussa. Joku on jättänyt sen. Mikä kuva siinä on. Joka puoli on tällainen. Se on valkoisen

<i>Otsikko</i>	Mulla on tässä sinitarraa...
<i>Kertoja</i>	Rashid, Sofia ja Ramla
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Rashid, Sofia ja Ramla 6 v., 5 v. ja 2 v.

Rashid: Mulla on tässä sinitarraa, tästä voi muotoilla käärmeen ja sisiliskon. Sitten mulla on pokepallon lelu ja kun sen pokepallon heittää maahan niin se aukeaa. Tätä (sinitarraa) voi muovailta ja tällä voi mitata juoksukilpailuajan kun tää menee katki niin juoksukipailu on ohi. Tästä voi muotoilla auringon, meteoriitin, merikäärmeen, mustekalan, miekan, pistoolin, maapallon ja planeettoja. Ja uimarenskaan. Tää on tällanen tästä voi tehdä kaiken maailman asioita.

Sofia: Rapu on playmobiilista, tää on merenneito, (Rashid: tää on kalastajasarjasta), mulla oli merenneitosarjasta, ja kun se hukku sain tämän. Leikin että tää on hämähäkki, rapuhämähäkki

Rashid: Mulla on sellaisia leluja, joita voi muuttaa, digimonsarja. Mä rakentelen slitsereitä, pajonikoreita ja torakoita, mun lempirakennus on millenium.

Sofia: Me mentäis naimisiin kun ollaan isoja. Musta tulee ravintolamyyjä

Rashid: Musta tulee rakennusmestari, poliisi, lääkäri, kampaaja, musta tulee palomies, ja rakennusmestari, kokki, leipuri

Sofia: Tällä ravulla voi vähän niinkuin raapia. Mulla on kuiva nahka, selkä on ihan naarmuinen.

Rashid: Mökillä on kivaa.

S: Siellä on hevostuorahaisia.

R: Siellä pitäis myrkyttää. Ne hevostuorahaiset pääsee sisään, ne tekee reikiä, siellä on niinkuin ansa.

S: Mökki on puusta. Siellä on maja, se on puusta. Siellä on keinu.

R: Se on mua tohon asti.

S: Mun on vaikea kiivetä sinne. Siellä on kolme puupalikkaa silleen.

R: Siellä on kivaa juhannuksena kattoo kokkoja toisesta saaresta.

S: Mun papalla on oma soutuvene ja me lähdetään joskus mun ottomummon (Anneli) kanssa sillä, mun oikeen papan nimi oli Veikko.

S: Rashidilla on dinosaurus jonka nimi on Veikko.

S: Mulla on takintaskussa yksi dinosaurus, mutta ei mulla ole nyt takkia mukana.

R: Sen nimi on Verner.

S: Muuta kerrottavaa mulla ei ole.

R: Eikä mulla.

R: Turakoiden nimi on pakama, ja vesi on nokama ja ruoho se on matao ja jää oli nuju ja sitten kivi oli venana ja maa oli venua.

R: Mä tykkään uimisesta.

S: Mulla on pajonikuista, tahu, gali, leva, pohatu.

R: Mä voin myös kertoa mun omat pajonikulit, ekaks sain leva, gobaga, gali, tahu. Sit jos mä muistan slaisereitten nimet aurinko tuli vesi kaupunki jää ja sitten mulla oli energia ja sitten mulla oli, sitten mulla ei ollut muita noista slitsereitä.

Mä unohdin kertoa yhen patamo joka muuttuu angemoniksi se on tarudigimon. Sillä on pyhä risti ja enkelisauva se on niinkuin enkeli.

Otsikko Muumi

Kertoja Atte

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Poika

Satu Atte 3 v.

Se meni näin aina. Aina kun muumipappa meni ja näki kummituksen ja sitten kummitus meni pois ja hän meni nukkumaan. Ja sitten se aukaise verhot ja sitten se meni omaan sänkyynsä nukkumaan vieläkin. Loppu.

Otsikko Muumi meni...

Kertoja Illusia

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Illusia 4 v.

Muumi meni kohtaamaan kattomaan mitä mörköä hyökkää muumitalon päälle.

Otsikko Muumitalo

Kertoja Severi

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Poika

Satu Severi 3 v.

Siinä muumissa on se mörkö, joka tulee aina talon luo. Se mörkö tulee muumitalon luo ja menee sinne muumitalon rappusille ja sitten tulee Nipsu siinn rappusille. Mörkö on ihan kammottava. Sen takia, että muumit ovat mörköön vihaisia. Sitten se mörkö tömistää niin, että hänelle tulee hirveä kammottava kuoppa.

Otsikko Muurahaisten pesän lähellä...

Kertoja Mikko

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Poika

Satu Mikko 3 v.

Muurahaisten pesän lähellä on ollut sellainen matojen pesä. Sitten kun ne muurahaiset on tullut sieltä niin se mato kömpi omaan pesään. Sitten kun ne muurahaiset oli sateella ulkona sitten kun ne muurahaiset, oli kuuma ilma, niin ne meni uudestaan sisälle. Sitten kun se mato oli ulkona niin ne muurahaiset meni tonne omaan koloon kun ne oli ollut koko päivän ulkona.

Otsikko Myyrä...

Kertoja Sohvi

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Sohvi 3 v.

Myyrä ja sitte kaupunki ja sitte Antero-kirjat.
Myyrä menee kaupunkiin pyörällä.

Otsikko Mä oon käyny kaks kertaa Kanarialla...

Kertoja Venla

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Venla 6 v.

Mä oon käyny kaks kertaa Kanarialla. Siellä oli esimerkiks kaks semmosta uimarantaa, sitte siel oli kans, toinen niistä oli niin kova ja raju ja mä menin koko ajan veden alle ja mä meinasin tukehtua, ku mä jäin sinne veden alle. Sit me ollaan monta kertaa käyty siellä ravintolassa, siellä oli semmosia outoja, outoa juomaa, punasta ja sinistä ja keltasta, se on semmonen et se melkein niinku sulaa sinne. Ja meil on alkanu jo Sohvilas kesäloma, sit meil on tullu paljon uusia opettajia sinne Sohvilaan. Sit niitten uusien nimi on Päivi ja sit siel on semmonen punapaitanen ja silmälasipäinen.

Ja sit esimerkiks mul oli vähän aikaa sitte synttärit, sillon mä täytin kuus, mul oli kaikki eskarit paitsi lina. lina ei päässy ku sil oli muuta. Ja sitte kuitenkin Miska laitto sinne linnan lokeroon karkkipussin ja eskarit ovat nyt kuus. Kaisla on vanhin ja Nikke toisiks, Eeli toisiksi ja sitte lina ja minä ja sitte Saara. Ja sit Sohvilas on ihan hauskaa ku me saadaan mennä ilman aikuista pihalle. Meil on semmonen avainpussi, me osataan avata sillä jo kaikki ovet. Ja sitte me käytiin äske kattoo tota Mikko Mallikas esitystä. Ja sitte Otso täytti vähän aikaa sitte kolme ja mä alotin ton taidemuseokerhon tai mä tänään alotin. Tänään siel maalattiin, tänään siel piti maalata jotain mereen liittyvää ja sitte täällä on Venla Virtanen ja

Otsikko Mä sain viime vuonna Melkissä...

Kertoja Vesa

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Poika

Satu Vesa 7 v.

Mä sain viime vuonna Melkissä sellaisen jättiläisison lahnan. Sitten me vietiin se mökille, enkä mä syönyt koko kalaa. Mato-ongella tuli, sellainen kilonen. Taisin olla mun isovanhempien kaa ja mun isän kaa. Tuli myös ahvenia, mut mä olisin halunnut saada hain. Sitten me mentiin mökille, mut mä en syönyt sitä, kun iskä savusti sen. Sitten sen jälkeen, mä lähdin pihalle kysymään mun ukilta, lähetsä uudestaan kalaan. Ja sitten sen jälkeen me lähdeettiin uudelleen kalaan ja mä sain kolkyt ahventa ja neljä särkeä. Tositarina. Sen pituinen se.

Otsikko Naamiaiset

Kertoja lina

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu lina 10 v.

Olipa kerran pieni nalle nimeltä Nappisilmä. Eräänä päivänä hän sai joltakulta kirjeen, jossa luki: "Tervetuloa Sinivuokkojen puutarhaan naamiaisiini. Juhlat alkavat kello 14. Terveisin ystäväsi Jussi." "Naamiaiset", Nappisilmä mietti mielessään. "mitäköhän minä laittaisin päälleni?", Nappisilmä kysyi itseltään. Hän päätti lähteä etsimään naamiaisasua ullakolta. Hän löysi vanhan arkun, joka oli täynnä vanhoja vaatteita. Nappisilmä kokeili kokin vaatteita, lentäjän vaatteita, merirosvon vaatteita ja monia muita asuja mutta ei löytänyt sopivaa. Lopulta hän päätti lähteä naamiaisiin omana itsenään. Naamiaisissa Nappisilmä voitti pukukilpailun. Loppu.

<i>Otsikko</i>	Nalle
<i>Kertoja</i>	Satu ja Vilma
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Satu ja Vilma 5 v. ja 5 v.

Sen nimi on... Semmonen nalle meni metsään. Pupu. Ja sitten se tapasi pupun. Ja sitten se pupu sanoi että minne nalle on matkalla. Siiten nalle kysy minne pupu on matkalla. Ja sitten pupu sanoi että minä sanoin ensin. Sitten ne rupes riitelemään, ne nalle ja pupu. Ja sitten pupu sanoi että lopetetaan jo tämä. Ja sitten nalle sanoi että sinä sen teit. Ja sitten tuli kettu vastaan ja sanoi että pupu on kyllä ihan oikeessa ja te voitte lopettaa tämän. Ja sitten nalle sanoi että minäpä lähden sitten tästä kävelemään.

Ja sitten tuli kana vastaan. Ja sitten se kana sanoi että äsken täällä oli susi. Minne se oli matkalla? Sitten tuli lintu ja se sanoi että tiesittekö mikä lintu minä olen. Sitten pupu sanoi että minä en ole pitkään aikaan saanut sanoa mitään. Sitten lintu sanoi että oletpas. Sitten lintu sanoi että enkä ole. Ja sitten nalle kurkkasi puun takaa. Sitten lintu sanoi että mä nään sut. Sitten nalle sanoi että etpäs nääkkään, etpäs nääkkään. Lintu sanoi että näänpäs. Nalle sanoi että etpäs varmasti nähnyt. Sitten pupu sanoi että lopettakaapas jo riitely. Sitten tuli se lintu sanoi että miksi pitäisi lopettaa. Ja pupu sanoi että siksi kun täällä on niin kova melske ja meteli. Sitten nalle tuli puun takaa ja sanoi että hyvä on, te näitte, ja lähti pois kulkemaan. Sitten lintu sanoi että lähtipähän se ainakin pois, ettei enää riidellä. Ja sitten kaikki menivät onnellisesti kotiin.

Mutta kettu oli pihalla, eikä se lähtenyt kotiin. Ja sitten sitten se lähti pois kanssa koska ketään muitakaan ei ollut enää jäljellä. Ja karhu myös tuli pihalle ja sanoi että minä en ole saanut tehdä tänään mitään tyhmää. Ja sitten se sanoi: Minä lähden nyt kotiin. Sitten lintu lensi pihalle. Ja sitten karhu meni kotiinsa. Sitten karhu söi linnun hunajan kanssa. Se teki hänestä hunajaleivän.

<i>Otsikko</i>	Nalle käveli talossa...
<i>Kertoja</i>	Joel
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Joel 6 v.

Nalle käveli talossa,
talo käveli puussa,
puu käveli lehdissä
ja nalle meni ihan sekasin päästä.
Loppu.

<i>Otsikko</i>	Nalle matkalla
<i>Kertoja</i>	Mari ja Emma
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Mari ja Emma 6 v. ja 8 v.

Oli nalle, jonka nimi oli Nöpö-Nalle. Nalle tykkäsi paljon matkustaa muissa maissa. Nyt Nalle oli Afrikassa. Nalle näki siellä tiikereitä ja näki leijonia ja seeproja. Meni eteenpäin, eteenpäin kävellen. Nalle tykkäsi paljon olla ulkona. Se näki meren ja valaan ja mustekalan. Ja sitten vielä kaloja. Sitten Nalle matkustaa takaisin kotiin lentokoneella. Kotona oli kivaa. Hän leikki siellä kavereittensa kanssa. Mutta yksi puuttui, pandakarhu.

<i>Otsikko</i>	Nalle Puh
<i>Kertoja</i>	Lara ja Lotta
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Lara ja Lotta 7 v. ja 8 v.

Olipa kerran pieni karhu, jonka nimi oli Puh. Ja hänen ystävänsä nimi oli Nasu ja Risto Reipas. He leikkivät usein yhdessä. Eräänä päivänä he päättivät mennä metsään leikkimään piilosta. Mutta Nalle Puh oli niin pullukka, että se ei mahtunut piiloon. Ja sitten hänen tuli nälkä. Hän sanoi: "Minä tahdon hunajaa!" Ja hän päätti kutsua Nasun syömään kanssaan. Sitten kun he olivat syöneet he päättivät mennä päiväunille, mutta Nalle Puh sanoi: "Mutta ensin laadimme listan, mitä tehdään unien jälkeen". Nalle Puh ehdotti, että syödään hunajaa taas päiväunien jälkeen, mutta Nasulle se ei käynyt. Mutta Nasu ehdotti taas, että mentäisi ulos leikkimään metsään piilosta. Mutta se ei taas käynyt Puhille, nimittäin hänellä oli nälkä. Sitten Puh sanoi, "Nyt minä tiedän. Tehdään molempia. Leikitään ensin piilosta ja sitten syödään." Se kävi Nasulle oikein hyvin. Ja sitten he menivät metsään leikkimään ja syömään. Loppu.

<i>Otsikko</i>	Nalle Puh ja Nasu retkellä
<i>Kertoja</i>	Johanna ja Krista
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Johanna ja Krista 11 v.

Oli varhainen aamu. Nalle Puh oli jo herännyt. Hän odotti innolla tätä päivää, kun hän ja Nasu menisivät retkelle. Nasu tuli ovelle ja koputti kolme kertaa. Sitten Puh tuli ja sanoi: "Hei Nasu, lähdemmekö me jo retkelle?" Nasu sanoi: "Ensin meidän kannattaisi laittaa eväät." Puh sanoi: "Niin tosiaan, olin jo ihan unohtaa! Mitä me otamme mukaan?" Voisimme vaikka ottaa hunajaa, ja jotain muuta syötäväksi kelpaavaa. Oletkos muuten katsonut sitä Paddington ohjelmaa, kun siellä se Paddington syö aina niitä marmelaadivoileipiä, jos me vaikka maistaisimme niitä? Voisimme mennä vaikka retkelle järven rantaan. Kyllä se minulle käy tosiaan, mutta keksitään jotain tekemistä. Kutsutaan vaikka Ihaa ja Tiikeri ja muutkin ystävät paikalle. Ilman muuta! No aletaan nyt tehdä eväitä. Katsotaanpas mitä täältä kaapistani löytyy. Voi, mutta enhän minä yllä tuonne ylös. Se ehkä helpottaisi, jos ottaisit tuon tuolin. Ooh, hieno idea Nasu, miten sinä tuon keksit? No, otetaan tuoli, ja kiipeä sinä vaikka siihen tuolille, kun minä hieman pelkään korkeita paikkoja, sanoi Puh. Nasu aloitti kiipeämisen. Kun hän oli päässyt jakkaran päälle, niin hän pisti silmänsä kiinni ja kurottautui, mutta ei kumminkaan ylettänyt. Nasu sanoi Puhille: "Ehkä sinun kuitenkin kannattaisi kiivetä, sinä olet minua pidempi". No, kai se sitten on pakko, jos me halutaan jonnekin retkelle mennä. Puh nousi tuolille varovasti ja hitaasti. Puh sanoi: "Voi ei, en minä uskalla." Ehkä meidän kumminkin kannattaisi luopua hunajasta, sillä emme kumpikaan saa sitä tuolta ylhäältä, sanoi Nasu. Voih, en voi mitenkään luopua hunajasta, minun on pakko koittaa, sanoi Nalle Puh. Nalle Puh hyppäsi tuolille, ja ylettyi kaapin kahvaan. Minä saan sen, minä saan sen, puhkui Nalle Puh, ja nosti varovasti purkin hyllyltä. Jonkun ajan päästä Nalle Puh ja Nasu olivat saaneet eväät valmiiksi ja lähtivät retkelle kohti järven rantaan. Vastaan tuli Tiikeri ja Kani, hekin olivat menossa järvelle retkelle. Sitten Nasu sanoi, haemmeko me mukaan myös Risto Reippaan, voisimme kaikki syödä yhdessä järven rannalla. Puh vastasi: "Tottakai, mitä olisi retki ilman Risto Reipasta, mutta minusta tuntuu kyllä vielä, että joku puuttuu". Niinpä niin, I-haahan se oli. He menivät hakemaan heti sen jälkeen kun olivat hakeneet Risto Reippaan, niin menivät hakemaan I-haan. Ystävykset kulkivat yhdessä järven rannalle ja siellä kaikki alkoivat syödä eväitä. Sen jälkeen he menivät uimaan ja sitten olikin jo niin myöhä, että kaikki halusivat lähteä kotiin unten maille. Ystävät hyvästelivät toisensa ja menivät koteihinsa. Nalle Puh söi vielä viimeisen marmelaadivoileivänsä, koska olivat olleet niin hyviä. Sitten Nalle Puh painui pehkuihinsa ja henkäisi vielä viimeisen kerran: "Voi miten ihana päivä

Otsikko No olipa kerran kuningas...

Kertoja Sampo Kuusela

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Poika

Satu Sampo Kuusela 6 v
No olipa kerran kuningas, jolla oli lasipalatsi. Se oli koristeltu timanteilla, mutta hän oli hyvin köyhä. Mutta kaikki se taistelut hävisi. Hänen ritarit oli hyvin heikkoja, mutta se oli sen verran iloinen, että hänellä oli yksi rubiini, yksi sinisafiiri ja yksi smaragdi ja yksi topaasi.

Otsikko Näin kerran värikkäitä toukkia...

Kertoja Tanja

Ika 17-50 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Tanja 21 v.

Näin kerran värikkäitä toukkia. Tai oikeastaan ne olivat matoja, koska ne olivat niin pitkiä. Ne luikertelivat ympäri maata ja niitä tuli jopa sisällekkin. Kaikki ne olivat eri värisiä: oli valkoisia, mustia, tummansinisiä, vaaleansinisiä ja vihreitä. Aluksi säikähdin niitä, koska en tiennyt mitä ne olivat. Enhän ollut ikinä nähnyt niin kauniin värikkäitä matoja. Yksi alkoi puhua minulle. Hän kysyi: "Kuinka voin auttaa sinua, tyttö?" "Mitä?", ajattelin. "Kuinka mato voisi auttaa minua?" "Minunhan pitäisi auttaa sinua," ehdotin madolle. Mutta mato vain piti päänsä: "Minä tahdon auttaa sinua. No, kerro jo, mitä tahdot." "Olisitko minun ystäväni?" Kysyin madolta varovasti. "Joo!" Vastasi mato. "Se on minun lempipuuhaani, se että saan olla jonkun ystävä." Etpä arvaakaan, kuinka hauskaa meillä yhdessä oli.

Otsikko Oiski Poiskis biblioteksutfärd

Kertoja Rosa

Ika 17-50 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Rosa 17 år

Oiski Poiski var en liten figur som var mycket nyfiken. En dag tappa han bort sej i biblioteket och sniffa mellan böckerna och tyckte att det lukta damm. Han kom på att han inte kunde läsa. Han förstod inte ett skvatt av böckernas innehåll. Han blev mycket lessen och då kom en gammal dam och hitta honom när han satt på bokhyllan och snyfta. Hon hjälpte honom förstås och hon läste en bok tillsammans med honom. O Oiski Poiski tänkte att kanske det inte var så hemskt att inte kunna läsa för det finns ju gamla människor som kan läsa åt honom. Damen lova att hon skulle hjälpa honom att lära sig att läsa. Då var han glad.

Otsikko Oli hamsteri...

Kertoja Anniina

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Anniina 8 v.

Oli hamsteri. Pieni, pieni hamsteri. Se asui pienessä punaisessa mökissä. Eräänä päivänä hän lähti kävelylle. Sitten hän näki marsun. Marsu sanoi "Hei!". Ja hamsteri vastasi takaisin. Sitten hamsteri kulki eteenpäin. Sitten se näki oravan. Orava pyysi häntä sisälle. Hän joi siellä kupillisen teetä. Sitten hän lähti. Hän kulki eteenpäin ja näki jäniksen, mutta jänis pelästyi ja loikki pois. Sitten hän taas kulki eteenpäin ja kiipesi puuhun. Sitten hän näki liito-oravan liitävän. Sitten hän kiipesi ylöspäin ja näki sokerioravan. Sokeriorava pyysi häntä kävelylle. Sitten he kapusivat alas. Sitten he kulkivat vähän eteenpäin, kunnes näkivät hiiriä. Hiiret olivat työn touhussa. Sitten he lähtivät kotiin. Loppu.

Otsikko Oli kerran kaks tyttöö...

Kertoja Maria

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Maria 11 v.

Oli kerran kaks tyttöö, jonka nimi oli Anna ja Leena. Ja ne oli siskokset. Ja yks päivä niitten piti mennä metsään poimimaan sieniä ja marjoja. Ja kun ne oli poiminut valmiiks, niin ne jätti korit maahan ja rupes leikkimään hippaa. Ja ne leikki tosi pitkään, ne ei huomannut, että rupes tulee pimeää. Ja kello oli jo viis, vaikka niitten piti olla kotona kolmelta. Sitten Anna sanoi: "Että, mitä me nytten tehdään?". Sitten Leena vastas: "Meidän pitää etsiä oikea tie kotiin." Ja sitten ne rupes etsimään polkua, joka johtaisi kotiin.

Ne käveli ympyrää, vaikei ne huomannut sitä. Kello oli melkein seitsemän, ja niitten äiti ja isä etsi niitä, muttei löytäneet. Silloin Leena huomasi, että ne oli kävelly ympyrää ja sanoi: "Me ollaan kävelty ympyrää koko ajan". Silloin Anna sanoi: "Nytten meidän pitää valita, mennäänkö tota kautta, taikka tota kautta. Heitetään vaikka lanttia, kruuna vai klaava". Leena vastasi: "Klaava." Ja sitten Anna taas sanoo: "Silloin me mennään tuota kautta". Ne rupes kävelemään. Yhtäkkiä toinen niistä huomasi, et tuolla on meidän koti. Ja ne juos lopun matkaa kotiin. Ja kun ne tuli sisälle, niitten äiti kysyi: "Missä olette ollu?" Ja molemmat vastas: "Vähän siellä

Otsikko Oli kerran pieni muurahainen...

Kertoja Tuuli

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Tuuli 6 v.

Oli kerran pieni muurahainen. Ja muuten se olisi kuulunut tavallisiin muurahaisiin mutta muuten se oli niin värikäs, että toiset haukkuivat sitä sateenkaareksi. Kun sillä oli kaikki sateenkaaren värit. Ja sitten se halusi leikkiä toisten kanssa. Mutta ne ei ottaneet sitä piilosleikkiin koska ne oli kaikki yksivärisiä siellä muurahaisten maassa. Sillä oli monta väriä niin se erottuu paremmin. Ja sitten muissakin leikeissä oli kaikki vain yksiväristä. Värileikissäkin oli muurahaiset keksinyt että kaikki oli sen väristä siinä värileikissä, mitä ei ollut sen väri muurahaisen selässä. Ja sitten kun he yrittivät kerran leikkiä värileikkiä kaikkien kanssa myös sen värimuurahaisen kanssa ne huus kaikkii muita eri värejä paitsi niitä värejä, mitä sen erikoisen muurahaisen selässä oli. Ja sitten kun he olivat huutaneet kymmenen kertaa kaikkia niitä eri värejä, mitä ei ollut sen erikoisen muurahaisen selässä niin se sanoi, "Nyt tämä leikki riittää. Minä en enää leiki teidän tyhmiä leikkejänne." Ja niin se värikäs muurahainen jäi värikkääksi muurahaiseksi.

Otsikko Oli kerran Pilli ja Pulla...

Kertoja Linda

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Linda 5 v.

Oli kerran Pilli ja Pulla. Niitten talo oli niin pieni, että sinne mahtui vain niitten ystävä Monni. Talo oli niin pieni, että televisio ei mahtunut sinne. Televisio oli myös niitten kaveri, Pillin, Pullan ja Monnin. Sitten ne lähti kattoo uutta kotia. Ja sitten ne löys ihan pienen kellarin ja ne luuli sitä kodiks. Sieltä kuului kamea ääni: "Ei se ole koti, se on kellari". Sitten ne löys ison kodin ja ne pyys television kattomaan uutta kotii. Sitten Monni ja Pilli ja Pulla meni sinne uuteen taloon ja sit se televisio tuli sinne katsomaan. Se televisio asui siellä vanhassa kodissa ja sillä oli pieni televisio lapsi. Ja sit niillä televisiolla oli televisio siellä. Äiti oli niitten kaveri, Monnin ja Pillin ja Pullan. Loppu.

Otsikko Oli kerran sellainen pienen pieni muurahainen...

Kertoja Emmi ja Susanna

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Emmi ja Susanna 12 v.

Oli kerran sellainen pienen pieni muurahainen, josta kukaan ei pitänyt ja se oli aina yksinäinen. Sillä ei ollut sen takia mitään tekemistä, koska sitä ei hyväksytty keonrakennukseen, koska se oli niin pieni ja hintelä. Ja vaikka se kuinka yritti ja yritti kukaan ei pitänyt siitä. Ja eräänä päivänä se päätti näyttää niille muille rakentamalla isoimman keon, mikä koskaan oli ollut.

Ja niinpä se alkoi rakentamaan. Se rakensi ja rakensi, monta päivää, kunne sen keko oli valmis. Ja se meni pyytämään muita muurahaisia katsomaan, kuinka hienon keon se oli tehnyt. Kun se kertoi keostaan, he nauroivat. "Kuinka sinä muka pystyisit rakentamaan kokonaisen keon ihan itsenään. Ja eräänä päivänä paikalle saapui ampiainen, joka oli mukava ja kiltti. Pieni ampiainen meni katsomaan kuka oli rakentanut niin ison ja mahtavan keon keskelle metsää. Se meni kekoon sisälle ja tapasi pienen pienen muurahaisen. Päivää se sanoi: "Missä sinun perheesi on?" "Oi voi Ei minulla ole perhettä, kaikki hylkäsivät minut", sanoi pieni muurahainen surullisena. "Mutta miksi, sehän on aivan typerää", sanoi ampiainen. "Tiedän, mutta he eivät hyväksyneet minua mihinkään koska olen näin pieni." "Ja yritin väittää heille että osaan rakentaa keon, mutta he eivät uskoneet minua." "Minun mielestäni tämä keko on todella hieno", sanoi pieni ampiainen hymyillen. "No sehän on mukava kuulla", sanoi pieni muurahainen. "Mutta kuuleppas muurahainen, kun minulla ei ole omaa asuinpaikkaa, niin voisinko jäädä tänne asumaan pariksi päivää?", kysyi ampiainen. "No totta mooses!", sanoi muurahainen saadessaan seuraa. Niinpä he elivät ne pari päivää jotka ampiainen oli siellä.

Mutta pian koitti se päivä jolloin ampiaisen piti lähteä. He olivat molemmat hyvin surullisia. "Mutta pitääkö sinun lähteä?", kysyi muurahainen. "No eihän minulla mihinkään kiire ole", vastasi ampiainen. "Sittenhän sinä voisit jäädä tänne", sanoi muurahainen. Ja koko loppu

Otsikko

Oli kerran sellanen vanha mylläri...

Kertoja

Anni Pulkkinen

Ika

7-16 vuotta

Kerrottu

tyttö

Satu

Anni Pulkkinen 8 v.

Oli kerran sellanen vanha mylläri. Ja sen myllärin vaimo oli kuollu ja sen myllärin vaimo oli jättäny sille kolme lasta. Ja sitte se mylläri oli kauheen köyhä ja ne lapset oli vielä niin vauvoja et ne joutu myymään sen myllyn. Ja sitte sen myllyn myymisen jälkeen ne muutti sellaseen vanhaan puuhun, joka oli mökin muotonen. Ja sitte sen jälkeen sinne tuli hevonen. Ja sitte se hevonen kysy siltä mylläriiltä että minkä takia se on siellä puussa. Ja se mylläri sitte vastas et se oli aiemmin asunu myllyssä ja sen jälkeen ku se oli niin köyhä ni se joutu muuttamaan siihen. Ja sitte se hevonen sano et tahtooks se mylläri sitte tulla vähän rikkaammaks. Sitte se mylläri sano että joo. Sitte se hevonen sano että se voi auttaa sen vähän rikkaammaks.

Se mylläri sitte kiipes sen hevosen selkään ja ne meni sellaseen hienoon linnaan. Ja siellä linnan sisällä se hevonen muuttu pahaks noidaks. Sitte se noita sano sille mylläriille että koska se oli ettiny uhreja, joilla ois lapsia ni sitte ne lapset vois vaan pelastaa sen myllärin.

Oli jo kulunu kymmenen vuotta ku se mylläri oli ollu siel noidan linnas. Ja sitte se ensimmäinen, se vanhin tyttö niistä lapsista, ni se sitte rupes ihmetteleen että asutaanks me puussa ja minkä takia äiti ja isä ei ole täällä. Sit se toisiks vanhin tyttö sano, että minä lähden etsimään nyt meidän isää ja äitiä. Sitte se hevonen tuli taas ja sano sille toisiks vanhimmalle tytölle, että minä tiedän, missä se isä on. Kapua selkääni niin minä vien sinut hänen luokseen. Sitte sen jälkeen se tyttö kapus sinne selkään ja sille kävi samalla tavalla ku sille sen isälle.

Ja sitte se vanhin tyttö sano että minä lähden etsimään nuorempaa tyttöä ja isää. Ja sitte sekin hevonen tuli taas sinne ja sano, että minä voin viedä sinut siskosi ja isäsi luo. Ja sillekin tytölle kävi samalla tavoin.

Se kolmas rupes sitte ihmetteleen ja kun se sano sen ääneen ni se hevonen tuli sen luo. Ja sitte se tyttö sano sille hevoselle että en mä sua usko niin ku mun isä ja kaks siskoo on jo ollu ja mitä niille on tapahtunu. Sitte sinne tuli joutsen, joka oli hyvä haltijatar. Sitte se joutsen sano sille tytölle, että se hevonen on paha velho. Ja sitte se paha velho haihtui ilmaan ja ne kaks siskoo ja isä tuli siihen lähelle. Sitte ne meni taas sinne noidan linnaan

Otsikko

Oli kerran sellanen yksi räätäli...

Kertoja

Alli

Ika

2-6 vuotias

Kerrottu

tyttö

Satu

Alli 6 1/2 v.

Oli kerran sellanen yksi räätäli, joka leikkasi sen käden poikki. Ni sitten sen käden sisälle valu myrkkyä, joka teki sen käden ihan vihreeksi.

Oli kerran semmonen tyttö joka eli sen mummon kanssa. Yhtäkkiä kuului: "Olen teidän portaiden alapäässä". Sitten se meni kertomaan sen mummolle, mutta se mummo ei uskonut. Sitten yhtäkkiä kuului: "Olen teidän keittiössä". Sitten se meni taas kertomaan sen mummolle, joka ei taaskaan uskonut. Sitten se meni sen omaan huoneeseen ja kuului: "Olen teidän portaiden alla". Sitten he meni sänkyyn. Ja kuului: "Olen teidän portaiden yläpäässä". Sitten se yritti nukkua, laitto silmät kiinni. Sitten kuului: "Olen sinun huoneesi ovella." Sitten se yritti muistella jotain toisia juttuja. Kuului: "Olen sinun huoneessasi". Sitten se laitto silmät auki ja kuunteli. Kuului tämmönen ääni että: "Olen sinun päälläsi". Niin sitten yhtäkkiä se tunsi jotain hassua. Ja sitten se tappokin sen. Sitten kun aamulla se mummo tuli herättämään tyttöä, se löysi sen kuolleena sängystä.

<i>Otsikko</i>	Oli myöhäinen yö...
<i>Kertoja</i>	Emmi, Mirella ja Hanna
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Emmi, Mirella ja Hanna 11 v.

Oli myöhäinen yö, kello oli juuri lyönyt kaksitoista ja Matti ja Mikko lähtivät puistoon. He näkivät siellä epämääräisen tumman miehen ja he seurasivat. Yht'äkkiä hän katosi. Matti ja Mikko ihmettelivät, miten mies oli kadonnut. He ajattelivat, että hän on taikuri. Sitten he näkivät hänet takanaan. Matti ja Mikko pelästyivät, koska mies oli ilmestynyt yhtä nopeasti kuin oli kadonnutkin. He juoksivat karkuun. He juoksivat takaisin kotiin. Äiti oli vihainen, koska he eivät olleet nukkuneet ollenkaan. Aamulla he menivät uudestaan puistoon ja he näkivät miehen jäljet. Jalanjäljet hehkuivat sinisinä kuin niihin olisi painettu kuuma rauta. Matti ja Mikko eivät tienneet miten se oli mahdollista. Mutta lopulta he uskaltuivat seuraamaan niitä. He saapuivat vanhalle kartanolle. Sen ikkunat ja ovet oli naulattu kiinni. Mikko ihmetteli miten niin hieno talo oli keskellä synkkää metsää. Matti ryntäsi irroittamaan lautaa ikkunan edestä ja Mikko meni apuun. He onnistuivat. Sisällä oli pilkko pimeää. Yht'äkkiä he huomasivat kiiluvat silmät huoneen nurkassa. Kuului sähköhdys ja jokin ryntäsi heidän kimppuunsa. Matti parkaisi. Hänellä oli pitkä haava poskessa. Mikko kysyi Matilta, mikä se oli. He näkivät juovikkaan kissan istumassa omenapuussa. Se oli tuo peto, Matti sanoi vielä säikähdyksissään. Kissa raukka oli ollut sisällä varmaan monta päivää, Matti sanoi. Mitä jos se mies oli laudoittanut talon umpeen ja lukinnut kissan sinne, Mikko ehdotti. Yht'äkkiä kissa muuttui mieheksi ja puhui ranskaa. Matti ja Mikko eivät tajunneet yhtään mitään. Mies kiitti poikia (suomeksi) ja kertoi, että paha noita oli taikonut hänet kissaksi, joka muuttaa muotonsa öisin omaksi itsekseen. Nyt kun he olivat vapauttaneet kissan

<i>Otsikko</i>	Oli sellainen kaunis sammalmetsä...
<i>Kertoja</i>	Ritva
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Ritva 5 v. <p>Oli sellainen kaunis sammalmetsä. Lapsia meni metsään ja sammalmättään olikin pieniä keijukaisvauvoja, ja sitten kävi niin, että ne keijukaisvauvat olivat hyvin avuttomia ja peloissaan. Ihmislapset puhuivat niin kovaa, ja niillä oli kummalliset natischevat asusteet. Keijukaislapset kaipasivat äitejään, jotka olivat menneet merenrantaan. Vaikka he kutsuivat keijukaiskutsulla äitejään, ei tapahtunut mitään. Ihmislapset nostivat keijukaiset kämmenelleen ja puhalsivat niille, ja silloin tapahtui ihme. Pienet keijukaislapset oppivat lentämään. Liitelivät onnellisena hekin meren rantaan. Loppu.</p>

<i>Otsikko</i>	Oli semmonen koira nimeltä Repsu...
<i>Kertoja</i>	Annamari
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Annamari 10 v.
	<p>Oli semmonen koira nimeltä Repsu. Repsu asu semmosen vanhan miehen kanssa kerrostalossa. Se Repsu kävi usein omilla seikkailuilla, millon missäki. Kerran Repsu oli matkustanu linja-autolla, sen kuskin huomaamatta, toiseen kaupunkiin. Siiten se seuraavana päivänä löyty, kun se oli ehtinyt käydä kaupoissa, moikkaamassa muita koiria ja merkkäämassa paikkoja. Mutta Repsulla oli siel kotona joku vanha tennari, se pureskeli sitä ja otti sen mukaansa minne menikin. Siinä kaupungissa, jossa Repsu asu oli just rakennettu raketti ja sillä oli astronautteja lähössä kuuhun. Sitä lähtöö sitten sai mennä kattoon, vähän matkan päästä. Sitten se Repsun isäntä tykkäs avaruudesta ja raketeista ja oli innoissaan kun pääsi katsomaan sitä. Sitten se ei huomannu ett Repsu oli lähteny taas kerran omille teilleileen, se sama vanha tennari suussa. Repsu oli jotenkin löytäny rakettiin, se oli menny ruokasäkkiin sisälle maisteleen ruokaa ja päätyny sinne rakettiin. Sitten se raketti lähti ja se Repsun isäntä oli vähän aikaa katellu raketin lähtöä niin se huomasi ett Repsu oli kadonnu. Sitte se Repsun isäntä etti sitä Resua vähän aikaa ja sitten lähti kotiin kun se ties että Repsu oli viisas koira ja ett se kyll pärjää ja tulee varmasti kotiin. Samaan aikaan repsu oli päässy ruokasäkistä ulos ja kohta ne oli saapumassa kuuhun. Sitten kun se raketti oli päässy kuuhun, ne astronautit lähti kävelee sinne. Niil oli tietenkin semmosii varapukuja mukana, jos jotenkin menis rikki tai jotakin. Repsu oli löytänyt yhen semmosen. Repsu oli näppärä koira ja pääsi sinne pukuun sisälle. Se oli jo valmiina kiinni raketissa ja oli muutenkin kunnossa. Sillä aikaa astronautit oli pystyttäny sinne semmosen viirin, jossa luki niitten nimet ja mistä maasta se raketti oli tullu. Astronautit lähti sitten käveleen sinne raketille. Repsu oli nopee koira ja viskas sen tennarin sinne viirin päälle roikkumaan. Repsu lähti astronauttien mukana rakettiin ja vasta raketissa ne astronautit huomasi Repsun. Sitten ne lähti kotia päin ja jostain kuvista huomasi että siellä roikku semmonen tennari siellä viirin päällä. Mutt ne ei voinu lähtee heti takas kun se oli liian kallista. Repsu palasi kotiinsa kerrostaloon ja oman isäntänsä luo, joka oli ollut kovin</p>

<i>Otsikko</i>	Olin aavetalossa...
<i>Kertoja</i>	Sonja Grönholm
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Sonja Grönholm 9 v.

Olin aavetalossa. Siellä oli aavemaista. Pöydällä oli hämähäkinseitti ja hämähäkki. Katsoin peiliin. Olin muuttunut aaveeksi. Pöllö lensi huoneen läpi. Sitten muutuin vampyyriksi. Pelästyin. Lähdin juoksemaan kotiin. Matkalla tuli aave minua vastaan. Aave pudotti päälleni taikapölyä. Silloin minusta tuli ihminen. Sitten

Otsikko Olipa kerra koira...

Kertoja Veera Haahti, Emmi Nahi, Veronica Dolhai, Mimmi Nahi

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Veera Haahti, 6v Emmi Nahi, 6v Veronica Dolhai, 6v Mimmi Nahi, 4 v
Olipa kerra koira. Sitten hän meni uimaan. Se näki ystävänsä ketun. Ne tapasi toisenkin kaverin, pupun. Ja se pupu jutteli kavereiden kanssa ja he mieltivät myös, ja he mieltivät suurta juhlaa. Juhlat olivat synttärät. He söivät kakkua ja mehua ja myöskin karkkia. Ne olivat pupun syntymäpäivät. He söivät myöskin syntymäpäiväkakkua. Pupu täytti viisi vuotta ja sai lahjaksi porkkanan. Sitten he leikkivät kuurupiiloa. Sitten myös hän sai toisenkin lahjan, kirjan. Ja he joivat myöskin limpsaa. Ja sitten he leikkivät myös ilmapalloilla ja sitten siihen yhtäkkiä kiemurteli käärme. Se käärmeekin söi kakkua ja joi limua ja söi myöskin karkkia ja sitten he kaikki neljä leikkivät yhdessä. Loppu.

Otsikko Olipa kerran eräs jääkarhunpoikanen...

Kertoja Tami

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Poika

Satu Tami 10 v.
Olipa kerran eräs jääkarhunpoikanen, joka oli äitinsä ja isänsä kanssa jäätiköllä menossa uimaan. Sitte se pikku jääkarhu meni tonne yhelle sellaselle niinku jäätikölle, mist se meinas hypätä. Mut sit se jäälautta niinku irtos ja lähti ajelehtimaan. Sit se pikku jääkarhu jäi ihan yksin. Yhtenä päivänä se jäälautta törmäs yhteen toiseen jäälauttaan, ja sit se pääs pois sieltä. Sitte se näki, et siel oli sellanen niinku reikä siin jäässä. Sit ku se meni sen reiän luokse, ni sit siit nosti pään sellanen mursu. Ja sitte se mursu kysy siltä, et mitä sulle on käyny?
-No ku mä eksyin mun äidist ja isäst.
-No, seuraa revontulia, niin pääset kotiin. Sit se pääs

Otsikko Olipa kerran eräs poika...

Kertoja Pauliina, Martiina ja Ida

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Pauliina, Martiina ja Ida 12 v.

Olipa kerran eräs poika, joka asui kaukana metsän keskellä. Pojalla ei ollut muita ystäviä kuin pieni hiiri. Hiiren nimi oli Tipsu. Tipsulla oli kulkunen hännässään, että poika kuulisi, missä Tipsu oleskelee. Eräänä päivänä Tipsu silti katosi. Poika lähti etsimään hiirtä. Hän käveli ja käveli, muttei löytänyt hiirtä. Hän kulki vanhan talon ohi, joka oli ollut jo vuosikaudet asumaton. Talossa asui kuulemma perhe, joka oli kuollut. Poika meni talon sisälle uteliaisuudesta. Ovi narahti kammottavasti ja poika kuuli suuria askeleita. Ne kuuluivat jostain yläkerrasta. Poikaa pelotti hieman, mutta hän kiipesi silti yläkertaan. Portaat olivat kovin jyrkät ja ne narisivat pelottavasti. Kaamea porraskäytävä johti kohti suurta tammiovea. Poika avasi oven ja näki siellä arkun. Arkku oli pölyinen ja pölyn alta paljastui teksti. Pölyn alta paljastui kultaisin kirjaimin kirjoitettu nimi. Nimi oli Arthur. Poika avasi arkun peloissaan. Hän kätensä vapisivat pelosta. Arkussa oli paljon paksuja ja pölyisiä kirjoja. Mutta kirjat eivät olleetkaan tavallisia kirjoja. Kirjojen kannessa luki eri taikuuteen liittyviä asioita. Kun poika avasi kirjan, hän huomasi, ettei se ollut sisältä tavallinen kirja, vaan kirjan sisällä oli pienen pieni laatikko. Laatikon sisällä oli valkoista pulveria, jossa oli kimaltelevia pieniä hileitä. Poika sieppasi kirjan ja lähti kotiinpäin. Aamulla, kun poika heräsi, hän näki hiiren työpöydällään. Hän alkoi tutkia pulveria ihmeissään. Hän ripotteli pulveria hiiren päälle. Hiiri muuttui ihmiseksi ja poika ja "entinen" hiiri ystäväystyivät. He menivät pihalle leikkimään vanhan

Otsikko Olipa kerran hevonen...

Kertoja Roosa

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Roosa 8 v.

Olipa kerran hevonen. Eräänä päivänä hevonen lähti syömään ruohoa pellolle. Sitten sinne tuli lintu. Lintu sanoi, että "mitä sinä täällä teet?". Hevonen vastasi, että

Otsikko Olipa kerran hiiri...

Kertoja Andy

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Poika

Satu Andy 8v.

Olipa kerran hiiri, jolla pitäs, jolla se on matkalla kavereita tervehtimään. Sitten ensin se meni ensin karhulle antamaan hunajaa, sitten se meni meni tota siilille antamaan herkkusieniä ja viimeisenä se antoi pikku hiirelle juustoa. Loppu.

Otsikko Olipa kerran kaksi hevosta...

Kertoja Roosa

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Roosa 8 v.

Olipa kerran kaksi hevosta. He lähtivät retkelle metsään. Toinen hevonen sanoi, että: " Onko tämä sinun mielestä pelottava paikka?". Toinen hevonen sanoi, että " Ei tämä niin hirveä, mutta on tämä vähän pelottava paikka". Toinen hevonen sanoi: " Lähdetäänkö joenrantaan uimaan?". Ja sitten toinen sanoi: " Voitaisiinhan me lähteä sinne uimaan". He menivät uimaan ja sitten he näkivät kolme sammakkoa. Ja yksi sammakoista sanoi, että "Otetaanko kilpailut?". Ne kaksi sanoivat, että " Otetaan vain". Ja hevoset sanoivat, että "kyllä meille sopii". Sitten kun he lähtivät maaliviivalta uimaan, niin toinen hevonen kiihdytti vauhtiaan.

Otsikko Olipa kerran kaksi kissaa...

Kertoja Siiri

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Siiri 5 v.

Olipa kerran kaksi kissaa. Ne menivät kauppaan. Kaupassa ne lapsi tapasi kaverin ja ne ei hallunnut mennä pois koska kaveri halusi mennä leikkipaikkaan. Mutta toisen kissan täytyi lähteä kotiin. Mutta kotona hän näki taas toisen kaverin ja leikki ulkona ja sen pituinen se.

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran kaksi kissaa...
<i>Kertoja</i>	Annukka
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Annukka 11 v.

Olipa kerran kaksi kissaa. Heidän nimensä oli Fidel ja Hertta. Fidel oli musta ja sillä oli valkoiset tassut kaulassa valkoinen ruokalappu ja nenänpää oli valkoinen. Hertta oli musta ja sillä oli valkoinen täplä leuan alla. Fidel ja Hertta olivat oikein hyviä ystäviä. He asuivat isossa punaisessa talossa.

Yhtenä päivänä heidän omistajansa Annukka, Iiris ja Mikko lähtivät pitkälle matkalle erääseen hotelliin. Hertta ja Fidel odottivat kotona, että omistajat palaisivat, mutta ketään ei tullut. Viimein Hertta kyllästyi odottamaan. Hertta sanoi, että hän oli kyllästynyt kun omistajat lähtivät aina pois ja se sai jäädä aina yksin odottamaan Fidelin kanssa, että ne palaisivat. Hertta päätti, että hän lähtisi vuorostaan retkelle. Se kysyi haluaisiko Fidel lähteä mukaan, mutta ei Fidel halunnut. Niin Hertta lähti kävelemään tietä pitkin pois, eikä se ole vielääkään palannut.

Viikon kuluttua omistajat tulivat takaisin kotiin. Fidel oli jo odottamassa heitä portilla. Herttaa ei näkynyt missään. He kuitenkin tiesivät, että Hertta pian tulisi, kun huomaisi, että omistajat ovat tulleet kotiin. Hertta ei tullut vielääkään, mutta Annukka päätti tehdä katoamisilmoituksen. Ilmoituksia laitettiin pitkin kylää pylväisiin. Puhelinnumerot katosivat ilmoituksista, mutta soittoja ei tullut. Kerran Rauli luuli näkevänsä Hertan, mutta kissa olikin ollut pitkäkarvainen ja väärän värinen vielä. Tuleekohan Hertta ollenkaan kotiin, ehkä se ilmaantuisi

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran kaksi tyttöä...
<i>Kertoja</i>	Karoliina
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Karoliina 11 v.

Olipa kerran kaksi tyttöä, jotka asuivat Hullunmyllyssä. Heillä oli kaksi eläintä, gekko ja lehmä. Tyttöjen nimet olivat Mia ja Pia. He asuivat yksin Hullunmyllyssä. Illalla kun niillä ei ollut mitään tekemistä, ne kertoivat toisilleen tarinoita. Joskus tarina oli jopa kestänyt monta päivää. Mutta nukahtivat joskus kesken tarinan, ja heräsivät aamulla pirteinä ja iloisina. Mutta joskus aika meni niin hitaasti, että heillä ei ollut mitään tekemistä. Mutta yksi aamu kun he heräsivät, koputti joku heidän oveensa. Sisään tuli pieni vaaleatukkainen poika, joka oli ihan vihreä kasvoiltaan. Häntä paleli ja hän oli vilustunut. Tytöt laittoivat takan päälle ja antoivat pojalle monta peittoa. Hän esitteli itsensä. Tytöt saivat selville että hänen nimensä on Erkki ja että hän on yhdeksän vuotias. Erkillä ei ollut mitään kotia, joten hän päätti jäädä asumaan Hullunmyllyyn. Ja siellä he asuvat vieläkin

Otsikko Olipa kerran kaksi tyttöä...

Kertoja Olga

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Olga 12 v.

Olipa kerran kaksi tyttöä, jotka olivat kirjamesseilla. Yksi osti yhden pokkarin ja yhdellä niistä oli koira mukana. Sen nimi oli Toope. Se oli aika vanha, mutta viisas. Niitten mielestä oli tosi kivaa kirjamesseilla, koska siellä sai hirveesti ilmaisia asioita. Yht'äkkiä tuli aika vanha ukko, joka sanoi tytöille, että ei saa pitää koira sisällä. Sitten tytöt veivät koiran ulkopuolelle, mutta sitten he huomasivat, että heillä ei ollut enää rahaa, että pääsisi sisälle. Ja sitten he lähtivät kotiin ja hakivat lisää rahaa ja tulivat takaisin ja pitivät todella hauskaa. Loppu.

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran kaukaisessa maassa...
<i>Kertoja</i>	Kaisa
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Kaisa 12 v.

Olipa kerran kaukaisessa maassa vuorien takana pieni kylä. Kylässä oli kuningas, joka hallitsi viisaudella ja rohkeudella. Kuninkaalla oli vaimo nimeltä Josefiina. He olivat jo kauan aikaa halunneet lasta, mutta tätä onnea ei vielä oltu heille suotu. Mutta pian heidän toive toteutui, koska Josefiina huomasi odottavansa lasta. Ja kun vauva syntyi, järjestettiin suuret juhlat. Juhlissa annettiin lapselle nimi Adalmiina. Kaikilta puolilta maata saapui väkeä juhliin ja kummeiksi valittiin kaksi hyvää haltijatarta, Sininen ja Punainen. Sininen antoi Adalmiinalle sädehtivän helmen, joka toi mukanaan kauneutta, viisautta ja rikkautta. Mutta Sininen varoitti, että jos helmi häviää, niin sen mukana häviää kaikki lahjat. Punainen taas ei antanut varsinaisesti mitään, vaan sanoi: "Jos helmi häviää, niin Adalmiinalle jää kuitenkin nöyrä sydän." Kuningas ja kuningatar kummeksivat Punaisen lahjaa.

Adalmiinalle teetettiin kruunu, joka sopisi ainoastaan hänen päähänsä ja helmi laitettiin keskelle sitä. Se päässään Adalmiina kasvoi kauniiksi, viisaaksi ja hänestä tuli koko maan rikkain. Mutta koska Adalmiina ei löytänyt ketään niin viisasta, kaunista tai rikasta, hän ylpistyi. Sen takia Adalmiina halveksi muita, jopa omaa isäänsä ja äitiänsä.

Adalmiina ei saanut poistua linnan alueelta ja hänen perässään oli aina oltava kamarineidot vahtimassa häntä. Mutta kerran Adalmiina pääsi liivahtamaan porttien ohi metsään. Siellä hän juoksenteli yksinään ja tunsi kerrankin olevansa vapaa. Hän kumartui erään puron ääreen katselemaan omaa kuvaansa. Hänellä oli myös jano, ja hän päätti juoda purosta vettä. Hän kumartui juomaan ja samassa hänen kruununsa tipahti veteen. Samassa hän unohti kaiken, kuka oli ja mistä tuli. Mutta niin kuin Punainen haltija oli luvannut, hän sai nöyrän sydämen, eikä hän menettänyt myöskään kauneuttaan. Hän alkoi harhailla metsässä tietämättä mistään mitään. Vähän ajan päästä hän tapasi pienen muorin, joka paimensi lampaitaan. Mummu tiedusteli, kuka Adalmiina oli ja mistä hän tuli. Adalmiina kertoi, ettei muistanut mitään ja niinpä mummu päätti ottaa Adalmiinan hoiviinsa. Niinpä Adalmiina lähti mummun mukaan ja hoiteli tämän lampaista ja sai siitä palkakseen katon päänsä päälle ja vähän ruokaa.

Heti kun Adalmiina oli poistunut linnan alueelta, häntä oli heti alettu etsiä. Eräs etsijöistä löysi pienestä purosta Adalmiinan kruunun ja vei sen linnan. Koska kuningas ja kuningatar tiesivät, ettei kruunu sopisi kenenkään muun kuin Adalmiinan päähän, he päättivät järjestää kruunun sovittajaiset. Se kenen päähän kruunu sopisi, olisi Adalmiina ja saisi erään prinssin miehekseen, joka oli ihastunut Adalmiinaan. Heti seuraavana päivänä laitettiin sana kiertämään, että illalla olisi kruunun sovittajaiset. Kaikki tytöt kylästä ja kauempaakin tulivat sovittamaan kruunua siinä toivossa, että kruunu sopisi ja he saisivat prinssin miehekseen. Ilta kului, eikä kruunu sopinut kenellekään. Kuningas oli jo luopua toivosta, mutta kun aurinko oli jo laskemassa, linnan pihalle saapui sotkuinen paimentyttö, joka pyysi saada kokeilla kruunua. Kuningas ajatteli: "Mitäpä haittaa siitä olisi" ja antoi kruunun

tytölle. Samassa kun tyttö laittoi kruunun päähänsä, hänen vaatteensa muuttuivat hienoa hienommiksi ja hänen sotkuinen naamansa muuttui putipuhtaaksi. Samassa hän muisti kaiken ja riensi halaamaan isäänsä. Kuningas oli ikionnellinen, samoin kuningatar ja prinssi. Vähän ajan päästä pidettiin prinssin ja Adalmiinan häät. Heistä tuli ikionnellinen pari, sillä Adalmiina ei ollut menettänyt nöyrää sydäntään, vaikka oli saanut kruununsa takaisin. He elivät ikionnellisina elämänsä loppuun Olipa kerran kaunis siili...

Otsikko

Kertoja

Ika

Kerrottu

Satu

Jenni ja Sini

2-6 vuotias

Tyttoryhma

Jenni ja Sini 6 v. ja 4 v.

Olipa kerran kaunis siili. Se näki ison sienen. Sitten se halusi mennä sen alle nukkumaan päivätorkuille. Sitten yksi tuli herättämään. Se oli kauhea susi. Siili heräsi kun se meni kutittaa sitä. Se susi. Sitten siili lähti juoksemaan oikein kovaa karkuun susia. Ja sitten se hyppäsi veteen. "En osaa uida". Siili ei osannut uida.

Otsikko

Kertoja

Ika

Kerrottu

Satu

Olipa kerran keiju...

Saara-Lotta

7-16 vuotta

tyttö

Saara-Lotta 8 v.

Olipa kerran keiju. Lapset eivät enää nauraneet eikä leikkineet. Sitten kaikki yrittivät kertoa mikä oli hätänä. Sitten sieltä kuulu niitten kaikkien takaa pieni yskähdys. Siellä oli pieni keiju, ja kertoi että lapset oli syöneet liikaa karkkia. Sitten kaikki luulivat että se oli totta. Ja se oli

Otsikko Olipa kerran kirahvi...

Kertoja Leena

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Leena 12 v.

Olipa kerran kirahvi, jolla oli liian lyhyt kaula. Se ei pystynyt syömään lehtiä puista. Koska hän ei ylettynyt muualle kun pieniin oksiin. Hänen kaverinsa kiusasivat häntä lyhyestä kaulasta, joten kirahvi oli todella surullinen. Eräänä päivänä hän tapasi majavan, jolla oli taikahampaat. Taikahampaillaan hän pystyi muuttamaan kirahvin kaulan tavallisen pituiseksi. Mutta jos kirahvin kaulan päälle sataa vettä se muuttuu taas lyhyeksi. Kirahvi sanoi että hän olisi varovainen ja hankkisi kaulallensa sadesuojan.

Kun kirahvi oli saanut pitkän kaulan hän meni näyttämään sitä kavereilleen. He hämmästelivät kaulaa ja sanoivat sen olevan hieno. Kirahvi oli kaulastansa niin ylpeä että unohti ostaa sille sadesuojan, joten sateen tullen kaula alkoi pienentyä taas liian pieneksi. Kirahvi oli surullinen, mutta tajusi silti että pystyi elämään

Otsikko Olipa kerran kissa...

Kertoja Evelina

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Evelina 8v.

Olipa kerran kissa joka karkasi kotoa. Ja se kissa ryhtyi olemaan roskiskissa. Ja eräänä päivänä hän heräsi ja huomasi, että hänen edessä oli monta, monta kissaa. Ja hänen omistaja etsi kissaa. Ja ne toiset kissat hyökkäsivät sen kimppeen. Ja sitten ne kissat veivät sen kissan heidän omaan kotiin. Sitten he antoivat sille ruokaa ja sitten he menivät nukkumaan.

Toisena päivänä oli sateinen päivä. Kaikki kissat ryntäsivät metroasemalle ja menivät metrolla. Lipuntarkistaja huomasi, että kissat olivat metrossa, mutta hän antoi kissojen matkustaa metrolla. Niin he menivät rautatietorille ja menivät junalla omaan maahan. Maa oli Venäjä, josta kissat olivat syntyneet. Ja sitten he menivät entiseen roskikseen, jossa asui heidän muut kaverinsa. He ottivat oman äidin ja ruuat ja menivät takaisin Helsinkiin.

Sitten tuli helmikuun 22 päivä jolloin pantterikissan omistajalla oli syntymäpäivä. Ja hän toivoi samallaista kissaa, jonka oli karannut häneltä. Kissat laittoivat yöllä pantterikissan lahjapakettiin. Seuraavana aamuna omistaja löysi lahjapaketin ja hän meni viemään roskia roskikseen. Sitten hän huomasi myös muut kissat. Ja sitten hän otti roskiskissat kotiinsa. Ne roskiskissat osasivat puhua ja tiskata ja siivota ja leikkiä. Niinpä omistaja ja kissat elivät elämänsä onnellisesti loppuun asti. Sen pituinen

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran kissa...
<i>Kertoja</i>	Veronica Dolhai
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tytto
<i>Satu</i>	Veronica Dolhai 6 v Olipa kerran kissa, jonka nimi oli Misse. Se meni uimaan. Sen pituinen se.

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran kissalapsi...
<i>Kertoja</i>	Lotta
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Lotta 5 v.

Olipa kerran kissalapsi, jonka nimi oli Rolle ja hän oli nolla vuotta. Hänellä oli ikioma tutti ja sitten ikioma kissalelu. Ja sitten mutta, mutta... kissan äidin nimi oli Rauha ja kissaisän nimi oli Risto. Ja sitten eräänä päivänä Rolle oli raivoissaan ja hän heitti tutin maahan ja itki ja parkui. Ja sitten öö öö Rauha sanoi: "Hyi Rolle!" Mutta sitten Rolle suuttui vanhempiinsa vielä enemmänkin ja viskasi leikkikissansa maahan. Sitten sitten hän.

Risto ja Rauha eivät huomanneet kun Rolle pujahti kissan luukusta ulos ja karkumatka saattoi alkaa. Sitten hän huomasi vihreän koiran ja sitten hän kysyi: "Miikää sinun nimesi on?" Ja siten vihreä koira vastasi: "Minun nimeni on Albin." Sitten vihreä koira vastasi: "Mikä sinun nimesi on?" Rolle vastasi: "Minun nimeni on Rolle ja minä olen juuri täyttämässä yksi vuotta." Sitten vihreä koira hämmästyti, että kaatui maahan. Sitten hän vihreä koira sanoi ällistyksestä ihmetellen: "Minä en vietä ikinä synttäreitä." Ja sitten Rolle sanoi: "Minä olen justinsa karkumatalla kotoa." Albin sanoi: "Niin minäkin. Meistä voisi tulla hyvät ystävät", vihreä koira sanoi. "Kyllä", sanoi Rolle. Sitten Rolle selitti, että hänellä oli muita veljiäkin ja sitten Rolle sanoi: "Röllö, Ralli, Rulla." Ja sitten Rolle vastasi: "Onko sinulla veljiä ja siskoa?" Ja sitten vihreä vastasi: "Ei minulla ole veljeä eikä siskoa, eikä edes pikku siskoa."

Sitten vihreä koira vastasi: "Mennäänkö varastamaan pari nakkia nakkioskista?" Ja sitten Rolle sanoi: "Minä en tuota osaa varastaa nakkeja." Ja sitten vihreä koira vastasi: "Älä pelkää, kyllä minä autan sinua." Ja sitten he olivat lähdössä nakkioskille ja sitten pyydystivät kaikki nakit nakkioskista. Ja sitten auton patoputkesta tuli niin paljon savua etteivät vihreä koira ja Rolle nähneet toisiansa. Sitten vihreä koira kuiskasi Rollelle: "Tukitaanko näillä makkaroidella pakoputket, etteivät meidän päälle nuo autot yksisi savua?" Ja sitten he yöllä hiipivät salaa autojen luokse ja tukkivat pakoputket makkaroidella. Sitten he hiipivät takaisin.

Aamu tuli. Sitten autot lähtivät liikkeelle, mutta mitä tapahtui. Autot eivät yskineet eivätkä menneet liikkeelle. Tuli sekamelska ja auton osia tyhjennettiin tietämättä että pakoputkissa oli makkaraa. Ja sitten vihreä koira ja Rolle ilostuivat. "Hehee nyt auto ei kulje eikä se yski, kivaa vai mitä!" Sitten kun he olivat hyppineet ja sitten juoksennelleet ja naureskelleet, heitä väsytti.

Mutta nyt Rolle kiljahti, hän ei ollut niin suurta eläintä nähnyt, joka juoksi hänen eteensä. Se oli bulldoggi. Mutta toinenkin bulldoggia suurempi koira juoksi bulldogin taakse ja sitten se oli verihammaskoira. Sillä oli yksi hampaan katkennut ja sitten vihreä koira kuiskasi Rollelle: "Minä voin kertoa miten ja kuka hänen hampaansa on ottanut."

Sitten aloitti: "Hänen yksi poika on löytänyt hänen hampaansa, mutta sitten hän arveli että hän haluaisi toisen samanlaisen hampaan. Ja sitten hän, mutta hän ei saanut hänen hammastaan irti, mutta kun verihammaskoira nukkui uudessa majassa niin sitten

ihminen hiipi hiipi hiipi vasara kädessään vajaan. Sitten hän löi verihammaskoiran hammastaan rikki. Sitten yksi oli reuna, joka oli tiukasti kiinni, kun poika hakkasi sen rikki, niin sitten se katkesi. Sitten sitten hän poika hiipi vajasta pois, mutta verihammaskoira ei herännyt. Sitten sanoi vihreä koira: "Mitä sitten tapahtui? Sinun mielestäsi kaamea on paljon pelottavampaa, eikö se ollut tarpeeksi kaameaa?" Ja sitten Rolle sanoi: "Hui miten kamalaa!" Sanoi Rolle. Ja he juoksivat pakoon ja sitten verihammaskoira ja bulldog nauroivat, että katketakseen. Sitten he pysähtyivät vähän matkaa ja sitten Rolle sanoi: "Minä tahdon kotiin." Vihreä koira sanoi: "Minä vien sinut kotiin." Sitten vihreä koira jatkoi: "Minä vien sinut pöllön taloon. Hän on viisain kaikista." Sitten he tallustella lönyttelivät pöllön taloon. Ja sitten pöllö sanoi: "Uuh ketäs täällä on meidän vieraana?" Ja sitten pöllö sanoi: "Ai niin teitä on kaksi tänään, minkäs neuvon voisin antaa teille?" Ja sitten vihreä koira sanoi: "Tämä on kissanpoikanen, jonka nimi on Rolle, ei löydä kotiin." Pöllö sanoi: "Mikäs hänen nimensä on?" Hänen nimensä on rolle. Sitten pöllö sanoi: "Milloin hänen

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran koira...
<i>Kertoja</i>	Emmi Nahi
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Emmi Nahi 6 v Olipa kerran koira ja hän meni metsään retkelle. Siellä hän tapasi suden. Sen pituinen se.

Otsikko Olipa kerran koiranpentu...

Kertoja Moona

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Moona 8 v.

Olipa kerran koiranpentu. Sen nimi oli Luppakorva, koska sen toinen korva oli ihan loppu. Eräänä päivänä se karkasi kotoa. Se meni kalliolle katsomaan näköaloja. Se näki sen kodin ja parhaan kaverinsa, joka etsi sitä joka paikasta. Se meni järvelle uimaan ja sitten se joutui vesiputoukseen. Vesiputous vei sen rannalle. Rannalla se kuivasi turkkinsa ja lähti hiekkaa pitkin kävelemään. Se oli jo kaukana kotoa, se oli Afrikassa. Oli jo ilta. Sen äiti huolestui ja sekin lähti etsimään joka paikasta. Se etsi Tassulta, Luppakorvan parhaalta ystävältä, se etsi metsästä, se etsi järvestä, mutta Luppakorvaa ei löytynyt. Luppakorva hätääntyi Afrikassa. Se yritti nukkua, mutta se ei saanut unta. Sitten musta panteri jahtasi sitä. Luppakorva juoksi niin lujaa kuin ikinä pystyi. Hän juoksi siihen samaan vesiputoukseen, mistä tippuikin. Hän yritti päästä vesiputouksessa ylöspäin. Hänen äitinsä ui jo purossa etsimässä häntä veden alta. Sitten hän näki luppakorvan yrittävän vesiputouksen yli. Äitillä oli köysi mukana ja hän antoi toisen pään luppakorvalle. Luppakorva tarttui köyteen ja äiti veti hänet ylös ja äiti antoi Luppakorvalle kuuden viikon kotiarestin. Sitten Tassu tuli kysymään Luppakorvaa heille, mutta Luppakorva ei saanut tulla. Sitten tuli ruoka-aika. Sitten Luppakorvan piti mennä päivänunille kun oli ollut niin tuhma. Sitten kuusi viikkoa oli jo mennyt ja Luppakorva

Otsikko Olipa kerran koiraperhe...

Kertoja Linnea

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Linnea 8 v.

Olipa kerran koiraperhe. Siellä asui äiti, isä ja kahdeksan pentua. Pentujen nimet olivat Tiina, Tuomas, Ella, Tomi, Saana, Nea, Iida ja Iina. Lapset olivat hyvin kilttejä. Niillä oli paljon leluja. Myös vanhemmat olivat heille kilttejä. Eräänä päivänä koko perhe lähti kävelyille. Yhtäkkiä niistä lapsista vanhin huomasi jäniksen. Niistä kahdesta tuli salaiset ystävät. Ja yksi pennuista huomasi ketun. Ja kaikki koiranpennut saivat myös omat ystävänsä. Sitten he leikkivät piilosta, ja yhtä koiranpentua ei näkynyt missään. Kaikki lähtivät sitä etsimään.

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran kolme karhua...
<i>Kertoja</i>	Sonja ja Sofia
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Sonja ja Sofia 9 v. ja 6 v. Olipa kerran kolme karhua. Niiden nimet olivat Isä-karhu, Äiti-karhu ja Vauva-karhu. He aikoivat mennä retkelle. Ne ottivat sinne eväitä. He ottivat kolme banaania ja kolme kiiviä. He aikoivat mennä lammelle. He uivat lammessa ja söivät eväät. Sen jälkeen he menivät kotiin. Sen pituinen
<i>Otsikko</i>	Olipa kerran krokotiili...
<i>Kertoja</i>	Lauri, Elli ja Tiina
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Sekaryhma
<i>Satu</i>	Lauri, Elli ja Tiina melkein 1v., 3v. ja 34 v. Olipa kerran krokotiili ja se lähti kävelylle. Ja sitten näki käärmeen. Se käärme luikerteli nurmikossa ja se löysi kiviä ja sitten se kuoli. Krokotiili tapasi lohikäärmeen, joka sylki tulta. Tööt, tööt töö. Puu syttyi palamaan, kun se sylki sitä tulta, se lohikäärme. Krokotiili sitten kuoli. Loppu.
<i>Otsikko</i>	Olipa kerran kultakala...
<i>Kertoja</i>	Eeva
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Eeva 6 v. Olipa kerran kultakala. Ja hän asui vedessä, järvessä. Ja ukko ja akka asuivat mökissä. Niillä oli kanoja, lehmiä, kaksi hevosta ja ukko veti hevosia kärryillä, kun ne vei olkia kylälle. Ja kyläläiset tekivät niistä patjoja. Sitten niillä oli kissaperhe ja kissaperheeseen kuului seitsemän kissanpoikasta. Sen pituinen se.

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran kummitus...
<i>Kertoja</i>	Hilla ja Meeri
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Hilla ja Meeri 11 v. ja 6 v.

Olipa kerran kummitus. Hän kaiversi isoon kiven, jonka oli halkaissut luolan. Ja sieltä hän kaivoi tunnelin maan sisään. Siitä tuli oikein tunnelien ja luolien labyrintti. Kummitus eräänä päivänä eksyi siihen. Hän lopulta löysi pienen luolan, jota ei ollut muistanutkaan. Ja sinne kummitus jäi. Eräänä yönä luolan katto murtui, joten kummitus ei päässyt mitenkään pois.

Monta kymmentä vuotta myöhemmin kummitus pääsi luolasta pois. Hän tuli ulos aina halkaistussa kivessä olevaan luolaan asti. Juuri silloin hän huomasi, että kiven vieressä oli suuri kerrostalo. Hän suuttui hyvin kovasti. Ja seuraavana yönä hän rikkoi kerrostalon. Mutta kerrostalon osat osuivat halkaistuun kiveen ja sen toinen osa rikkoutui kokonaan, joten luola oli nyt näkyvissä. Kummitusta ei tietenkään näkynyt. Hänen äänensä kuitenkin kuului ja hän sanoi: "Te houkat, kuinka te olette uskaltaneen rakentaa kerrostalon minun laaksooni". Silloin ihmiset tajusivat, että he olivat suuttaneet kummituksen, joten kaikki kaatoivat kiven toisen puolikkaan. Kummitus oli luolassa, joten hän jäi alle. Kukaan ei enää rakentanut sinne kerrostaloja. Jos joku sinne laaksoon sattuu tulemaan ja löytämään tämän kiven, hän ei missään tapauksessa saa kohottaa sitä, sillä silloin hän päästää kummituksen vapaaksi ja, jos kummitus pääsee vapaaksi, se tuhoaa koko maailman. Joten kukaan ei saa mennä

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran kuningas...
<i>Kertoja</i>	Havu
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Havu 5 v.

Olipa kerran kuningas, ja hän tykkäsi herkuista. Hänen palatsissaan valmistettiin mitä hienoimpia herkkuja. Kerran hänelle tuli tauti, ja hänen ruokahalunsa meni pois. Hänelle ei kelvannut mikään hienoinkaan herkku. Siellä kävi monta lääkäriä. Mutta mikään ei saanut häntä pois taudista. Mutta kun tilanne alkoi olla aivan mahdollon, tuli kerjäläispoika. Hän kertoi, että kaukana laiskuuden maassa oli mitä hienointa herkkua. Se oli tehty linnunmaitojuustosta. Kuninkaan ruokahalu meni heti takaisin, ja hän halusi mennä sinne. Hän lähetti jopa poikansa mukaan. Hänen poikansa oli laiha päinvastoin kuin hänen isänsä kuningas. Hän otti poikansa mukaan. Poika ei halunnut isänsä menevän laiskuudenmaahan, koska hän pelkäsi, että isänsä on jäämässä sinne. Sen takia hän meni kulkueen etunenään ja johdatti heidät ahkeruudenmaahan ja siellä kuninkaalla ja pojalla oli tosi nälkä, koska he olivat kävelleet niin pitkään. Heillä kaikilla oli hirveä nälkä. Ja siellä oli pirtti. Ja pirtti oli tien laidassa. Pirtistä he kysyivät ruokaa. Siellä ei tiedettykään linnunmaitojuustosta, mutta eukko tarjosi heille silliä, piimää ja perunoita. Heidän oli tyydyttävä siihen. Mutta he söivät paljon, koska he olivat kävelleet niin pitkään. Kuningas sanoi, että se oli parasta ruokaa, mitä oli ikinä maistanut. Eukko sanoi, että ennen sitä he olivat maistaneet parhainta ruokalääkettä nimeltään Nälkäiseksi tekee, kun kävelee ahkerien maahan. Sitten he sanoivat eukolle kiitos ja lähtivät takasin palatsiin seurakuntinaan ja siitä lähtien kuninkaanpalatsissa tehtiin vain piimää,

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran kuningatar ja kuningas...
<i>Kertoja</i>	Laura
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Laura 7 v.

Olipa kerran kuningatar ja kuningas. Kuningatar odotti vauvaa. Kun vauva syntyi niin hänen nimekseen annettiin Vilhelmiina. Kun ristiäisiä vietettiin kahden viikon päästä ja sinne kutsuttiin sata vierasta. Ja ruuaksi oli hernekeittoa. Ristiäisiä vietettiin kaksi päivää. Ja sitten vieraat lähtivät pois. Silloin kun prinsessa oli kuusitoistavuotias hän lähti maailmalle. Hän löysi maailmalta prinssin nimeltä Philip. Ja he palasivat prinsessan linnaan. Sitten vietettiin häitä. Kun häät pidettiin, niin sinne tuli sataviisikymmentä ihmistä. Ja kakku oli mansikkaa. Silloin häät pidettiin loppuun asti. Ja

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran käärme...
<i>Kertoja</i>	Reeta
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Reeta 8 v.
	<p>Olipa kerran käärme, jolla oli nälkä. Se lähti syömään joelle. Ja se tapas matkalla norsun. Sitten norsu sanoi sille: "Hei". Sitten se käärme sanoi sille norsulle että: "No hei." Se lähti sinne joelle ja oli siellä perillä. Se näki että siellä hyppi kaloja ja sitten hän lähti kotiin. Taas matkalla se tapas sen norsun. Ja sit se oli taas kotona. Sit se lähti vierailulle leijonien luokse, se sai siellä ruokaa, muuta se ei jaksanut syödä kaikkea, koska se oli jo syönyt siellä joella. Sit se lähti kotiin. Sitten sen vanhemmat tuli kotiin, sitte se lähti kävelylle ja kävi kaverilla. Ja meni taas kotiin.</p>
<i>Otsikko</i>	Olipa kerran lohikäärme...
<i>Kertoja</i>	Max
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Max 12 v.
	<p>Olipa kerran lohikäärme, jolla oli yskä. Se yski koko ajan että koko valtakunta tärisi. Mutta eräänä päivänä prinsessa tuli antamaan yskänlääkettä. Sitten ne elivät onnellisina elämänsä loppuun asti.</p>
<i>Otsikko</i>	Olipa kerran mato...
<i>Kertoja</i>	Veronica
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Veronica 6 v.
	<p>Olipa kerran mato. Se meni metsään ja näki ihmisen metsässä. Mato näki matkalla toisenkin ihmisen. Sitten se ihminen astui sen päälle. Onneksi mato ei sitten kuollut. Ja jatkoi taas matkaa. Sitten hän saapui jo kotiin. Äiti ja isä olivat iloisia ja kysyivät: "Miksi sinä viivyit niin kauan?"</p>

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran Matti...
<i>Kertoja</i>	Tarmo ja Arto
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poikaryhma
<i>Satu</i>	Tarmo ja Arto 9 v. ja 11 v.

Olipa kerran Matti. Hän oli luistelemassa. Sitten jää petti hänen altaan kun hän oli luistellut vähän aikaan. Hän tippui veteen. Hän näki siellä luolan. Hän meni luolaa pitkin ja se jatkui. Hän löysi vedenalaisen kaupungin. Hän oli siellä viikon ja rakensi oman talon sen jälkeen. Hän tutustui sen asukkaisiin. He juttelivat toistensa kanssa miten he olivat joutuneet sinne. Matti kysyi: "Pääseekö sieltä pois." "Ei pääse", vastasivat talonasukkaat, "mutta on yksi keino. Täällä kaupungissa on teleportti, millä voi päästä pois."

Matti lähti etsimään teleporttia, mutta ei löytänyt heti ensimmäisenä päivänä teleporttia, eikä toisena, eikä kolmantena, eikä neljäntenä, eikä viidentenä. Hän oli etsinyt kaksi viikkoa ja sitten löysi. Sitten hän kyseli muilta naapureilta ja ystävilta halusiko ne lähteä mukaan. He vastasivat ei, koska täällä on mukava olla. Sitten Matti vastasi: "Minäkin taidan jäädä tänne vielä muutamaksi viikoksi." Sitten Matti lähti kotiin kysymään, haluavatko hekin lähteä vedenalaiseen kaupunkiin. Sitten kaikki ketkä odottivat kotona sanoivat, että he lähtisivät katsomaan millainen vedenalainen kaupunki on, mutta he eivät jää koko ajaksi. Heidän perhe lähti sinne ja oli siellä kuukauden. He lähti pois kuukauden päästä, mutta Matti jäi sinne. Matti kyllästyi olemaan siellä ja palasi kotiinsa. Mutta hän ei voi unohtaa ystäviään ja meni aina välillä

Otsikko Olipa kerran mies...

Kertoja Tiina

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Tiina 8 v.

Olipa kerran mies, joka oli toimittajana televisiossa. Kerran mies meni haastattelemaan Linda Lampeniusta. Hän sanoi, että miltä sen viulun soittaminen tuntuu. Ja Linda sanoi, että hänellä on ongelma. Ja mies kysyi, että missä, viulunsoitossako. Ja Linda sanoi Joo. Linda sanoi, että hänellä on ongelmana se, että hän on hukannut nuottinsa ja hänen viulukotelonsa on tippunut kuralammikkoon matkalla studioon. Ja hänellä oli vielä esitys kahden viikon päästä. Sitten mies sanoi, että hänellä on vapaata ja hän voi auttaa Lindaa nuottien etsimisessä. Linda oli hyvin kiitollinen ja kysyi, että voitaisiinko lähteä nyt etsimään sitä. Sitten he lähtivät etsimään sitä. He etsivät ensin ulkoa ja sitten sisältä taloista. Sitten he koputtivat eräälle ovella ja joku mummo avasi sen. "Oletteko nähneet Lindan nuotteja?", mies kysyi. Ja mummo vastasi, että "Kyllä olen nähnyt jotkut nuotit mutta niissä ei lukenut nimeä." Sitten mummo toi Lindalle sellaiset nuotit, jotka olivat aika kurassa, mutta ne olivat Lindan nuotit. Sitten he kiittivät mummoa ja lähtivät. Linda lähti harjoittelemaan ja kiitti myös miestä, joka oli tullut auttamaan häntä. Seuraavana päivänä mies ja mummo saivat ilmaisliput Lindalta hänen esitykseensä. Ja sitten he menivät katsomaan esitystä. Esityksessä Linda soitti viisi kappaletta. Sitten Linda lähetti palkkion mummolle ja miehelle, jotka olivat

Otsikko Olipa kerran Mikki Hiiri...

Kertoja Aapo ja Anni

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Sekaryhma

Satu Aapo ja Anni 5 v. ja 4 v.

Olipa kerran Mikki Hiiri. Sillä oli mukana porkkanaa, kermaa, maitoo, sokerii. Hetken kuluttua tuli vastaan suuri, ruma laiska kissa. "Oletpas sinä laiska Mikki Hiiri. Minäpäns taidan syödä sinut välipalaksi." Sillä oli mukana

Otsikko Olipa kerran Muumipeikko...

Kertoja Sara ja Marika

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Sara ja Marika 11 v. ja 11 v.

Olipa kerran Muumipeikko. Se tapasi yhen tytön. Sen nimi oli Niiskuneiti. Se Niiskuneiti rakastu heti siihen Muumipeikkoon ja sit Muumipeikko anto Niiskuneidille kukan ja suklaata. Sit se pyys sitä leffaan. Sit Niiskuneiti oli varattu toiselle niin se ei suostunut ja sit se lähti lätkimään. Sit kun se ei suostunut, se pyys sitä uimaan. Mut Niiskuneiti ei osannut uida ja Muumipeikko osti sille kelluttimet. Koska Niiskuneiti paino niin paljon niin ne kelluttimet ei kestänyt sitä ja se uppos. Muumipeikko yritti pelastaa sitä mut se ei onnistunut. Sit sinne tuli kuvaussihteeri ja sit synty uus Titanic. Sit se oli kolmen vuoden päästä uus hitti.

Otsikko Olipa kerran Mörrimyyky...

Kertoja Amanda

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Kertoja: Amanda 12 v.

Olipa kerran Mörrimyyky, joka asui Mörrimyykkymetsässä Mörrimyykkymaassa Mörrimyykkyluolassa. Siellä hän huvitti lapsia mörrimyykkytarinoilla mutta lapset pelkäsivät häntä. Sitten hän päätti, että hän muuttuisi niin etteivät lapset enää pelkäisi häntä ja hän voisi leikkiä lasten kanssa. Joten hän harjasi takkuisen tukkansa, leikkasi pitkät kyntensä ja kävi pesulla. Nyt kun hän näytti enemmän ihmismäiseltä lapset eivät enää pelänneet häntä ja hän

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran nalle...
<i>Kertoja</i>	Wilma Juvonen
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Wilma Juvonen 8 v.

Olipa kerran nalle, joka halus lähteä hunajametsään. Sit se nalle eksy matkalla, ku se meni sinne. Sitten se pääs sellaseen risteykseen, jossa luki hunajametsään ja hunajakaupunkiin, ni se nalle lähti vasempaan. Sitte se huomasi, et se lähti väärään suuntaan, ku alko näkyy sellasii pilvenpirtäjii. Ni sit se käänty takaspäin ja pääs taas siihen samaan risteykseen. Ni sit se käänty sinne toiseen suuntaan, hunajametsään. Sit se pääs sinne hunajametsään. Sen jälkeen se nalle meni infolle ja kysy: "Missä täällä on hotelli?" Sit se infon hoitaja sano, et meet eka vasempaan ja sit oikeeseen, ni siinä se hotelli on. Ni sit se meni eka vasempaan ja sit se meni oikeeseen ja sit se huomasi et eihän siinä nyt mitään hotellii oo. No, sit se meni takas sinne infon luo ja sano, et ei siin mitää hotellii oo. Sit se sano, et "Ai nii, se piti eka mennä oikeeseen ja sit vasempaan" Sit se meni. Sit se pääs sinne hotellii. Ni sit se meni hotellin hoitajan luo. Sit se kysy se nalle: "Saisko täält yhen huoneen?" Sit se sano, et sä saat sen 222, ylimmän kerroksen. Sit se nalle kysy, et montaks kerrost täs hotellis on? Sit se hoitaja sano:"25". Sit se nalle lähti sinne huoneeseen. Sit se pääs sinne huoneeseen, mut se ei saanu ovee auki. Sit se nalle mietti ajatuksissaan, miten tänne pääsis ilman avainta. Sit se nalle näki siivoojan ja sit se pääs sinne hotelliin.

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran paljon erivärisiä matoja...
<i>Kertoja</i>	Elena ja Rimsky
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Sekaryhma
<i>Satu</i>	Elena ja Rimsky 2 v. ja 3 v. isä 40 v.

Ööö. Ööö. Olipa kerran paljon erivärisiä matoja. Isi ja Elena istuivat maton päällä. Elenalla oli musta mato kädessä, eikä se ollut mikään mustekala, vaan pitkä pitkä pitkä musta mato. Se oli niin pitkä ettei sen häntää löytynyt ollenkaan. Sitten Elena löysi madon pään. Ja laitto sen isin suuhun. Ja isi meinasi syödä koko madon. Mutta Elena sanoi että ei matoa saa syödä, koska se on minun leikkikaverini. Sen jälkeen kaikki pitkät madot ovat

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran peikko...
<i>Kertoja</i>	Pyry
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Pyry 8 v. Olipa kerran peikko, joka oli hyvin tuhma. Kun yksi mies tuli käymään peikon luona. Ja mies sanoi, että olisiko unipaikkoja. Sen pituinen se.
<i>Otsikko</i>	Olipa kerran perhonen...
<i>Kertoja</i>	Venla
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Venla 6 v. Olipa kerran perhonen joka halusi muiden kanssa leikkiä. Mutta hän ei voinut, kun hän oli liian pieni. Kun toiset oli seitsemän ja hän neljä. Mutta kun hän kasvoi seitsemän vuotiaaksi, toiset olivat jo kahdeksan. Mutta kun hän täytti yhdeksän, hän pystyi leikkimään toisten kanssa. Ja loppu.
<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pienen pieni kaniini...
<i>Kertoja</i>	Emmi ja Fiona
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Emmi ja Fiona 8 v.6kk ja 6 v.4kk Olipa kerran pienen pieni kaniini. Se asui pienen pienessä kolossa, joka sijaitsi pienessä metsässä. Mutta pienyydestä huolimatta metsässä oli suuren suuri susi. Susi halusi syödä kaniinin, mutta kaniini oli liian vikkelä. Kaniinin äiti ja isä asuivat suuren suuressa metsässä ja he itse olivat suuren suuria ja heidän metsässään asui pienen pieni susi. Ja sitten molemmat sudet tapasivat ja vaihtoivat paikkojaan. Mutta sudet olivat samaa perhettä. Suuren suuri susi oli pienen pienen suden isä. Suuren suuri susi tykkäsi enemmän lihasta ja pienen pieni susi tykkäsi enemmän kasviksista. Sen takia pienen pieni susi ei halunnut syödä pienen pienen kaniinin vanhempia, mutta iso susi halusi syödä pienen pienen kaniinin. Pienen pieni susi oli valkoinen ja suuren suuri susi oli musta. Pienen pienen kaniinin lempiväri oli sininen ja suuren suuren kaniinin lempiväri oli vihreä. He olivat kuitenkin samaa perhettä ja rakastivat toisiaan. Pienen pienen kaniinin koti oli suuri ja suuren suurten kaniinien koti oli pieni. Pienen pienen kaniinin metsässä oli suuri joki ja suuren suuren kaniinin metsässä oli pieni joki. Pienen pienen kaniinin paras ystävä oli suuren suuri kaniini-isä. He päättivät vaihtaa paikkoja, samoin metsät,

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pienessä kylässä ...
<i>Kertoja</i>	Muru
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Muru 10 v.

Olipa kerran pienessä kylässä tuntemattomassa maassa pieni punainen mökki. Siellä mökissä asui kaksi lasta ja heidän äitinsä ja isänsä. Lapsien nimet olivat Anna ja Hanna. Siellä asui myös heidän kaverinsa Riikka. Muita ei siellä asunut koska se oli saari, aika pieni saari. Maanviljelyllä he saivat ruokansa ja juomansa. Siellä ei rahaa tarvittu koskaan.

Hanna ja Anna päättivät järjestää juhlat ja kutsua toisia mantereelta. Mutta Riikka ei uskaltanut koska hän ei tuntenut ketään mantereelta, eikä Anna ja Hannakaan tuntenut. Joten juhlia ei järjestetty, pikemminkin he voisivat viettää päivän yhdessä kokonaan. Ja niin he tekivätkin. He viettivät sen päivän suurella kalliolla, josta oli hyvä näkymä merelle. Annan mielestä meri oli niin kaunis, että sinne voisi mennä uimaan. Kukaan heistä ei ollut koskaan uinut siinä kohdassa, joten päätettiin, että Riikka menisi uimaan ensin koska hän oli paras siinä. Riikka sitten menikin ja Anna huomasi, että siinä ei ollut yhtään kiveä koska Riikka ui siellä jo todella hyvin. Anna lähti perään mutta luiskahti yhdeltä kallion lohkeamalta mereen. Sitten Hannan täytyi mennä pelastamaan Anna vaikei halunnutkaan koska Riikka oli tullut juuri pois kylmästä vedestä. Kun kaikki olivat kuivilla he lähtivät

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pieni hämähäkki...
<i>Kertoja</i>	Tuomas
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Tuomas 6 v.

Olipa kerran pieni hämähäkki, hän teki verkon ja heti kärpänen jäi kiinni. Hämähäkki söi kärpäsen ja sitten hän kysyi: "Miksi tulit?" "Siksi, kun pesä oli takana." "Päästän sinut vapaaksi." Loppu.

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pieni karhu...
<i>Kertoja</i>	Jenna
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Jenna 4 v.

Olipa kerran pieni karhu. Sitten hän eli isän ja äidin kanssa karhumaassa. Eräänä päivä kun he menivät poimimaan marjoja, vadelmia, mansikoita ja mustikoita. Silloin Kultakutri tuli heidän huoneeseensa. Sitten he, kun he säikäyttivät, hän juoksi metsään omaan kotiinsa. Sitten he söivät niitä marjoja ja menivät nukkumaan. Sen

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pieni kissa...
<i>Kertoja</i>	Mimmi Nahi
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Mimmi Nahi 4 v Olipa kerran pieni kissa ja hän meni retkelle, siellä hän tapasi ystävänsä. Loppu.
<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pieni kummitus...
<i>Kertoja</i>	Akseli
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Akseli 6 v. Olipa kerran pieni kummitus. Kun hän tapasi lapsia, sanoivat: "Ei sinua ole oikeasti olemassa". Kun hän meni kummitusjumppaan, hän tapasi toisia kummituksia. He yrittivät tehdä asialle jotain. He menivät taloon, vintille. He maalasivat vintin seinät mustiksi. Ja pyysivät hämähäkkejä kutomaan suuria verkkojaan ja luikertelemaan käärmeitä lattialla. He keräsivät koristeiksi vanhoja luurankoja. Nyt heidän remonttinsa on valmis ja
<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pieni käärme...
<i>Kertoja</i>	Pihla
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Pihla 4 v. Olipa kerran pieni käärme, joka luikerteli pitkin pihaa. Lintu tuli ja söi madon ja sen kummemmin matoa ei nähty. Ja sitten mato rimppuili ja pääsi lokin otteista. Ja sitten pikku karhu tuli ja katsoi eikä nähnyt luikeroa.

Otsikko Olipa kerran pieni mato...

Kertoja Riina

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Riina 9 v.

Olipa kerran pieni mato, jonka nimi oli Pelle, ja sitten se eräänä päivänä halus seikkailla. Se lähti ulos pitkille niityille ja sit se tapas toisen madon, ja sen nimi on Liisa ja sit se Liisaki halus mennä seikkailemaan. Sit ne lähti yhdessä seikkailemaan ja ne tuli maataloon. Ja sit siellä ne tapas yhen sian ja hevosia ja tipun. Se tipu meinas syödä ne kummatkin madot. Sit ne joutu pakenemaan ja sit ne tuli seuraavaan taloon ja se oli kaupunki. Sit se yks meni autotien yli, se Liisa, mut se Liisa jäi auton alle ja litistyi. Sit se Pelle jatko matkaa ja se tuli sellaseen puuhun – se osas kiivetä Mut sit yks lintu nappas sen. Ja sit se söi sen. Sit Liisan ja Pellen äiti ja isä ihmetteli et missä ne on. Mutta sitten ne ei enää ihmetelly, ne ties mitä yleensä madoille tapahtuu. Loppu.

Otsikko Olipa kerran pieni mustekala...

Kertoja Salla

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Salla 5 v.

Olipa kerran pieni mustekala, joka kuvitteli olevansa kirahvi. Sitten hän mietiskeli, että jonakin päivänä minä ehkä muutunkin kirahviksi. Mutta hän ei muuttunut. Sitten hän sanoi: "Ehkäpä sittenkin taidan olla oma itseni. Taidankin leikkiä muitten ystävieni kanssa. Minusta on vähän mukavaa kun on kavereita täällä vedessä."

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pieni nalle...
<i>Kertoja</i>	Oona
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Oona 12 v.

Olipa kerran pieni nalle, aivan pieni. Sen nimi oli Satu. Sillä oli ollut joskus omistaja, mutta kun se oli niin pieni, se oli pudonnut omistajan taskusta. Sitten se kuuli kirjamesuista, jossa oli paljon lapsia, mutta oli niin pieni ettei jaksanut kävellä sinne. Onneksi se löysi bussilippun. Se hyppäsi erään naisen käteen, näytti bussilippunsa ja istahti penkille. Koko matkan se pelkäsi, että joku istuisi sen päälle. No, viimein mentiin pääte pysäkillä. Se hyppäsi erään naisen laukkuun ja sitten erään miehen laukkuun, ja niin edespäin, kunnes se löysi sellaisen ihmisen, joka oli menossa kirjamesuille.

Sitten se istui laukussa ja katsoi ympärilleen. Välillä se hypähteli kirjapinojen päälle tähyilemään lapsia. Sitten se huomasi erään pikkutyön, joka kantoi nallea. Se hypähti tytön olkapäälle, mutta suurempi nalle heitti sen pois. Lopulta se keksi mainion tuuman. Se odotteli, että jokin lapsi ostaisi kirjan, jotta voisi hypätä kassiin ja mennä kirjan mukana lapsen kotiin.

Ja tuuma onnistui. Se pääsi erään tytön kassiin ja meni tämän mukana kotiin. Siellä se etsi itselleen hyvän nukkumapaikan ja löysikin nukkekodin. Se astui nukkekodin sisälle. Huomasi herkullisen leivoksen. Se avasi suunsa ammolleen ja puraisi leivosta, mutta se olikin suolataikinaa. Se meni loppen uupuneena nukkumaan erääseen sänkyyn. Aamulla se tutustui

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pieni poika...
<i>Kertoja</i>	Santeri
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Santeri 9 v.

Olipa kerran pieni poika. Se oli käymässä Linnanmäellä. Sit se meni kummitusjunaan ja yhtäkkiä se siepattiin sieltä. Ja sen jälkeen se vietiin kammioon ja sit sinne pistettiin torakoita. Hän lähti juoksemaan torakoita pakoon kunnes yks torakka pääs puremaan häntä. Hän hätäntyi kauheasti. Hän alkoi rimppuilemaan. Mutta sitten hän alkoi kuulemaan pientä hihitystä. Hänen pikkusiskonsa

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pieni punainen härkä...
<i>Kertoja</i>	Iida-Maria
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Iida-Maria 9v.

Olipa kerran pieni punainen härkä, jota toiset pilkkasivat. Se ei halunnut iskeä sarvia yhteen muiden kanssa. Kerran se pieni punainen härkä löysi sinisen ilmapallon. Se näytti ilmapalloa muille härille, mutta muut härät vain nauroivat sille. Pieni punainen härkä ei tiennyt mitä ilmapallolla pitäisi tehdä. Se kokeili sitä häntäänsä ja sorkkiinsa. Sitten se kokeili sitä sarviinsa ja puhalsi siihen ja päästi sen lentoon. Sitten se ihmetteli, miksi ilmapallo putosi takaisin maahan eikä jäänyt enää leijaillemaan. Silloin toinen härkä tuli kertomaan, miksi se ei jäänyt enää leijaillemaan. Pieni punainen härkä oli luullut ettei sininen ilmapallo tipahda enää koskaan maahan, mutta kun se tipahti se tuli hyvin surulliseksi.

Seuraavana päivänä pieni punainen härkä täytti ilmapallon vedellä ja roiskutti vettä muiden härkien päälle. Pieni punainen härkä kokeili ja kyseli, että voisiko se lähteä lentoon, jos sillä oli oikein monta ilmapalloa.

Eräänä päivänä tuli kaupungista mies, joka ihmetteli härän väriä. Sitten se katsoi miten pieni punainen härkä täytti jälleen ilmapallon ja päästi sen ilmaan. Mies päätti antaa sille pallon, joka oli täytetty heliumilla. Sen avulla härkä pääsi ilmaan, mutta se pelkäsi korkeita paikkoja. Härkä alkoi kiljua ja huutaa ja lopulta puhkaisi pallon sarvellaan. Pieni punainen härkä putosi suoraan veteen ja noustuaan vedestä se huomasi olevansa tavallisen härän värinen. Pian toiset härät alkoivat ihmetellä, mihin pieni punainen härkä oli kadonnut kun vedessä sen tilalla seisoivat tavallisen värinen härkä. Pieni punainen härkä kertoi olevansa se sama härkä, mutta nyt vain oikean värinen. Se sai paljon ystäviä, kun se oli vaihtanut väriä. Enää se ei halunnut ilmapalloa, koska se tajusi, ettei korkeat paikat ole sitä varten. Kun pieni punainen härkä kasvoi isoksi, se meni kaupunkiin ja sai ihmislapsia

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pieni punainen kana...
<i>Kertoja</i>	Miisa
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Miisa 5 v.

Olipa kerran pieni punainen kana, joka oli nokkimassa pihalla jyviä ja: "Kuka haluaa minua auttaa keräämässä jyviä?" "En minä", sanoi ankka. "En minä", sanoi koira. "En minä", sanoi kissa. Se punanen kana ihan itte sitten keräs. Pienet kissan pennut autto pientä kanaa, ne myi ne kaikki syötävät ja vei peltoon myyjäisiä. Niistä ne teki vehnäpuuroa, leipää, porkkanaa, sitten vähän perunoita ja salaattia, tomaattia, ei mitään muuta. Siihen se päätty.

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pieni pupu perhe...
<i>Kertoja</i>	Säde
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Säde 6 v.

Olipa kerran pieni pupu perhe. Siellä asui Äiti-pupu ja Isä-pupu ja kaksi sisko pupua ja sitten heidän pienimmistä pupuistaan oli Pieni-pupu. Eräänä päivänä Pieni-pupu aikoi lähteä uimaan. Äiti kielsi Pientä-pupua uimaan menosta ja sulki hänet huoneeseensa. Mutta Pikku-pupu avasi ikkunan ja lähti loikkimaan rannalle päin. Sitten hän hyppäsi veteen ja alkoi uimaan. Sitten hän päätti että hän ui toiselle puolelle rantaan. Kun hän oli toisella puolella rantaa hän huomasi että hän oli uinut yli kauhean ison joen yli. Hän päätti lähteä, sitten kun oli oleskellut aikanaan uimaan joen toiselle puolelle kotiin. Yhtäkkiä kun hän oli keskellä vettä hän huomasi että virta vei häntä alas mereen päin. Yhtäkkiä keskellä kun hän oli tippumassa alemmas virtaa hän huomasi kummallisen ruskean kiven. Sitten hän tarttui kiveen. Yhtäkkiä jonkun pää tupsahti vedestä ylös. Sillä oli ruskeat karvat ja litteä häntä. Hän kysyi tältä otukselta: "Kuka sinä olet?" Otus vastasi: "Minä olen majava." Pieni-pupu kysyi häneltä voisiko hän viedä pienen pupun selässään kotiin. Majava vastasi että kyllä hän voi. Sitten majava sanoi: "Hyppää kyytiin niin vien sinut." Lopulta he olivat perillä. Yhtäkkiä majava olikin hävinnyt. Ja hän istui ulkona yksin omalla kodin rappusilla. Kun hän heräsi hän huomasi että äiti katsoi häntä ihmeissään jalkojensa yläpuolella. Sitten äiti sanoi: "Tuleppas nyt syömään välipalaa." Kun Pikku-pupu oli syönyt välipalansa hänen piti käydä päiväunille. Äiti tuumasi itsessään miksiköhän Pikku-pupu oli ihan märkä. Sitten äitikin kävi ruokalevolle ja isä tuli töistä ja isosiskot tulivat koulusta. Sitten he huomasivat että äiti ja Pikku-pupu nukkuvat. Hekin kävivät nukkumaan. Ja siihen

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pieni tyttö...
<i>Kertoja</i>	Sonja
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Sonja 7 v.

Olipa kerran pieni tyttö, joka meni kävelylle ja näki oravan ja hän meni kotiin. Ja hän meni nukkumaan. Loppu.

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pieni tyttö...
<i>Kertoja</i>	Sonja
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Sonja 10 v. Olipa kerran pieni tyttö, joka leikki rikkaitten vanhempiensa pihalla. Tytön nimi oli Katariina ja hän oli neljä vuotta. Hänen isänsä nimi oli Aatu ja äitinsä nimi oli Elisabeth. Parasta oli hiekkalapiolla leikkiminen.
<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pieni vaaleanpunainen poika...
<i>Kertoja</i>	Nora ja Silva
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Nora ja Silva 12 v. ja 8 v. Olipa kerran pieni vaaleanpunainen poika. Hän näytti norsulta ja hänellä oli lippalakki päässä. Hänellä oli kanssa pieni hiiri. Sillä hiirellä oli maailman suurimmat silmät. Myös ripset olivat kauniit kuin ruusunlehdet. Eräänä päivänä poika pelästyi hiirtä. Poika sanoi hiirelle: "Mikä hiiri sinä kun sinulla on noin kauheat punaiset silmät?" Hiiri näytti pelästyneeltä kuin mikään rotta. Poika pelästyi koska hän näytti niin rotalta. Poika joka oli ollut vaaleanpunainen muuttui vihreäksi. Poika meni luolaan ja hyppäsi elefantin suuhun. Se elefantti oli pojan hyvä ystävä jonka nimi oli Rubens Baricello. Norsu alkoi heti viheltää, koska oli saanut pojasta mahakipua. Silloin poika hyppäsi ulos norsun suusta koska hänellä oli tullut ikävä hänen omaa rakasta pientä hiirtään. Ja sitten hän tuli ajatelleeksi hiiren huonoja puolia ja hyppäsi takasin norsun suuhun. Ja niitä huonoja puolia oli kyllä aikamoisesti. Sitä kesti kauan aikaa kun poika hyppeli norsun suuhun ja pois ja ajatteli hiiren huonoja puolia. Sitten poika ajatteli että ei se mitään vaikka hiirellä oli huonoja puolia sillä minä rakastan sitä niin valtavasti. Sitten norsulle tuli mieleen puhaltaa hiiri täyteen ilmaa. Mutta elefantti, joka oli huonomuistinen unohti aikeensa ja meni nukkumaan. Mutta aamulla hän muisti taas aikeensa. Mutta hiiri ja poika olivat jo matkalla Timbaktuun. Timbuktussa norsu muisti taas aikeensa, ja osti pumpun. Ja sitten norsu toteutti aikeensa joka oli täyttää hiiri ilmalla että hänen silmänsä pienenisivät. Mutta norsun aikeet kääntyivät ja hiiren silmät suurenivat maapallon kokoisiksi. Hiiren silmät olivat niin kevyitä että ne lähtivät leijaillemaan kohti avaruutta. Pian poika muisti hänen vanhan äitin, Milla Magian. Milla Magia oli sanonut että kun hiiren eteen tuo vuohenjuustoa, niin sen silmät pienenevät. Niinpä poika ryhtyi avuttomasti etsimään Timbuktussa vuohenjuustoa. Hän löysikin vuohenjuustoa ja lähti avaruusrakettilla tuomaan sitä hiirelle. Hiiri oli jo leijailut kauaksi mutta pian poika löysi rakkaan hiirensä ja antoi vuohenjuustoa. Mutta hiiri oli allerginen vuohenjuustolle. Hänelle tuli näppylöitä, Jupiterin kokoisia. Mutta eipä hätää. Poika antoi hiirelle vanhaa vanhaa lääketta, joka auttoi kaikkiin allergiatapauksiin. Niinpä hiiren silmät pienentyivät ja

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pieni varsa...
<i>Kertoja</i>	Johanna
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Johanna 6 v.

Olipa kerran pieni varsa, kuka ei pitänyt kuroista, vaikka hänen äitinsä ja isänsä pitivät kuroista ihan hirveästi ja perhekin piti. Pikku varsa ei yhtiskään pitänyt. Sitten pieni varsa lähti seikkailulle etsiin uutta ruokaa. Sitten pieni varsa tapasi toisen pienen varsan metsässä. Toinen pieni varsakaan ei pitänyt yhtiskään kaurasta. Sitten ne päättivät tehdä itselleen pesän tänne metsikköön. Ne päättivät yhdessä perustaa kodin sinne. Sitten pikku varsa meni asumaan sinne toisen pikku varsan kanssa.

Sitten eräänä päivänä oli aurinkoinen ilma. Pikku varsat alkoi kaivata omia kotejansa sieltä tallilta, missä he olivat ennen asuneet. Tallikoira lähetettiin etsimään niitä kahta varsaa. Sitten eräänä päivänä tallikoiran palaessa iltamyöhällä tuli varsat pihaan. Sitten emännät ottivat kaksi varsaa kiinni ja laittoivat perheensä luo. Sitten pikkuvarsat pyysivät anteeksi lähdestään äidiltä ja isältänsä. Sitten varsoille piti antaa nimet. Sille annettiin nimeksi Polle. Toiselle annettiin nimeksi Ruusu. Sitten Ruusu ja Polle lähtivät leikkimään. Sitten Polle ja Ruusu tapasivat tallikoiran nukkumassa. Sitten tallikoira heräsi ja alkoi... Sitten tallikoira lähti jahtaamaan varsoja. Sitten tallikoira mietti ja mietti, kannattaisiko niitä jahdata, kun oli hetken jahdannut varsoja. Sitten hevosvarsat lähtivät katselemaan kanoja. Ja kun he olivat päässeet katsomaan kanoja, tuli kukko ja häitsteli ne pois kanojen luota. Sitten se pikkuisempi varsa, elikkä Ruusu, satutti jalkansa. Se on minusta jo valmis.

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pikku poika...
<i>Kertoja</i>	Tuomas
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Tuomas 8 v.

Olipa kerran pikku poika. Hän asui pikkumökissä. Hänellä oli pikkutakka, jossa paistoi pikkumakkaroita. Ja sitten hän otti pikkumakkarat pikkuhaarukalla pikkulautaselle ja sitten hän otti pikkukädellään makkaran ja sitten hän söi sen pikkuhampaillaan. Sitten kun hän oli syönyt, hän meni pikkusänkyyn ja nukahti.

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran pikkunen etana...
<i>Kertoja</i>	Aleksi
<i>Ika</i>	17-50 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Aleksi melkeen 5 v. Olipa kerran pikkunen etana. Pikkunen etana törmäsi myyrään, myyrä se söi etanan. Ja sitten myyrä kasvoi ja kasvoi kunnes se oli jättiläismyyrä.
<i>Otsikko</i>	Olipa kerran poni...
<i>Kertoja</i>	Liisa
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Liisa 8 v. Olipa kerran poni, jonka nimi oli Zanic. Hänellä oli ruskea harja ja häntä. Eräänä päivänä Zanic tapasi Cata ponin, joka oli saman ikäinen kuin Zanic. Zanic ja Cata tutustuivat toisiinsa ja olivat hyviä ystävyksiä. Catalla oli musta harja ja häntä. Catalla oli myös emä mukana ja ne olivat tulleet juuri eri metsästä. Catan emän nimi oli Catalin. Catalin oli hyvä laskemaan kivillä, yhteen ja vähennyslaskua. Catalin päätti tulla Zanicin ja Catan opettajaksi. Niinpä Cata ja Zanic oppi jo laskemaan ja kaikkea muuta. Loppu.
<i>Otsikko</i>	Olipa kerran prinsessa...
<i>Kertoja</i>	Rebekka Linnove
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Rebekka Linnove 6 v Olipa kerran prinsessa ja hänen luoksensa tuli prinssi kenellä oli hopeahevonen. Ja prinsessalla oli kultainen hevonen. Ja he menivät naimisiin. Sen pituinen se.
<i>Otsikko</i>	Olipa kerran prinsessa...
<i>Kertoja</i>	Rebekka Linnove
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Rebekka Linnove 6 v Olipa kerran prinsessa, joka tapasi prinssin. Prinssi halusi ottaa hänet vaimokseen, sit he menivät naimisiin. Loppu.

Otsikko Olipa kerran pultsari...

Kertoja Petteri, Elias, Heikki ja Santtu

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Poikaryhma

Satu Petteri, Elias, Heikki ja Santtu 14 v.

Olipa kerran pultsari jolla oli koira nimeltä Jorma. Se Jorma oli tosi hyvä kaveri sen pultsarin kaa. Pultsari ja Jorma kävivät ahkeraan baarissa ja ottivat aina kaksi kaljaa. Sitten ne lähtivät aina baarista lenkille. Eräänä päivänä kun pultsari oli menossa Jorman kanssa baariin hän ei löytänytkaan Jormaa. Pultsari huuteli Jormaa joka puolelta mutta Jormaa ei näkynyt. Mutta viimein Jorma löytyi hänen housuistaan. Ja sitten he menivät baariin ja joivat kolme kaljaa Jorman löytymisen kunniaksi.

Otsikko Olipa kerran pöllö...

Kertoja Aino

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Aino 8 v.

Olipa kerran pöllö, joka istui puun latvassa. Yht'äkkiä jossain alkoi soida kännykkä. Pöllö lensi vastaamaan puhelimeen. Sieltä vastasi olio Marsista, joka sanoi: "Hei" ja pöllö sanoi "Hei itsellesi." Sitten pöllö lopetti puhelun. Ja siihen se loppukin.

Otsikko Olipa kerran pöytä...

Kertoja Sini

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Sini 4 v.

Olipa kerran pöytä, joka käveli päässä. Hän meni puuhun ja hän tippui sieltä kattoon ja hän oli ulkona siellä koko päivän ja vietiin vankilaan ja hän oli ihminen. Ja hän oli kolmekymmentä päivää siellä ja sitten hän lensi taivaaseen. Ja hän ajeli autolla ja sitten hän käveli autosta pois ja hän oli sitten siellä koko päivän siellä kävelyretkellä. Ja hän meni kävelyille ja hän kaatui metsässä kun oli satanut. Ja hän siellä metsässä kaatui ja hänellä oli kipsi jalassa. Hän joutui vankilaan ja hän kuoli. Ja hän oli siellä koko yön ja hän oli siellä koko päivän siellä retkellä. Ja hän pääsi sieltä pois. Ja hän tuli sieltä pois ja hän vankilaan joutui uudelleen. Ja hän kuoli siellä, kun oli märkää siellä.

Otsikko Olipa kerran sateinen päivä...

Kertoja Claudia

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Claudia 11 v.

Olipa kerran sateinen päivä ja Marilla oli pitkä päivä koulussa. Koulun jälkeen hän aikoi mennä ystävälleen Piialle. Kun koulu oli ohi he lähtivät yhdessä Piialle. Kun he olivat Piialla, he tekivät ensin läksyt. Kun läksyt oli tehty, niin Piia muisti äkkiä, että hänen piti mennä jalkapalloharjoituksiin. Marin piti lähteä kotiin. Kun hän oli kotona, häntä pelotti olla yksin, koska oli pimeää. Hän halusi tehdä jotain. Hän mietti hetken, ja päätti leipoa jotain. Hän meni kaapille katsomaan, oliko siellä mitään aineksia. Siellä ei ollut mitään muuta kuin jauhoja ja sokeria. Mari ajatteli lähteä kauppaan. Hän otti vähän rahaa mukaan ja lähti pyörällä kauppaan. Hän kierteli kaupan hyllyjen välissä ja löysi pakkauksen, jossa luki "lisää vain jauhot". Siitä tulisi sitruunamuffinsseja. Ne olivat Marin lempileivoksia. Hän otti pakkauksen ja lähti kotiin. Kun hän oli kotona, hän otti pakkauksen muovipussista ja lisäsi seokseen jauhoja ja vettä. Sitten hän luki ohjeita eteenpäin, ja huomasi kauhukseen, että leivokset piti panna uuniin. Niinpä hän kumminkin laittoi uunin päälle ja laittoi leivokset uuniin. Hetken kuluttua leivokset tuoksuivat jo ihanasti. Kohta ne olisivat valmiita. Mari otti ne pois uunista. Hän odotti, että ne jäähtyvät. Lopuksi hän maistoi yhden leivoksen. Yhtäkkiä äiti tuli kotiin ja oli iloinen, koska Mari oli leiponut. Sitten he

Otsikko Olipa kerran seepra ja kissa...

Kertoja Veera ja Anni

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Tyttöryhmä

Satu Veera ja Anni 5 v. ja 2 v.

Olipa kerran seepra ja kissa. Sitten ne tapasivat erään koiran. Koiran nimi oli Zaatta, Aatta ja Kaatta. Sitten he menivät leikkimään. Mutta muut menivät veteen, mutta kissa ei halunnut. Ja sitten kissa etsi hiiriä. Ja sitten hän löysi yhen hiiren ja kissa söi sen. Ja sitten kissa huijasi että hän oli näpönälissään ja ei ole nähnyt hiirtä, mutta se huijasi. Ja sitten he leikkivät ota kiinni mandariinia. Sitten yksi saatiin kiinni. Se koira otti kiinni. Ja sitten se sai sen seepran. Ja sitten he menivät kotiin nukkumaan.

Otsikko Olipa kerran sirkus...

Kertoja Minea

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Minea 7 v.

Olipa kerran sirkus, jonka piti kerran esiintyä teltassa. Mutta kävikin niin että norsu oli sairastunut eikä voinut esiintyä. Sitten he löysivät toisen norsun ja he kysyivät häneltä: "Haluatko sinä tulla esiintymään?" Sit se norsu

Otsikko Olipa kerran sulttaani...

Kertoja Tuula

Ika 17-50 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Tuula 39 v.

Olipa kerran sulttaani, jolla oli pieni valtakunta. Sulttaani oli kovin surullinen, koska hän halusi itselleen lisää maata. Kuinka saisin valtani ja valtakuntani suuremmaksi, mietti sulttaani ja kutsui koolle eunukkinsa. Eunukit pitivät kokouksen, jossa viisaat päät lyötiin yhteen. Viikon kuluttua päätettiin, mikä keinoista olisi paras. Sulttaani kutsui kansansa koolle hippodromille ja julisti: "Rakkaat kansalaiset, olemme eunukkien kanssa miettineet ratkaisua siihen mitä tekisimme, jotta maamme muuttuisi mahtavammaksi. Yhteisen pohdinnan jälkeen tulimme siihen tulokseen, että maiden ja mantujen suuruutta tärkeämpi on oman itsemme mahtavuus, siispä haluan sanoa teille kaikille, että tästä lähtien teidän kaikkien tulee panostaa entistä ankarammin sisäiseen suuruuteenne ja unohtaa maat ja mannut." Sen pituisen

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran suuri karvainen Mörrimöykky...
<i>Kertoja</i>	Markus, Patric, Wäinö, Rony
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poikaryhma
<i>Satu</i>	Markus, Patric, Wäinö, Rony 12 v., 11 v., 12 v., 11 v.

Olipa kerran suuri karvainen Mörrimöykky, joka asui isossa pesässä. Hän pelotteli pieniä lapsia ja söi niitä. Hän oli noin kolme metriä pitkä ja hänellä oli noin sata kynttä ja terävät hampaat, noin 50 senttiset, iso nenä ja painoi lähes 500 kiloa. Hänellä oli suuri karvainen puukko. Eräänä päivänä se meni ulos ja meni jahtaamaan pikkulapsia, jotka olivat sienestämässä. Mörrimöykky pelotteli lapsia, että ne juoksivat karkuun. Hän lähti perään ja potkaisi lapsia ahteriin. Lapset kaatuivat ja huusivat äitiä. Mutta yksi kompastui ja mursi nilkkansa. Mutta sitten tuli Punahilkka ja lauloi Laalalalalalaa tuutulaulun. Mörrimöykky pelästyi ja vieri alamäkeä suoraan kotiinsa. Seuraavana päivänä hän meni metsästämään ja sai saalista. Mutta sitten hänestä tuli saalis. Nimittäin metsästäjä Rufus ampui häntä ohimoon. Alkoi valua verta ja yhtäkkiä aivot valuiivat ulos. Sitten metsästäjä Rufus tuli ja se tunsu, jotain täräsi maan alla. Se alkoi kaivaa ja se löysi aarteen ja sitten se sanoi meidän aarre. Eräänä päivänä Punahilkka saapui Mörrimöykyn luolaan ja löysi sieltä mörrimöykkymunia. Yhtäkkiä sieltä saapui Mörrimöykyn vaimo Körrimöykky ja repi häneltä silmät irti. Körrimöykky paistoi Mörrimöykkymunat ja paistoi ne aamiaiseksi ja Punahilkkan pekonina. Mutta Körrimöykky paistoi munat

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran synkkä ja myrskyinen yö...
<i>Kertoja</i>	Lauri
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Lauri 7 v.

Olipa kerran synkkä ja myrskyinen yö. Äkkiä kajahti laukaus! Lentokone oli törmännyt salamaan. Ukkonen oli juuri alkanut. Lentokone törmäsi puuhun ja lähti liekkeihin. Onneksi kaikki hyppäsi lentokoneesta ennen kuin se törmäsi puuhun. Mutta onneksi alla oli pehmuste, nimittäin Linnanmäen pomppulinna. Monet huomasivat, että ihmiset laskeutuivat pomppulinnaan. Kapteeni ei kuitenkaan ehtinyt laskeutua lentokoneesta, mutta norsut sammuttivat sen tulen ja kantoivat kapteenin puunjuurelle. Sitten muurahaiset herättivät kapteenin. Eräs beagle oli eksynyt metsään ja hänen vierellensä ihminen, joka oli tipahtanut lentokoneesta. Hän huomasi ohjaajan. Öö mhh. Ja huusi hänelle moikka ja sitten vasta kapteeni huomasi hänet. Kapteenin kukkaro oli kuitenkin jäänyt lentokoneeseen. Sen takia koiran omistaja antoi hänelle rahaa. Kapteeni otti rahat vastaan, sitten kapteeni lähti kotiin päin. Sitten kapteeni sanoi kotona, että hän oli saanut rahaa yhtä paljon kuin hänellä oli

Otsikko Olipa kerran taikamaailma...

Kertoja Johanna

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Johanna 10 v.

Olipa kerran taikamaailma ja jossa asui hedelmiä ja vihanneksia. Hedelmät ja vihannekset olivat riidoissa keskenään, mutta vihanneksilla kuningas, Porkkana. Mutta hedelmillä ei ollut. Hedelmät olivat toivoneet itselleen kuningasta. Mutta he eivät päässeet sopuun siitä, kenestä tulisi kuningas. Vihanneksilla oli järjestys, mutta hedelmillä ei ollut. Kerran edes tomaatti tutustui eräaseen omena ja he sopivat että heistä voisi tulla ystäviä. Niin he sitten sanoivat, että muutkin voisivat olla ystäviä. Siitä lähtien, porkkana oli kuningas ja Kiivi kuningatar. Loppu.

Otsikko Olipa kerran talo...

Kertoja Kaisa

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Kaisa 7 v.

Olipa kerran talo, joka oli autiomaassa, jossa asui kaksi ihmistä. Mutta he muuttivat sieltä pois ja talo jäi aivan autioksi. Mutta kaupungissa asui lapsia jotka menivät tutkimaan taloa, mutta he huomasivat että he olivat kuolleet eikä muuttaneet pois. Lapset lähtivät yläkertaan narskuvista portaista ylös. Kun he avasivat komeron, sieltä kaatui kaikki vaatteet. Yksi kavereista oli pienin ja kun he astui yläkertaan, niin hän tippui portaista alas. Kaikki huusivat "APUA!" Mutta kukaan ei tullut auttamaan. Sen takia koska he olivat eksyneet niin pitkälle ettei kukaan voinut kuulla heidän puhettaan. Mutta kannon alla asui pieni kuoriainen joka kuuli heidän äänensä, ja koputti todella hiljaa ovelelle. Kaikki kuulivat sen ja juoksivat ovelelle. Kaikki luulivat että joku tulee auttamaan heitä, mutta se oli turhaa. Koska hän vain tuli sanomaan että "olkaa hiljaa, en pysty nukkumaan, koska te metelöitte".

Otsikko Olipa kerran tomaatti...

Kertoja Eppu

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Poika

Satu Eppu 4v.

Olipa kerran tomaatti ja se meni naamalle. Ja se kastui. Se loppui.

Otsikko Olipa kerran tumma tyttö...

Kertoja Seija

Ika 17-50 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Seija 42 v.

Olipa kerran tumma tyttö, jolla oli pitkän pitkät hiukset. Mutta ne hiukset olivat kiinni maassa ja jatkuivat maan alle kuin juuret. Siksi liikkuminen oli kivuliasta. Se oli kuin kyntämistä. Tuli mies vastaan. Hän oli tumma ja komea. Hän otti viikatteen ja leikkasi hiukset irti maasta. Yhdessä he lähtivät käsikädessä ja menivät mökkiin asumaan. Heille syntyi lapsia.

Ensimmäinen oli poika. Sille annettiin nimeksi Asko. Mutta Asko ei halunnut kasvaa. Asko halusi pysyä vauvana ja vauvana hän pysyikin kunnes kuoli. Toinenkin lapsi oli poika. Hänelle tuli nimeksi Seppo. Mutta hän ei halunnut kävellä eikä puhua. Hän halusi huudella ja kontata. Ja hän sanoi monesti: "Äiti", ja katsoi suurilla silmillään ja konttasi äidin perässä. Hän kyllä kasvoi isoksi ja tummaksi ja komeaksi kuin isänsäkin. Mutta puhua hän ei alkanut, eikä kävelläkään. Ja nykyisin hän lepäilee mielellään peiton alla lämpimässä.

Sitten syntyi tyttö. Ja hänen nimekseen annettiin Seija. Tyttö eli ja oli äitinsä, isänsä varjossa. Siellä rauhassa kasveli ja äitiänsä tutkiskeli. Katseli äitinsä hiuksia, aavisteli jotakin. Eivät olleet ne hiukset, olivat juuret, jotka pyrkivät maahan, maahan takaisin. Olivat mustat, mustat kuin yö. Mitä niiden takana oli? Luolako vai vuoripuro? Kun äiti istui jalkalampun pyöreässä valokeilassa ajatuksissaan, tyttö näki, että vuoripuro siellä oli ja metsän eläimet ja metsästäjä ja noita ja paha äitipuoli. Ja tyttö tiesi, että äiti oli paitsi äiti myös Lumikki ja isä oli prinssi, joka Lumikin herätti. Tyttö kasvoi, äiti kasvoi, äiti keveni, tyttö leveni, isä meni pois. Tytölle tuli lapsia. Ne puhuivat ja leikkivät ja lauloivat. Ne tekivät tytöstä äidin ja äidistä isoäidin. Ne tulivat isoäidille

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran tuolla Karibian merellä...
<i>Kertoja</i>	Sampo ja Otso
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poikaryhma
<i>Satu</i>	Sampo ja Otso 11 v. ja 7 v.

Olipa kerran tuolla Karibian merellä päivä, jolloin kaikki kalat alkoivat kutea. Eräs pieni lohi ei kutenut. Sitten kaikki muut kuti ja ne pilkkasi sitä lohta. Se lohi lähti Suomeen. Siellä Suomessa se löysi järven ja siellä järvessä oli toinen lohi, joka ei pystynyt kutemaan. Se toinen lohi, ne ystäväystyivät. Ja sitten ne lähtivät molemmat mereen. Ja siellä meressä ne kuti ja ne sai viisi miljoonaa poikasta. Ja ne jokainen poikanen lähti Suomeen. Jokainen lohi meni Suomeen ja löysi parin itselleen ja ne muni viisisataa munaa, mutta niistä vain kolmesataa kuoriutui, mikä oli tietysti ikävää, koska ne eivät voineet jatkaa maailmanvalloitusta. Mutta ne kaikki muut lohet, joita ei voi laskea, ne munivat munia. Mutta yhtenä vuonna vain kaksi munaa kuoriutui ja ne lähtivät eri teille. Sitten ne molemmat lohet löysivät vasta vuoden päästä toisensa. Ja silloin ne munivat 13 munaa ja kaikki ne kuoriutuivat. Näin ne lohet pelastuivat sukupuuton

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran tyttö nimeltä Annika...
<i>Kertoja</i>	Julia
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Julia 8 v. 10kk

Olipa kerran tyttö nimeltä Annika. Annikalla oli kaveri nimeltä Tiina. Tiina oli Annikan serkku ja hyvä ystävä. He leikkivät aina yhdessä. Heidän kylän vieressä oli kielletty metsä. Kiellettyyn metsään ei saanut mennä, koska sen nimi oli kielletty metsä. Kiellettyyn metsään oli jotkut yrittäneet mennä, mutta eivät olleet koskaan tulleet takaisin. Annika ja Tiina olivat suunnitelleet lähteä kiellettyyn metsään. Eräänä päivänä he lähtivät kiellettyyn metsään. Kielletyssä metsässä oli pimeää. Annika ja Tiina kuuluivat askeleita. He juoksivat karkuun, kunnes heidät oli saarattu muurin eteen. He näkivät, että se joka oli heitä jahdannut oli pelottava hirviö. Mutta hirviö ei ollut pelottava, vaan kiltti. Annika ja Tiina ystäväystyivät hirviöön. Hirviöstä tuli heidän paras kaveri. Ja he leikkivät loppupäivän metsässä. Annika ja Tiina menivät joka päivä katsomaan ystävänsä Rölliä. Loppu.

Otsikko Olipa kerran tyttö nimeltä Charlotta...

Kertoja Charlotta

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Charlotta 12 v.

Olipa kerran tyttö nimeltä Charlotta, jolla oli viisi undulaattia. Ja undulaattien nimet olivat Kristalli, Derek, Sitruuna, Kiki ja Tarzan. Charlotta ratsasti tallilla nimeltä Husen. Hänen lempihevosensa oli hevonen nimeltä Spencer. Hän ratsasti joka päivä Spencerillä. Eräänä päivänä, kun hän oli menossa ratsastamaan, niin kotona hänen undulaattinsa pelästyivät suurta harakkaa, joka lensi päin olohuoneen ikkunaan. Jokainen lensi eri huoneisiin. Kiki lensi vessaan ja jäi kylpyammeen pohjalle lillumaan. Se ei päässyt ylös sieltä, koska ei ollut tarpeeksi tilaa lentämiseen. Tarzan lennähti makuuhuoneeseen ja lensi laatikkoon, joka oli sängyn vieressä pallin päällä. Se ei uskaltanut tulla ylös sieltä, vaikka se olisi voinut. Sitruuna lennähti keittiöön ja sieltä sisälle pienestä raosta kaappiin. Kristalli lennähti eteisen vaatekaappiin ja joutui sieltä takintaskuun. Siellä oli niin ahdasta, ettei se päässyt ylös. Derek lennähti olohuoneen lamppuun ja putosi sieltä yhden lampun kupuun, eikä päässyt ylös sieltä.

Charlotta sai päästää linnut ahdingosta yksitellen. Hän päästi ne takaisin omaan häkkiinsä rauhoittumaan. Hän huomasi, että aikaa oli kulunut aivan liikaa lintujen pelastamiseen ja hän myöhästyi tunnilla ellei kiirehtisi. Hän juoksi pyörälleen, joka oli talon ulkopuolella ja polki tallille. Kun hän tuli tallille, hän huomasi, että joku oli jo laittanut Spencerin valmiiksi, ja joku oli jo noussut sen selkään. Se oli Niina, joka oli laittanut Spencerin ja noussut sen selkään. Hän sanoi Charlotalle, että oli hänen vuoronsa ratsastaa Spencerillä. Charlotta järkyttyi, sillä opettaja oli luvannut, että hän saisi ratsastaa Spencerillä. Niina näytti huolestuneelta, sillä hän tiesi, että Charlotta oli taitava ratsastaja ja oli siksi saanut erikoisluvan ratsastaa Spencerilla, koska hän oli osallistunut talliin suuriin estekilpailuihin. Charlotta sai loppujen lopuksi ratsastaa Spencerillä, ja siksi tuli ravikilpailuissa myös ensimmäisiksi. Charlotta tuli kotiin, niin hän pisti palkintonsa hyllylle, jossa hänellä oli jo monta palkintoa. Kotona hän ruokki lintunsa, jotka olivat jo toipuneet harakan yrityksestä syödä ne, ja lenteli nyt iloisena ympäri olohuonetta. Hän istahti olohuoneen sohvalle ja rupesi

Otsikko Olipa kerran tyttö...

Kertoja Pihla

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Pihla 4 v.

Olipa kerran tyttö joka uiskenteli vedessä. Sitten ui ja ui ja huulet tärisi, nousi vedestä ja huulet varsinkin ihan siniset. Ja sitten tyttö nousi vedestä ja meni äidin ja isän luo kertomaan mitä oli tapahtunut. Sitten tyttö meni omaan kotiin nukkumaan, ja taas meni hoitoon. Ja sitten tuli iltpäivä ja äiti tuli hakemaan.

Otsikko Olipa kerran tyttö...

Kertoja Aino ja Reima

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Sekaryhma

Satu Aino ja Reima 7 v. ja 8 v.

Olipa kerran tyttö, jonka nimi oli Punahilkka. Hän oli lähtemässä metsään, mutta sitten iso, paha susi tuli hänen eteensä. Ja se koitti syödä hänet. Mutta sitten Punahilkka lähti karkuun. Iso paha susi lähti perään. Ja sitten Punahilkka meni isoäidin luokse ja iso paha susi kysyi asuuko isoäiti täälläpäin. Sitten Punahilkka ajatteli huijata sutta. Ja hän sanoi, että ei asu täälläpäinkään. Ja sitten susi lähti kuitenkin sitä tietä pitkin. Hän meni taloon, jossa isoäiti asui. Ja hän pukeutui isoäidin yöpukuun. Ja sitten meni isoäidin sänkyynsä odottamaan, että Punahilkka tuli. Kun hän lopulta tuli. Sitten Punahilkka kysyi: "Miksi sinulla on noin suuret korvat?" "Siksi, että kuulisin, mitä puhut", sanoi susi. Sitten Punahilkka kysyi: "Miksi sinulla on noin suuri suu?" "Siksi, että voisin syödä sinut paremmin", sanoi susi. Sitten Punahilkka lähti karkuun. Susi lähti perään. Sitten Punahilkka tapasi metsästäjän ja sitten kun metsästäjä näki suden, hän ampui suden. Sen pituinen se.

Otsikko Olipa kerran tyttö...

Kertoja Tuulia

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Tuulia 7 v.

Olipa kerran tyttö, jonka nimi oli Juulia. Se oli tosi ujo. Kun se meni kouluun, välitunnilla se ei leikkinyt muiden lasten kanssa. Koska muut lapset haukkuivat silmälasipääksi. Sen pituinen se.

Otsikko Olipa kerran tyttö...

Kertoja Miia

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Miia 13 v.

Olipa kerran tyttö. Hän oli voittanut matkan Espanjaan. Hän sai ottaa matkalle mukaan yhden ystävänsä. Hän valitsi tietysti parhaan ystävänsä Jutan. Jutta ja tyttö, jonka nimi oli Riikka tapasivat lentokentällä. Lentokoneessa he istuivat vierekkäin. Heidän toisella puolellaan istui vanha hassu mies, jolle he koko lennon ajan nauroivat. Pian he saapuivat Espanjaan. Siellä heitä vastassa oli matkaopas. Hän vei Jutan ja Riikan katsomaan nähtävyyksiä. Illalla heillä oli aika kylpylään. Kylpylässä he ottivat ilon irti. Illalla hotellihuoneessa he tilasivat kaikenlaisia herkkuja. Seuraavana päivänä heille ilmoitettiin, että lähtö olisi jo huomenna. Riikka ja Jutta päättivät vielä mennä ostoksille. Sitten he tuhlasivat kaikki rahansa ja kotiin saavuttuaan heidän kukkaronsa näytti vain miinusta.

Otsikko Olipa kerran tyttö...

Kertoja Mira

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Mira 7 v.

Olipa kerran tyttö, jonka nimi oli Mira. Ja sitten se vaikka meni matkalle. Ja sitten se meni siellä matkalla lentokoneeseen ja sitten se olikin jo perillä siellä Kanarian saarilla. Ja sitten se meni tippukiviluolaan ja siellä oli iso iso iso iso rotko. Ja ne meni pois sieltä tippukiviluolasta. Ja sitten ne meni uimaan. Ja siten siellä uimassa Mira näki pikkukalan ja sitte ne lähti pois sieltä. Ja sitten ne lähti kotiin. Ja sitten ne pääsi sinne kotiin ja sitten oli huomenna jo jouluaatto. Ja sitten ne nukku yhden yön ja sitten oli jouluaatto. Sitten aamulla Mira heräs ja sitten kun oli ilta, syötiin jouluruokaa ja sitten

Otsikko Olipa kerran tyttö...

Kertoja Jenni

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Jenni 12 v.

Olipa kerran tyttö, jonka nimi oli Maija. Se asu sellasessa mökissä metsässä. Ja se asu siellä yksin. Ja sitten sinne tuli sellanen poika, joka kysyi, että ooksä yksin täällä. Ja se pyysi sitä asumaan niiden kaupunkiin. Ja sitten se tyttö suostu. Siitä lähtien se on asunut sen pojan kanssa perheessä, jossa oli kaks lasta ja äiti ja isä.

Otsikko Olipa kerran tytöt...

Kertoja Henna ja Henna

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Henna ja Henna 10 v.

Olipa kerran tytöt, he olivat Ninni ja Nanni. Ne olivat parhaat siskokset, vaikka heillä tuli välillä riitoja. Eräänä päivänä Nanni ja Ninni lähtivät metsään. He löysivät majan. Nanni ja Ninni aikoivat tehdä toisen majan viereen. He alkoivat rakentaa. Yhtäkkiä metsästä kuului outoja ääniä. He eivät tienneet mistä se kuului. Ääni tuli lähemmäksi ja lähemmäksi. Sen jälkeen Nanni ja Ninni juoksivat äkkiä pois metsästä omalle pihalle saakka. Ja he huusivat äidillensä apua! Äiti tuli ikkunalle ja sanoi: "Mitä Nanni ja Ninni, onko joku hätänä?" "On". Äiti sanoi: "Tulkaa sisälle." Niin he menivät sisälle. Kun he olivat sisällä he kertoivat koko tarinan ja äitikin kauhistui. "Nonniin lähdetään katsomaan sitä ääntä sieltä metsästä." Ei siellä mitään ollut. Niin Nanni ja Ninni huokaisivat syvään: "Mutta ei me ainakaan tänne toiste tulla." Niin he kaikki kolme lähtivät kotia kohti rauhallisesti.

Otsikko Olipa kerran uimari...

Kertoja Ron Åberg ja Monica Lassila

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Sekaryhma

Satu Ron Åberg ja Monica Lassila 12 v. ja 11 v.

Olipa kerran uimari, joka ei osannu uida, mut hän halus uida. Se halus olla maailman paras uimari mut sil oli tytär joka oli kaksi vuotias, joka osasi jo uida. Ja se uimari oli kateellinen sille. Sen takia hän päätti hukuttaa sen tytön. Sen jälkeen kun hän oli hukuttanu sen, poliisit rupes kyselee siltä kaikkea. Sitten se sano että se ei ollu tehny mitään. Sit ne kummiski sai tietää, ni se joutu vankilaan. Mut siel oli uima-allas siellä vankilassa, ni se

Otsikko Olipa kerran vaikka pieni tyttö...

Kertoja Nina ja Jemmi

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Nina ja Jemmi 11 v. ja 12 v.

Olipa kerran vaikka pieni tyttö, joka asui kaukana vuorilla. Vuorilla ei asunut muita kuin tytön perhe. Siellä oli semmoinen vuohi semmoinen kaveri. Se leikki sen vuohen kanssa. Se tyttö ja se vuohi meni joka päivä sieltä vuorelta alas hakemaan sen vuohen kanssa vettä. Mutta yhtenä päivänä se vuohi ei tullutkaan. Ja sitten se tyttö ihmetteli miksei se vuohi tullut kun se oli kaikkina muina päivinä tullut. Sitten se tyttö lähti etsimään sitä vuohta. Sitten se löysi sen vuohen jostakin vuoren rotkosta. Ja sit se huomasi, että se vuohi oli katkaissut jalkansa kun se oli tippunut sinne alas. Ja sit se tyttö meni sinne alas vuohen luokse lohduttamaan sitä kun sitä sattui kamalasti. Ja sit se alkoi miettiä, miten se voisi auttaa sitä että miten se saisi sen ylös sieltä rotkosta. Ja sitten tyttö keksi, että se hakisi kotoa jotain tarvikkeita, että se saisi sen vuohen sieltä rotkosta ylös. Ja niin se sitten lähti sinne kotiin hakemaan köyttä. Ja sit ku se oli hakenut sen köyden ni se sai sen ylös rotkosta köyden avulla. Mut sit sil oli kummiski viel iso haava sen jalassa. Ja se tyttö mietti kauhean kauan, miten se saisi vietyä sen kotiin kun sillä oli se jalka kauhean kipeä ja siitä tuli paljon verta. Mut sit se keksi, että jos se lähtisi hakemaan kotoa äidin tai isän auttamaan sitä vuohta. Sitten se tyttö mietti hetken voisko se jättää sen vuohen siihen yksin kun sillä oli se jalka kipeä, mutta kyllä se sitten lähti. Kun sen isä tuli sinne sen vuohen luo, se pystyi kantamaan sen vuohen kotiin. Sit ku ne oli siellä kotona ne laittoi sen vuohen jalkaan siteen. Ja sit ne piti sitä vuohta siellä niiden kotona sen aikaa, että sen jalka parani. Sitten suunnilleen viikon päästä se vuohi oli taas kunnossa ja se seurasi taas sitä

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran vanha ja köyhä vedenkantaja...
<i>Kertoja</i>	Tia, Heli ja Jenni
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Tia, Heli ja Jenni 14 v.

Olipa kerran vanha ja köyhä vedenkantaja. Sen nimi oli Wang. Joskus pari vuotta sitten oli ollut rikas mies, joka oli kyllästynyt vedenkantajaan ja rikkonut sen jalan. Joten nykyään Wang ontuu kävellessään. Hän asuu viemäriputkessa ja myy vettä Setsuanin kaduilla. Eräänä iltana vedenkantoreissultaan palatessaan viemäriputkistoonsa ja nukkuessaan kolme jumalaa ilmestyi hänelle. Ja kysyivät, onko maailmassa hyvää ihmistä. Wang sanoi, tiedän yhden, hänen nimensä Chentee. Jumalat kysyivät, mitä hyvää hän on tehnyt. Wang vastasi, majoitti kahdeksan henkisen perheen tupakkakauppaansa. Jumalat kysyivät, siinäkö kaikki? Wang vastasi, että hänen hyvytensä on rajaton. Jumalat sanoivat, että tahdomme nähdä tämän tytön. Sitten Wang sanoi, minä voin näyttää teille missä hän asuu. Seuraavana päivänä jumalat laskeutuivat keskelle Setsuanin toria ja pyysivät nähdä Chenteen kaupan. Kukaan ihmisistä ei auttanut heitä. Kun he vihdoon pääsivät kauppaan, se oli tyhjä. Chentee oli muuttanut lentäjä Sunin kanssa Pekingiin. Jumalat pettyivät ja päättivät, että maailma saa hukkaa ja häipyivät takaisin

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran yksi tyttö...
<i>Kertoja</i>	Patricia
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Patricia 7v.

Olipa kerran yksi tyttö, jonka nimi oli Riina. Hän oli äidin kanssa ja isän kanssa Linnanmäessä. Isä sanoi: "Odota tässä me menemme ostamaan äidin kanssa jäätelöä." Sitten hän odotti. Hän näki pienen kaupan. Siellä oli täynnä herkkuja. Sitten hän meni katselemaan. Ja sitten tuli paikalle äiti ja sanoi, että missä hän nyt on. Sitten äiti sanoi, että hänen piti odottaa. Ja he etsivät häntä, mutta ei löytynyt. Tyttö näki heidät ja sanoi: "Odottakaa!" Ja sitten he menivät yhdessä kotiin. Sitten tytön huone oli aivan sotkuinen. He sanoivat: "Joku on käynyt täällä." Joku pimputti ovikelloa ja saman aikana puhelin soi. Äiti meni avaamaan oven ja Riina puhelimeen. Ovessa seisoi koira. Ja puhelimesta oli äidin kaveri. Sitten Riina huusi: "Äiti!" Riina sanoi: "Täällä on sinun kaveri." Ja Äiti sanoi: "No minä tulen sinne ja sinä tulet tänne." Sitten he vaihtoivat. Riina oli aivan ihmeissään. Sitten tuli yö. Äiti sanoi: "No ota se koira sisään." Se koira olikin isä, joka oli laittanut sen puvun päälle. He menivät onnellisena nukkumaan. Sen pituinen se.

Otsikko Olipa kerran yksinäinen mörkö...

Kertoja Eeva ja Maikku

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Eeva ja Maikku 10 v. ja 8 v.

Olipa kerran yksinäinen mörkö. Se mörkö oli hyvin yksinäinen, koska sen linnassa ei ollut ketään ystävää. Palvelijoita oli kyllä vaikka millä mitalla, mutta ei ainuttakaan hyvää ystävää.

Kulkipa kerran metsässä tyttö. Mörkö piiloutui pusikkoon ja sanoi: "Muuta minun linnaani asumaan". Tyttö kysyi: "Missä olet ja kuka olet?" "Olen piilossa sinua, koska et voi nähdä ulkonäköäni." Tyttö hämmästyi ja sanoi: "No jutellaan, että tiedän pidätkö sinusta." Tyttö kertoi äidilleen kotonaan, mitä oli tapahtunut. Äiti sanoi: "Älä lapsi kulta muuta sen luokse." "Miksi?", Kysyi tyttö äidiltään. "Olen kuullut", vastasi äiti. "Että vuorenpaikko tappaa jokaisen joka sn luolaan tulee." Tyttö vastasi, "Tuo ääni joka minulle sanoi, puhui linnasta." "Mutta lapsi. Eihän siellä linnassa ole yhtään valoa." Tyttö suuttui ja juoksi ulos.

Mutta lopulta tyttö päätti olla menemättä linnaan. Samaan aikaan mörkö istui linnassaan. Mörkö katsoi lasipallostaan, että tyttö ei aikonutkaan tulla hänen linnaansa. Mörkö suuttui. Se paineli tytön luo ja kysyi, miksi tämä ei aikonut tulla. "Äiti kielsi." "Mutta jos sinä et tule, minä sytytän äitisi mökin palamaan." Yhtäkkiä tyttö vasta tajusi, kenen kanssa hän puhui. Tyttö rupesi itkemään ja sanoi: "Tulen, jos et sytytä äitini taloa

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran ötökkä...
<i>Kertoja</i>	Essi ja Teea
<i>Ika</i>	17-50 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Essi ja Teea 18 v. ja 43 v.

Olipa kerran ötökkä. Se oli tosi surullinen, koska sen ystävä oli muuttanut toiseen metsään. Tämä ystävä oli sylkikuoriainen ja sen piti muuttaa toiseen metsään, koska sen äiti ja isi halusivat niin. Sylkikuoriainenkin ikävöi ystävänsä ötökkää.

Eräänä päivän ötökkä sai tarpeekseen ikävästään ja lähti pitkään matkaan metsään. Sitten hän oli kuitenkin peloissaan, sillä matkan varrella saattoi kohdata luontaisia vihollisia. Mukaansa matkalle ötökkä otti suojarustuksen taivaalla lentävää uhkaa vastaan. Suojarustukseen kuului: varasiivet, siivenkiillotusaine sekä pullo, joka sisälsi näkymättömäksi tekevää uutetta.

Ötökkä lensi pöristen eteenpäin, kunnes suuri varjo laskeutui hänen ylleen. Ötökkä pelästyi suunnattomasti ja laskeutui hädissään maahan. Ensin ötökkä yritti pakoilla lintua piileskelemällä ruohikossa, mutta kun se ei tuottanut tulosta ja lintu kaarteli edelleen sen yläpuolella, se päätti nielaista näkymättömäksi tekevän uutteen. Nyt voin jatkaa rauhassa matkaa, se ajatteli tyytyväisenä. Ötökkä lähti taas pitkälle taipaleelleen ja hyvän matkaa pörrättyään, se päätti vaihtaa siivet, koska se oli aivan väsynyt. Äkkiä se kuuli alapuoleltaan ihmettelevän äänen. "Miten taivaalla voi lentää pelkät siivet", kummasteli sylkikuoriainen. Samassa ötökkä tajusi, että sylkikuoriainenhan se siellä maassa möngertää. "Hei, sylkikuoriainen, hauska nähdä sinut. Minähän se täällä lennän, ystäväsi ötökkä. Odota hetki, että laskeudun

<i>Otsikko</i>	Olipa kerran...
<i>Kertoja</i>	Taru
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Taru 9 v.

Olipa kerran... Se meni jo.

Otsikko Olipa Matomakkara...

Kertoja Tinja ja Katariina

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Tinja ja Katariina 5 v. ja 4 v.

Olipa Matomakkara.
Upsis, älä sinä tule joukkoon. Ilmapallo meinas tulla joukkoon.
Kiltti, tää on näin suuri.
Vedetään tätä.
Voiks täällä seisookin.

Otsikko Omat kalani

Kertoja Niklas

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Poika

Satu Niklas 6 v.

Toinen on juova kala, ja sen nimi on Hiiski. Toinen on pohjamonni, ja sen nimi on Pate. Ja pate syö enimmäkseen kuolleita kaloja. Ja saalistaa harvoin. Ja Hiiski saalistaa enemmän, mutta syö myöskin kuolleita kaloja, mutta kaikki kalani syövät myös kalojenruokaa kun sitä tarjotaan. Minulla on myös miljoonakaloja jotka syövät vesikasveja ja kalanruokaa. Miljoonakalat saavat poikasia joka yö. Joka kerta kun tulen katsomaan kalojani aamulla, niillä on joka yö uusia poikasia. Suurin kalani on kala jonka lajia en tunne, mutta olen antanut sille nimeksi Kultsi, koska se on kullanvärinen. Minulla on vielä sulkakala, joka on vielä isompi kuin miljoonakala, mutta silti pieni kala. Se on ollut akvaariossa alusta asti. Loppu.

Otsikko Pallo...

Kertoja Eemi ja Eeti

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Sekaryhma

Satu Eemi ja Eeti 3 v. ja 1 v. 10kk

Pallo, löytyy, Eetin tarina.
En mä tiedä. Eemin tarina.

<i>Otsikko</i>	Parhaat kaverukset
<i>Kertoja</i>	Laura ja Mia
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Laura ja Mia 12 v. ja 12 v.

Olipa kerran kaksi tyttöä lida ja Marja, jotka olivat parhaita kavereita. He asuivat Kuhmoisissa rivitalossa, joka oli puiston vieressä. He olivat naapureita. Yhtenä päivänä sinne muutti uusi poika, jonka nimi oli Tomi. Tomi yritti ystäväystyä heidän kanssaan, mutta tytöt eivät halunneet leikkiä poikien kanssa, koska he luulivat ettei poikien kanssa kannata leikkiä, koska he ovat niin sanotusti väkivaltaisia.

Eräänä päivänä lida ja Marja leikkivät puistossa. Kun he olivat leikkineet jonkin verran, niin Tomi astui paikalle. Tomi kysyi: "Haluaisitteko olla minun kanssani, koska minulla ei ole muita kavereita?" "Ei", tytöt huusivat yhteen ääneen.

Seuraavana päivänä, kun tytöt olivat taas leikkimässä puistossa, he näkivät Tomin työntämässä nukerattaita. Tytöt juoksivat katsomaan mitä Tomin vaunuissa oli. Siellä pieni nukkevauva. "Voitteko te nyt leikkiä minun kanssani, koska minulla on nukke?" Tytöt vastasivat yhteen ääneen: "Kyllä me voimme." Ja niin he leikkivät

<i>Otsikko</i>	Pieni keiju ja sammakon pallo
<i>Kertoja</i>	Nina
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Nina 16 v.

Pieni keiju heräsi yhtenä kesäaamuna. Se oli hyvin kaunis aamu öisen sateen jälkeen. Tämä pieni keiju tykkäsi hirveästi kävellä ja lennellä metsässä ja se lähti tänäkin aamuna kierokselle metsään. Siellä metsässä kävellessään se tapasi lammen rannalla pienen sammakon. Pieni sammakko oli tosi onneton, koska se oli hukannut sen pallon. Koska keiju oli tosi kiltti se ei tykännyt ollenkaan, että pieni kiltti sammakko oli onneton ja siksi se päätti auttaa sitä etsimään palloa. Keiju lupasi sammakolle etsiä pallon ja jätti sammakon lammen rannalle. Metsässä keiju tapasi hiiren, ja kysyi hiireltä oliko hiiri nähnyt sammakon palloa, mutta hiiri ei ollut nähnyt sammakon palloa ja niin keiju joutui jatkamaan matkaansa. Seuraavaksi, kun keiju lenteli metsässä se tapasi hirven, ja kysyi hirveltäkin oliko hirvi nähnyt sammakon palloa. Hirvi vastasi siihen että kun se oli ollut syömässä aamupalaa niityllä se oli kyllä nähnyt pallon mutta ei tiennyt oliko se sammakon pallo. Siispä keiju lähti niitylle kattomaan oliko se sammakon pallo. Pallossa ei lukenut sammakon nimeä, mutta keiju päätti silti ottaa sen mukaansa ja kysyä sammakolta oliko se sammakon pallo. Keiju lensi pallon kanssa lammelle, jossa sammakko yhä odotti. Pallo tosiaan oli sammakon, ja sammakko tuli hyvin iloiseksi. Tästä hyvästä pieni sammakko lupasi tarjota keijulle lautasellisen karpäsiä.

<i>Otsikko</i>	Pikku siili
<i>Kertoja</i>	Kiia
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Kiia 6 v.

Olipa kerran pikku-siili. Pikku-siili osti kaupasta ruokaa. Koska pikku-siilin äiti sanoi että sinun pitää mennä kauppaan. Pikku-siilillä oli sisko ja pikku-siilin siskot olivat sitä isompia. Ja pikku-siili oli nuorin. Sen takia pikku-siilin piti opetella menemään kauppaan. Pikku-siili ei vaan osannut mennä kauppaan. Sitten pikku-siili ei ollut koskaan ennen ollut kaupassa. Pikku-siili osti vähän mitä halusi. Hän osti kauheasti leluja. Mutta pikku-siilin äiti sanoi: "Sinun pitää palauttaa osa leluista." koska pikku-siili osti kaikki kaupan lelut. Leluja oli kaupassa vähintään tuhat. Kaupan myyjä oli koira. LOPPU.

<i>Otsikko</i>	Pikku-Kaisa löytää ystävän
<i>Kertoja</i>	Sirpa ja Bea
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Sirpa ja Bea 13v. ja 12v.

Olipa kerran tyttö jonka nimi oli Kaisa. Hän asusteli pienessä mökissä kallion sisässä. Hän asui vanhan muorin luona. Mökki oli hyvin kotoisa paitsi että talvella oli koleaa. Aina talvisin kallio ja talon ovi peittyivät lumesta. Silloin Kaisa ja muori joutuivat olla vain kotona. Varsinkin talvi oli vaikeinta kotihiirille, jotka eivät päässeet ulos keräämään siemeniä. Vaikka Kaisan kodissa hänellä oli seuranaan muorit ja murmelit, hänellä oli yksinäistä. Kaisalla oli kaksi mielikuvitusystävää. Heidän nimensä olivat Pertti ja Lilli. Pertti ja Lilli olivat kuin päivä ja yö. Pertti oli Pulla ja Lilli oli Pilli.

Kun kevät tuli pirtin ikkunat täytyivät valosta ja lasi oli huurteinen. Siitä ajasta Kaisa piti. Keväällä Kaisa juoksi meren rantaan ja leikki simpukoilla iltaan saakka. Hän kuvitteli kuinka menisi uimaan kun lumet olisivat täysin sulaneet. Kuinka hän leikkisi oikeiden ystäviensä kanssa siellä. Mutta yhtäkkiä hän muistikin, että hänellä ei ollut kuin Pulla ja Pilli. Hän oli rannassa ja katsoi saapuvia laineita. Hän mietti kuinka aina tuli uusi aalto vanhan

<i>Otsikko</i>	Piskuinen koira
<i>Kertoja</i>	Krista ja Karla
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Krista ja Karla 12 v. ja 10 v.

Olipa kerran piskuinen koira. Se eli hienossa, suuressa koirankopissa isäntänsä ja emäntänsä pihalla. Isäntä ja emäntä olivat hyvin kilttejä piskuiselle koiralle. Piskuisella koiralla oli hyvä ystävä nimeltä Hoppeli-kani. He tapasivat kerran kun piskuinen koira oli leikkimässä metsässä. Hoppeli törmäsi piskuisen koiraan ja kumpikin pelästyivät. Niinpä he tapasivat toisensa. He leikkivät koko loppupäivän metsässä. Kun tuli ilta piskuisen koiran piti palata kotiin. Piskuinen koira ajatteli, että kyllä heistä varmaan tulisi maailman parhaat ystävät. Hoppeli ajatteli samoin omassa kodissaan. Seuraavana päivänä he olivat taas metsässä leikkimässä, kun sinne tuli metsästäjä. Metsästäjällä oli suuri koira ja koira haistoi piskuisen koiran ja Hoppelin. Se lähti ajamaan piskuista koira ja Hoppelia takaa. Onneksi Hoppelin koti oli lähellä ja he pääsivät suojaan sinne. Piskuinen koira meinasi lähteä kotiin illalla, mutta koira oli edelleen Hoppelin ovella. Piskuisen koiran isäntä ja emäntä ihmettelivät, missä piskuinen koira oli. He lähtivät etsimään sitä ja näkivät metsästäjän ja hänen ison koiransa. Sitten he kysyivät metsästäjältä, miksi he vaanivat kanin kolon vieressä. Kun piskuinen koira kuuli isäntänsä ja emäntänsä äänen, se rupesi ulisemaan kolossa. Metsästäjä sanoi, että "No, kyllähän sinne meni pienen pieni koira ja kani". Ja sitten isäntä ja emäntä kyselivät tuntomerkkejä. He pyysivät saada katsoa koloon, ja siellä piskuinen koira oli. He veivät piskuisen koiran ja Hoppelin kotiinsa. He rakensivat Hoppelille oman kopin pihalleen Ja siitä lähtien he

<i>Otsikko</i>	Poika ja delfiini
<i>Kertoja</i>	Johannes Myllyniemi
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Johannes Myllyniemi 10 v.

Olipa kerran poika, joka lähti lomalle. Hän tuli vanhaan kartanoon. Takapihalla oli järvi. Järvessä oli delfiinejä. Poika meni eräänä päivänä takapihalle. Hän katsoi delfiinejä . Yksi delfiini ui häntä kohti. Pojasta tuntui aivan kuin se olisi puhunut. Poika katsoi alas veteen, siellä hän näki delfiinin. Pohja oli aika matalalla. Delfiini oli juuttunut merileviin. Poika tajusi, että delfiini tarvitsi apua. Poika sukelsi, irrotti merilevät, sitten delfiini ui pintaa. Siitä päivästä lähtien hän ui aina delfiinien kanssa. Loppu.

Otsikko Possun onni

Kertoja Mirva, Vilma ja Vilma

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Mirva, Vilma ja Vilma 10 v., 6 v. ja 10 v.

Olipa kerran sika. Se oli iso sika. Se asui maatilalla. Sialle kasvoi taivaaseen saakka häntä. Se oli sininen possu. Hänellä oli paljon kavereita. Sitten, kun sika oli saanut paljon kavereita, hän rupesi onnesta itkemään. Sitten, kun hän oli aikansa itkenyt, tuli susi vastaan. Sitten susi sanoi, että minä syön sinut. Sitten susi söi sen. Possun häntä ei mahtunut suden suuhun niin sitten se sylkäisi sen pois.

Sitten kaverit tulivat ja kysyivät mitä sinulle on tapahtunut? Eräs kettu sanoi: "Susi meinasi syödä hänet suihin, mutta hän on minun paras ystäväni. "Älä jatka syömistä, koska sinun suuhusi ei mahdu minun häntäni". sanoi possu. Sitten possu meni kuralätäkköön ja sanoi: "Tämä on minun onnenpäiväni, koska susi ei syönyt minua eikä kettu ja minulla on paljon kavereita". Sitten possu sanoi kavereille: "Hyvää yötä, nukkukaa hyvin." Sitten possu meni nukkumaan ja sanoi "RÖH, RÖH".

Otsikko Prinsessa ja hevonen

Kertoja Rebekka

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Rebekka 5 v.

Olipa kerran prinsessa ja sinne tuli prinssi. Prinsessalla oli kultainen hevonen. Ja prinssillä oli hopea hevonen. Sen pituinen se.

Otsikko Punaraita lentsikka...

Kertoja Matias

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Poika

Satu Matias 3 v.

Punaraita lentsikka ekas se meni pöyrän alle ja sitte se meni ihan rikki. Sitten me korjattiin se. Sitten se lähti aika hienosti lentoon. Ilmassa lensi kaiken värisiä

<i>Otsikko</i>	Pusu ja halaus
<i>Kertoja</i>	Tepa ja Hemmu
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poikaryhma
<i>Satu</i>	Tepa ja Hemmu 12 v.

Eräänä myrskyisenä yönä tapahtui kammottava murha. Heikki ja Maria olivat vanhassa puuvajassa. He päättivät pelata spiritismiä. Heikki heitti kysymyksen, jossa hän sanoi: "Kumpi meistä pääsee yliopistoon?" Lasi alkoi liikkua hitaasti. Ensin se kulki vain yhden sentin, mutta pian siitä alkoi muodostua lause. Lause alkoi sanoilla: Heikki pääsee yliopistoon. Maria suuttui ja mustaksi muuttui. Sen takia, että hän ei pääse yliopistoon. Sitten Maria haki veitsen ja kohotti sen uhkaavasti ilmaan. Maria näki, kuinka hiiri kipitti lattialla. Heikki varoitti Mariaa hiirestä, mutta Maria ei välittänyt siitä vaan sanoi: "Nyt on kammottava hetki ja sinä kuolet! "Heikki pelästyi ja juoksi pakoon, mutta Maria kaatui hänen syliinsä huitaisten muurahaisen pois ja tappoi sen. Sitten Heikki sanoi: "Aargh!", kun Maria iski häntä jalkaan. Heikki valahti alas Marian käsivarsille. "Oi voi!", Maria huudahti ja purskahti

<i>Otsikko</i>	Puuhapete
<i>Kertoja</i>	Olivia
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Olivia 3 v.

lauku)
Puuhapete kaiken korjaa.
Aamulla kerran kun puuhaillaan.
Helposti kaiken valmiiks saa.
Puuhapete tietenkin.

<i>Otsikko</i>	Retkellä
<i>Kertoja</i>	Anna ja Emma
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Anna ja Emma 9 v. ja 3 v.

Vauva meni retkelle. Sit se itki tosi paljon. Sitte sen äiti sano älä itke mennään kotiin. Vauva sai sitten syödä

Otsikko Rävén som kunde tala

Kertoja Paulina Lönnroth

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Paulina Lönnroth 11 år

Det var en gång en flicka som hette Paulina. Hon vann en resa till Lappland. Hon var ute och skidade i fjällen när det kom en snöstorm. Skidspåren efter henne snöade igen. Hon hittade inte hem till hotellet mera. Hon skidade och skidade och skidade och kom in till en tätare och tätare och tätare skog. Nu blev hon rädd. Hon skidade hårt hårt. Där stod en räv. Hon tyckte precis att rävén talade. Rävén sa: "Vad gör du i den här tätä urskogen?" "Jag har gått vilse och hittar inte hem till hotellet. Jag lovade att komma hem till middag till hotellet. Men nu e det omöjligt. Snälla räv hjälp mig hem." "Håll i mig så drar jag dig hem."

Rävén drog och drog och drog. Men det hade blivit för djup snö. Skidorna måste lämnas i skogen. Hon hörde rop långt ifrån. Där var mamma och pappa. Rävén försvann kvickt och sa: "Säg aldrig att djur kan tala." Så for hon hem till hotellet med sin mamma och pappa. Hon var några dagar till på hotellet och träffade rävén

Otsikko Salainen maa

Kertoja Onni

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Poika

Satu Onni 6 v.

Isäntä kävi sen kanssa kävelyllä. Sitten se meni poimii kukkia. Niin sitten Teppokoiruus jäi vapaaks ja sitten näki kissan metsässä. Sitten se lähti sitä karkuun ja sitten se kissa meni turvaan sinne salaiseen maahan. Sitten se Teppokoiruus seurasi sitä sinne ja se jäi asumaan sinne.

Otsikko Sami ja jalkapallo

Kertoja Sami, Tuomas ja Jalo

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Poikaryhma

Satu Sami, Tuomas ja Jalo 11v., 11 v. ja 10 v.

Olipa kerran Sami, joka toivoi syntymäpäivälahjaksi jalkapalloa. Sitten seuraavana päivänä hän meni pelaamaan jalkapalloa nahkaisella, uudella ja hienolla jalkapallolla. Sitten kentän laidalle ilmestyi kaunis tyttö. Tyttö tuli koko ajan lähemmäksi ja sanoi: "Moi!". Sami tuli siitä punaiseksi ja sanoi takaisin: "Hei!". Sitten Sami potkasi pallon yli maalin, ja tyttö lähti hakemaan sitä. Sit se heitti sieltä maalin takaa pallon ja se osui Samia päähän. Siitä lähtien he eivät enää puhunut toisilleen. The end.

Otsikko Satoi kaatamalla...

Kertoja Kirsi

Ika 17-50 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Kirsi 23 v.

Satoi kaatamalla. Vesi liti sukissa. Oli pimeää ja Annan täytyi päästä kotiin. Mutta ongelmana oli, että hän oli täysin eksyksissä. Hyvin alkaneet juhlat oli päättynyt täydelliseen katastrofiin. Nimittäin Annan syntymäpäivillä kammottava salaisuus paljastui kaikille kutsuvieraille. Anna oli saanut tietää olevansa noita. Kaikki lapset olivat halunneet lähteä kotiin ja he sanoivat Annalle etteivät halunneet häntä enää nähdä. Anna raivostui vanhemmilleen koska he eivät olleet kertoneet asiaa aikaisemmin. Anna juoksi itkien metsään ja nyt Anna on siis eksyksissä ja peloissaan. "Olen siis noita," ajatteli Anna, "Ehkä se ei olekaan niin kamalaa, voin saada paljon hyvää aikaan." Anna sulki silmänsä ja ajatteli omaa kotiaan oikein kovasti. Voi ihmettä! Pian Anna tunsinousevansa ilmaan ja leijailevansa kotia kohti. OOOHHH! Äiti ja isä olivat onnellisia että Anna päättiikin palata kotiin näinkin pian. "Kultaseni, maailma on avoinna sinulle ja meille kaikille kilteille noidille. Ja kuka tietää, onko joku sinunkin ystäväsi ihmeellisen

Otsikko Satu kahdesta jäniksestä ja koirasta

Kertoja Åsa

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Åsa 7 v.

Olipa kerran kaksi jänistä ja koira. Toinen jänis oli nopea ja toinen jänis oli viisas mutta hidas. Se koira alkoi jahtaa niitä jäniksiä. Se nopea pääsi pakoon ja se hidas ja viisas meni pensaaseen, mutta pensaas toisella puolella oli aita. Se pääsi aidan läpi kun siinä oli kolo. Niin sen aidan takana oli kasvimaata, jossa oli porkkanoita. Niin sitten se meni syömään niitä porkkanoita. Koira meni jäniksen perään pensaaseen mutta se olikin piikkipensas ja koira tuli täyteen piikkejä. Ja sitten se näytti ihan piikkisialta.

Otsikko Satu Lumikista

Kertoja Maria

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Maria 6 v.

Olipa kerran Lumikki. Se heräsi aamulla ja meni kaivosta hakemaan vettä. Se meni sisälle siivoamaan ja sitten laittaa ruokaa. Sitten se meni ruokalevolle, haukotteli ja heräsi. Sitten tekemään välipalaa ja nukkumaan. Loppu.

Otsikko Satu oravaperheestä

Kertoja Maisa

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Maisa 4 v.

Olipa kerran oravaperhe. He sai koiran ja kissan. Sitten he menivät kauppaan. He ostivat maitoa, munia, voita ja sitten he lähtivät kotiin. Heti kun he tulivat kotiin he panivat pikkusiskon nukkumaan, koska oli pikkusiskon päivänuillemenoaika. Isosisko sai valvoa. Hän luki Tomppakirjaa. Ja sitten pikkusisko heräsi ja he söivät välipalaa. Sitten alkoikin lastenohjelmat. Ja sitten lastenohjelmat loppuivat. Kun he olivat katsoneet uutisia, sitten isosisko luki kirjaa. Pikkusisko ei osannut lukea. Sitten he söivät iltapalan ja sitten he menivät nukkumaan mutta isosisko sai valvoa. Hän luki Minttukirjaa. Sitten isosisko meni nukkumaan. Ja sitten isä ja äitikin menivät nukkumaan ja sitten koitti aamu. Isosisko ja äiti heräsivät ennen muita ja isä tuli pikkuoravan kanssa alas. Pikkuorava oli kovin nälkäinen ja sitten he söivät aamupalaa. Pikkusisko nukkui edelleen ja sitten kun he olivat syöneet sisko luki Aku Ankka-kansiota. Isä ja äiti katsoivat pikkuoravan kanssa telkkaria. Pikkusisko heräsi ja sitten pikkusisko söi aamupalaa. Ja sitten pikkusisko tuli isosiskon viereen katsomaan Aku Ankasta kuvia. Sitten he lähtivät ruokasaliin syömään leipää, koska pikkusisko halusi leipää. Hän halusi välillä tulla katsomaan kuvia Aku Ankasta. Pikkusisko ja isosisko halusivat toisen leivän koska paahtoleipä oli heidän herkkuleipäänsä. Isosisko halusi että paahdetaan mutta pikkusisko ei halunnut koska hän ei tykännyt paahtetusta leivästä. Hän halusi vain silloin paahdettua leipää kun he tulivat metsäretkeltä valkoisesta metsästä talvella. Ja sitten oli ilta ja he menivät katsomaan lastenohjelmia.

Ja sitten lastenohjelmat loppuivat ja pikkusisko halusi että isosisko lukee hänelle Aku Ankkaa. Äiti ja isä katsoivat vauvaoravan kanssa telkkua. Ja sitten he lähtivät kauppaan, koska ruoka oli loppu. He menivät autolla. Pikkusisko pääsi ensin autoon, koska hän ei jaksanut odottaa. He menivät supermarkettiin. Siellä oli leikkipaikka ja pikkusisko pääsi ratsastamaan. Sillä välin isosisko laski liukumäkeä. Ja sitten oli aika lähteä. Isä ja äiti huusivat heidät kärryyn ostoksille, koska he lähtivät leikkipaikasta. Sitten he ostivat maitoa, voita, leipää ja munia. Sitten he lähtivät kotiin. Isosisko pääsi ensimmäisenä autoon, koska pikkusisko jaksoi odottaa. Sitten pikkusisko pääsi autoon. Sitten oli vauvaoravan vuoro päästä autoon. Ja sitten äiti tuli ja sen jälkeen isä tuli. Ja sitten isä laittoi ovet kiinni ja sitten he kaikki laittoivat turvavyönsä kiinni. Sitten isä käynnisti auton. He lähtivät kotiin.

Sitten he olivatkin jo kotona ja pikkuorava pääsi ensimmäisenä autosta koska nyt oli pikkuoravan vuoro päästä ensimmäisenä. Ja sitten tulivat pikkusisko ja isosisko. Sitten he katsoivat telkkaria. Ja sitten he söivät iltapalan ja menivät nukkumaan. He menivät kylpyyn, koska äiti sanoi, että tänään mennään kylpyyn. Vauvaoravalla oli tosi hauskaa siellä kylvyssä. Sitten he

Otsikko Satu peikosta
Kertoja Anna ja Emma
Ika 7-16 vuotta
Kerrottu Tyttöryhma
Satu Anna ja Emma 9 v. ja 3 v.

Olipa kerran peikko, jonka nimi oli Sandra. Se oli kaksi vuotta vanha. Sitte sillä oli oma hevonen, jonka nimi oli Liina. Sitte se ratsasti sen kanssa joka päivä kaksi tuntia. Yks päivä se hevonen tuli kipeeks ja sen piti viedä se eläinlääkärille. Sitte se eläinlääkäri sano että sillä ei saa ratsastaa kolmeen päivään. Ja sitte ku se hevonen oli parantunu niin Sandra alko taas ratsastaa sillä. Sitten ne meni jonnekin yks päivä retkelle ja otti evääks leipää ja maitoa. Ja sitten ne tuli kotiin ja meni nukkumaan. Loppu.

Otsikko Satu Punahilkasta
Kertoja Kaisla
Ika 2-6 vuotias
Kerrottu tyttö
Satu Kaisla 5 v.

Olipa kerran Punahilkka. Punahilkan äiti sanoi: "Voisitko viedä isoäidille voita ja mustikkakakkua"? Hän meni metsään kävelemään. Hän tapasi suden. Punahilkka sanoi: "Hui kauhistus sutta!" "Älä pelkää minua", sanoi susi. "Mitä on korissasi", sanoi susi. "Voita ja mustikkakakkua isoäidilleni. Isoäiti on kipeä ja hän tarttee jotain syötävää". Susi sanoi: "Juoksetaanko kilpaa isoäidin kodille?" "Punahilkka sanoi: "Joo." Susi juoksi kilpaa punahilkan kanssa, mutta punahilkka ei kuullut mitään muuta kun ajatteli vain hyvää ruokaa. Hän keräsi kukkia vain ja mansikoita isoäidille. Susi ehti ensin isoäidin kodille, koska hän halusi syödä isoäidin. Hän söi hänet ja puki isoäidin vaatteet ja meni makaamaan isoäidin sänkyyn. Niin sitten Punahilkka tuli ja hän söi punahilkan myös. Niin sit hän meni ulos ja syvemmälle metsään mutta kirveshakkaaja löi hänet pois. Niin sitten isoäiti ja punahilkka tulivat suden vatsasta ja isoäiti sai kaikki ruokansa. Sen pituinen se.

Otsikko Se kertoo hepasta...

Kertoja Anni

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Anni 6v.

Se kertoo hepasta. Ketään ei halunnut sitä omistaa, kun se oli niin pullea. Kun se söi aina niin hirveästi. Mutta eräänä päivänä eräs tyttö tuli sanomaan, että voisitko leikkiä minun kanssa niityllä. Heppa sanoi, miksipä en, koska olen aina ollut niin yksinäinen, kun olen niin pullea. Koska minulla on aina niin nälkä, enkä voi koskaan olla syömättä. Koska minä syön aina heinää ja porkkanaa, koska minulle tarjoillaan. Koska yleensä minulla on yksi hoitaja, mutta se oli tuhma ja pakotti minua kerran menemään uimaan, vaikka en tahtonut. Sitten eräänä päivänä minä päätin karata sieltä. Päädyin pienelle heppatallille, jossa oli vähän heppoja, mutta en halunnut jäädä sinne, koska pelkäsin että joutuisin töihin. Sitten laukkasin pois. Sen takia laukkasin pois, kun en tiennyt mitä töitä, enkä halunnut tehdä töitä vaan halusin olla vapaa ja laukkasin pois. Eräänä päivänä tapasin hepan varsan. Hepan varsa sanoi: "Voisitko tulla leikkimään?" sitten minä sanoi, mutta tietenkin voin tulla leikkimään, jos et vain ole tuhma. Hepan varsa lupasi, ettei ole tuhma. Sitten he alkoivat leikkiä niityllä kunnes oli aika lähteä tekemään majaa kun alkoi satamaan. Sitten maja oli valmis, mutta yksi asia siitä puuttui. He ei mahtunut sinne. Oli pakko rikkoa maja. Sitten alkoi taas työt. Piti tehdä taas työtä. Sitten varsa väsyi. Varsa ei jaksanut tehdä mitään ja heppa sanoi, että no tee nyt. Varsa sanoi, ettei jaksa ja heppa sanoi että sitten täytyy nukkua sateessa. Sitten hepan varsa nukahti. Taas minä olin yksin, kun en voinut leikkiä hepan varsan kaa. Kävelin yksin polkua pitkin. Kunnes oli aamu. Hepan varsa heräsi ja näki ettei minua ollut siellä ja huusi, missä sinä olet. Mutta sitten hepan varsa tiesi, että heppa oli lähtenyt pois kun oli nukkunut. Hän oli varmasti suuttunut minulle. Ja lopetti huutamasta. Hän tiesi, että on ihan turha huutaa kun hän ei kuule. Sitten hepan varsa lähti kipittämään polkua pitkin ja kuuli jonkun itkevän. Se oli hänen kaverinsa heppa, joka oli karannut yöllä. Heppa lopetti itkemisen ja päätti että olisi parempi mennä varsan luo ja lopettaa riita. Ja sitten heppa olikin eksynyt. Hän oli lähtenyt väärää tietä, että löytäisi hepan. Mutta sitten heppa olikin oikealla tiellä ja eksyivät toisistaan. Ja sitten tuli taas yö. Ja heppa ei saanut unta kun hänellä ei ollut ketään kaveria, eikä hepan varsakaan. Mutta pian hepan varsasta olikin tullut jo iso heppa. Ja sitten he löysivätkin toisensa, mutta eivät enää muistaneet toisiaan. He kysyivät toisiltansa, kuka sinä olet. Ja sitten he päättivät

Otsikko

Semmoinen joka kertoo tytöstä

Kertoja

Kaisa

Ika

2-6 vuotias

Kerrottu

tyttö

Satu

Kaisa 6 v.

Olipa kerran tyttö joka ei osannut uida. Kaikki muut nauroivat sille kun hän oli uimassa. Tyttö päätti lähteä uimasta pois koska kaikki muut nauroivat hänelle. Sitten tyttö meni kotiin ja äiti sanoi: "Miksi sinä olet niin märissä vaatteissa?" Sitten tyttö kertoi: "Siksi koska minulla ei ollut uimapukua päällä ja minä unohdin ottaa sen mukaan." Sitten tytön äiti hermostui koska ne oli juuri uudet vaatteet. Sitten äiti sanoi tytlle: "No en minä sinulle niin kovin vihainen ole koska vaatteet eivät ole kovin märät." Sitten tyttö päätti mennä ulos kuivaamaan vaateensa. Sitten tyttö tuli sisälle ja kysyi äidiltä: "Onko nämä vaatteet tarpeeksi kuivat?" ja äiti sanoi: "Mene vielä vähäksi aikaa kuivattelemaan niitä." Sitten tyttö tuli taas sisälle kysymään onko vaatteet kuivat ja äiti sanoi että: "On ne niin kuivat että voit tulla sisään ja katselemaan vaikka videoita." Sitten tyttö meni katselemaan videoita ja meni kavereille myös. Sitten tytöllä oli oikeen mukavaa koska hänellä oli koko päivä hauskaa ja hän oli päässyt vielä uimaan sen lisäksi. Sitten tyttö päätti olla niin iloinen, että huomennakin on iloinen.

Sitten tyttö meni nukkumaan, pesi hampaat ja sitten tytöllä oli aamullakin hauskaa niin kuin hän oli eilen toivonutkin. Sitten tyttö katsoi hyllylle koska hän oli saanut eilen rahaa uimasta, että onko ne rahat tallella. Sitten tyttö lähti kavereille ennen kuin hän katso kavereilla videoita ja he leikki ja leikki niin kauan kunnes äiti tuli hakemaan ja tyttö rupes itkemään kun äiti tuli hakemaan kun niillä oli niin hauskaa kavereilla. Sitten hänellä oli illalla kavereilla mukana ilmapallo ja tyttö halusi sen ilmapallon takasin koska se ilmapallo oli hänen paras ilmapallo. Ja sitten tyttö meni kotiin äitinsä kanssa ja hän söi taas iltapalaa ja meni nukkumaan.

Ja tyttö näki painajaista ja se painajaisuni oli ihan kauhee. Sitten se painajaisuni oli sellaista että möröt olivat syöneet äidin ja tyttö oli vasta vauva silloin. Sitten tytöllä oli aivan kauhea painajaisuni ja hän heräsi ja kipitti äitin ja isän huoneeseen. Sitten tuli aamu ja tyttö heräs ja hän halusi taas olla niin iloinen että hän halusi olla huomennakin iloinen. Tyttö päätti katsoa videota.

Ja se kertoi prinsessa Ruususesta: Olipa kerran kuningatar ja prinssi. He halusivat lasta mutta heille ei ollu tullu vielä lasta. Sen takia he olisivat iloisia mutta heillä ei ollut lasta. Sitten heille syntyi lapsi ja he antoivat sille nimeksi prinsessa Ruusunen. Sitten he kutsuivat sinne 12 kuningatarta, koska heillä oli juhlat kotona niitten linnassa, mutta yhdelle ei riittänyt kultaista lautasta jätettiin hänet kutsumatta. Sitten se tiesi, että linnassa oli kauheen hienot juhlat mutta häntä ei ollut kutsuttu ja hän oli hyvin suuttunut ja hän syöksyi saliin ja sanoi suurella äänellä että: "Prinsessa Ruusunen on kovin hieno mutta kun hän täyttää 18 vuotta hän pistää värttinään sormensa ja kuolee." Sitten kuningas sanoi suurella äänellä: "Ottakaa kiinni tuo pahuus". Mutta sitten vartijat yrittävät ottaa hänet kiinni mutta hän oli kadonnut yhdessä silmänräpäyksessä. Sitten tuli se päivä kun prinsessa Ruusunen täytti 18 vuotta ja hän yhtäkkiä haltijattaren totuus oli käynyt toteensa: Hän oli pistänyt värttinällä sormeensa mutta hän ei ollut kuollut vaan oli pyörtynyt

<i>Otsikko</i>	sillä tavalla että kun joku suutelee häntä niin hän herää ja koko väki herää. Mutta ennen kuin prinsessa Ruusunen oli loukannut väärtinään sormensa niin lehtikään ei enää puussa liikkunutkaan.	Siel on mun mummi ja ukki...
<i>Otsikko</i>		
<i>Kertoja</i>	Teemu, Kia, Henna, Axel ja Henri	
<i>Ika</i>	2-6 vuotias	
<i>Kerrottu</i>	Sekaryhma	
<i>Satu</i>	Teemu, Kia, Henna, Axel ja Henri 2v. ja 3 v.	
	Siel on mun mummi ja ukki ja minä ja oli Eliot. Kerää mustikoita. Ne kerää sinisiä mustikoita. Teemu on kuvassa. Pöllö kerää käpyjä. Täällä on orava, kerää pähkinöitä.	
<i>Otsikko</i>	Siellä tyttö	
<i>Kertoja</i>	Valo	
<i>Ika</i>	2-6 vuotias	
<i>Kerrottu</i>	Poika	
<i>Satu</i>	Valo 2 v.	
	Siellä tyttö. Tyttö. Tyttö. Tyttö siinä oli. Valo. Isi. Vaa vaa. Leluja. Leluja. Ulkona. Ulos. Siellä ylhäällä. Lamppu. Puistossa. Keinu. Mäki. Sammakko.. Joo. Lehmä. Kisu. Miau. Lehmä. Kerttu. Ammuu. Lehmä. Siellä lehmä. Siellä. niin. g äöäö	
<i>Otsikko</i>	Siili ja mato tappelivat...	
<i>Kertoja</i>	Jubu, Mau, Tapa, Lage, Rousku, Vipu	
<i>Ika</i>	7-16 vuotta	
<i>Kerrottu</i>	Poikaryhma	
<i>Satu</i>	Jubu, Mau, Tapa, Lage, Rousku, Vipu 12 v. - 13 v.	
	Siili ja mato tappelivat niukasti prinsessasta Olipa kerran prinsessa ja mato. Prinsessa meni puuhun, siellä mato halasi häntä. Mutta siilikin halusi halailla prinsessaa. Mato suuttui siilille ja tuli punaiseksi vihasta. Siili ja mato rupesivat tappelemaan, jolloin prinsessan pinna paloi pahasti. Hän sanoi madolle asiasta, mutta mato ei reagoinut. Lopulta kaikki kääntyi parhain päin.	

Otsikko Sitten kun krokotiili...

Kertoja Atte

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Poika

Satu Atte 3 v.

Sitten kun krokotiili ei huomannutkaan kun takana oli lohikäärme. Mutta lohikäärme ei huomannutkaan kummitusta ja sitten se meni luolaansa eikä enää tykännytään lohikäärmeistä eikä lohikäärmeestäkään

Otsikko Souturetki

Kertoja Mia ja Laura

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Mia ja Laura 13 v. ja 13 v.

Kaksi poikaa, Pete ja Eero olivat seikkailunhaluisia 10-vuotiaita poikia. He lähtivät souturetkelle. Heillä oli eväinään täytekakku, lämmintä kaakaota ja voileipiä. Kun pojat olivat vähän aikaa soutaneet, heidän jalkansa tuntuivat kosteilta. Sitten he katsoivat toisiinsa ja sitten jalkoihinsa. He näkivät veneenpohjassa reiän, josta tulvi vettä kokoajan sisään. He hätäntyivät ja Eero huusi: "Pelastakaa eväät, pelastakaa eväät!"

Lähin saari oli muutamien metrien päässä ja Pete souti niin nopeasti saareen kuin pystyi ja ehti täpärästi ennen kuin vene upposi. Eero polskutteli perässä. Eväät menivät veneen mukana. Pojat lähtivät kulkemaan ympäri saarta, etsien poistumisreittiä ja loppujen lopuksi huomasivat mökin joka oli punainen. He juoksivat mökille, koputtivat ovelle ja avaamaan tuli vanha mummo, joka pyysi heidät sisään. Mummo kysyi miksi pojat olivat tulleet hänen luokseen. Pojat kertoivat mitä oli tapahtunut ja valittivat nälkäänsä. Mummo kantoi poikien eteen kaikenlaisia herkkuja. Mummo kertoi pojille, että ladossa olisi vanha soutuvene jonka pojat saisivat ottaa kunhan lupaisivat tulla takaisin tervehtimään mummoa. Mummo antoi pojille evääksi suuret suklaakakun palat, pojat kiittivät mummon vieraanvaraisuudesta ja soutuveneestä. Pojat lupasivat myös tulla käymään mummon luona.

Otsikko Susi linnassa -satu

Kertoja Illusia

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Illusia 4 v.

Noita taiko yhden pojan. Sit se tuli susiksi.

Otsikko Taikametsän juhlat

Kertoja Eeva

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Eeva 11 v.

Oli kerran taikametsä, jossa ei saanut ollenkaan iloita. Jos joku vähänkään hymyili, joutui tekemisiin metsän kuninkaan karhun kanssa. Kerran joku kuitenkin keksi, että pidettäisiin juhlat karhun tietämättä. Muut vähän vastustelivat mutta suostuivat sitten. Päätettiin, että juhlat pidetään metsän toisessa laidassa kaukana karhun linnasta. Kaikki metsän eläimet olivat kutsuttu paitsi karhun ystävät ja vakoojat. Juhlat alkoivat kello kuusi illalla. Ne kestivät kymmeneen asti. Siellä syötiin kaikenlaista sienistä marjoihin ja juotiin lähdevettä. Juhlissa oli soittamassa papukaijabändi, ja siellä tanssittiin paljon. Kun juhlat lähenivät loppuaan oli vuorossa kilpailu. Täytyi löytää oma pari. Ja voittaja sai palkinnon. Mutta kilpailu loppui kesken kun karhun vakoojat saapuivat. Juhlien keksijä joutui karhun eteen. Kun karhulle kerrottiin mitä oli tapahtunut, karhu rupesikin nauramaan. Ja siinä hän nauroi puolisen tuntia. Karhu sanoi: "Eihän tuo ole mitään. Minäkin olisin halunnut tulla juhliin!" Ja niin he lähtivät juhliin ja juhlat jatkuivat aina seuraavaan iltaan asti. Lopussa karhu nousi lavalle ja sanoi: "Tästä lähtien metsässä saa nauraa niin paljon

<i>Otsikko</i>	Taikapullo
<i>Kertoja</i>	Simo
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poika
<i>Satu</i>	Simo 10v.

Olipa kerran, kuten kaikki sadut alkavatkin, prinsessa. Prinsessa oli kaunis, mutta hän oli antanut jokaiselle kosijalle rukkaset. Eräässä maassa asui prinssi, joka halusi prinsessan vaimokseen. Prinssi oli monta kertaa yrittänyt saada prinsessan vaimokseen, mutta prinsessa oli antanut aina rukkaset. Kerran prinssi oli kävelemässä torilla. Torilla hän kuuli, että oli taikapullo, jonka avulla sai mitä halusi. Prinssi kysyi, mistä tämän pullon saisi. Vanhus, joka oli kertonut pullosta sanoi, että pullon omisti noita. Noita asui vuorilla. Niinpä prinssi lähti matkaan. Kun hän oli päässyt vuorille, hän näki noidan. Prinssi kysyi noidalta, voisiko hän antaa pullon. Noita vastasi: " kyllä, mutta jos suoritat yhden tehtävän". Prinssi kysyi, mikä tehtävä olisi. Noita sanoi, että prinssin on tapettava lohikäärme. Sitten noita luki loitsun ja prinssi ilmestyi areenalle. Areenalla prinssi näki luurankoja, mutta sitten prinssi huomasi, että luurangot olivat lohikäärmeen tappamista yrittäneiden ritareiden ja prinssejen luurankoja. Sitten prinssi näki lohikäärmeen. Prinssi otti miekkansa ja kilpensä. Lohikäärme syöksi tulta prinssin päälle, mutta kilpi suojeli prinssiä. Sitten lohikäärme perääntyi ja alkoi syöstä taas tulta, mutta prinssi väisti tulen. Sitten lohikäärme nousi lentoon. Lohikäärme lensi prinssin ylle. Juuri kun lohikäärme oli syöksessä tulta prinssin päälle, prinssi heitti miekkansa ylös. Miekka osui lohikäärmeen vatsaan ja lohikäärme kuoli. Sitten areenalle ilmestyi noita. Noita antoi prinssille taikapullon. Kun prinssi otti pullon, noita hävisi. Sitten prinssi lähti kotiin. Kotona prinssi avasi pullon ja pullosta tuli henki. Henki kysyi: " mikä on toiveenne, herra?" "Haluaisin prinsessan vaimokseni." Sitten henki haihtui ilmaan. Prinssi katseli ympärilleen, mutta mitään ei tapahtunut. Hän olisi kysynyt hengeltä, mutta henki kuten noitakin oli hävinnyt. Sitten prinssi lähti ulos. Ulkona hän näki hurraavan väkijoukon ja prinsessan. Prinssi ja prinsessa

<i>Otsikko</i>	Tiina eksyksissä
<i>Kertoja</i>	Olga ja Auli
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Olga ja Auli 10 v. ja 10 v.

Olipa kerran tyttö, jonka nimi oli Tiina. Eräänä päivänä se meni metsään ja eksyi metsään. Vähän ajan kuluttua häntä vastaan tuli mummo. Tiina kysyi mummolta: Missä on Kulmakuja? Mummo vastasi, en tiedä. Sitt se lähti jatkamaan matkaa kunnes vastaan tuli susi. Sitt se susi sanoi, ett se aikosi syödä sen. Sitt se tyttö sanoi: Älä syö minua, olen eksyksissä ja haluan kotiin. Sitt se susi sanoi, jos se antaa sille ison kakunpalan, niin sitten se ei syö sitä. Tiinalla oli kädessä kori ja siellä korissa oli kakku. Sitten Tiina antoi sen kakunpalan sudelle. Tiina varoitti, että siinä kakussa oli lääkkeitä mummolle, kun susi oli syönyt sen. Sitten puolen tunnin päästä sille sudelle tuli kauhea olo. Sitten se nukahti. Tiina juoksi jonnekin suuntaan ja löysi kotipihan ja meni kotiin. Loppu.

<i>Otsikko</i>	Tiku ja Taku seikkailee
<i>Kertoja</i>	Hanna
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Hanna 9 v.

Olipa kerran Tiku ja Taku. Ne oli lähdössä retkelle. Ne otti sinne mukaan eväitä ja mehua. Taku törmäs puuhun ja sit sen päähän lens pähkinöitä. Ja sitten niitä vastaan tuli koira, jolla oli luu. Ja se oli vihainen. Ja se murisi. Niiden oli pakko piiloutua, ettei koira söis niitä. Tiku näki hanskat. Tiku ja Taku menivät hanskojen sisälle. Ne yritti kävellä hiljaa koiran ohi. Sitten he löysi hyvän puun, jonka alla olisi hyvä syödä eväitä. Taku halusi jo kotiin. Häntä pelotti, että koira tulisi ja söisi heidät. Mutta Tiku halusi seikkailla. Sitten ne jatkoi matkaa joelle. Ja sitten ne näkivät, että puron lähellä oli keppejä. Ne ajelehtivat kepeillä joen toiselle puolelle. Sitten rupesi satamaan vettä. Taku palelti. Hän halusi mennä kotiin. Tiku sanoi: "Jatketaan vielä matkaa, tähän on vasta alkua." Sitten Taku huomasi itikan. Se pelkäsi, että itikka pistäisi sitä. Ja Taku halusi taas kotiin. Tikulle tuli kauhea nälkä. Sitten ne löysi puun, jossa oli pähkinöitä. Sitten rupesi vielä kovemmin satamaan. Taku sanoi: "Mennään puun alle, ettei kastuta." Tiku sanoi: "Mitä me nyt tehdään, kun ei ole sateenvarjoa, muuten me kastumme, ellei ole sateenvarjoa?" Sitten Tiku sanoi, että meidänhän piti seikkailla. Sitten rupesi tulemaan pimeää. Taku sanoi: "Eikö nyt lähdeäisi jo kotiin päin?" Tiku kompastui puun runkoon. Siltä tuli verta jalasta. Sitten ne äkkiä juoksi lääkäriin. Tikun piti jäädä sinne. Seuraavana päivänä Taku tuli katsomaan voiko Tiku lähteä jo kotiin lääkäristä. Lääkäri sanoi: "Kyllä voi. Hänen jalkansa on jo terve." Sitten Tiku ja Taku lähtivät kotiin. Kotona ne söivät

Otsikko Toi on hopeemato...

Kertoja Ilona

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Ilona 5 v.

Toi on hopeemato. Sit se hopeemato oli siellä kuusen alla. Sit se kuusi alkoi kauheesti tärähtää. Ja se mato pelästy ja luikerteli melkein käärmeen ohi. Sit se käärme raivostu sille madolle ja sit se mato alkoi luikerrella pako.

Otsikko Toni ja Topi

Kertoja Anna

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Anna 8 v.

Olipa kerran pantteri. Ja hän asui viidakossa ja hänen kaverinsa oli susi ja he leikkivät joka päivä yhdessä ja sen pantterin nimi oli Topi ja sen suden nimi oli Toni. Ja eräänä päivänä yksi ilkeä noita varasti Topin ja aikoi tehdä siitä keittoa. Kun Toni heräsi hän ei nähnyt Topia ja hän alkoi itkeä koska Topi ei ollut siellä. Hän meni kysymään rouva Kotkalta oliko hän nähnyt Topia. Mutta rouva Kotka sanoi: "En ole." Ja sitten Toni meni sanomaan Herra Kamelille oliko hän nähnyt Topia. Mutta herra Kameli vastasi: "En ole." Sitten Toni suuttui ja lähti sinne, missä kamala noita asui. Ja hän pelasti sitten Topin ja että noita ei nähnyt sitä. Noita suuttui kauheasti. Ja Topi ja Toni juhlivat koko päivän. Mutta sitten noita meni sinne missä Toni ja Topi asuivat. Mutta se noita ei kestänyt aurinkoa, muuten se muuttuisi kiveksi. Ja sitten tulikin aamu ja hän ei ollut perillä siellä ja sitten hän

Otsikko Tossa on Pokemon-pallo...

Kertoja Ilari

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Poika

Satu Ilari 7 v.

Tossa on Pokemon-pallo ja sieltä tuli ulos jokin gyrados. Toisesta Pokemon-pallosta tuli miao. Sitten gyrados voitti sen taistelun.

<i>Otsikko</i>	Tyranosauruksen loma
<i>Kertoja</i>	Ville ja Juho
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Poikaryhma
<i>Satu</i>	Ville ja Juho 7 v. ja 8 v.

Olipa kerran Tyranosaurus. Hän meni kauppaan. Hän osti sieltä kalaa ja paljon ruokaa. Ja varsinkin säilykepurkkiruokaa. Sitten hän lähti kotiin. Hän avasi säilykepurkkiruuan ja avasi teeveen ja alkoi syömään. Ja arvatkaapas mitä hän katsoi? Hän katsoi tietysti Jurasik Parkia. Sitten hän sammutti teeveen ja meni nukkumaan.

Seuraavana aamuna hän heräsi dinouniltansa. Ja sitten hän meni pelaamaan Play Stationia. Sitten hän söi eilisestä jääneitä ruuantähteitä. Sitten kun hän oli syönyt ja ajatteli pyytää parasta kaveriaan luokseen, jonka nimi oli Trikeratops. Loppu.

<i>Otsikko</i>	Tyttö
<i>Kertoja</i>	Krista, Pyry ja Kristina
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Sekaryhma
<i>Satu</i>	Krista, Pyry ja Kristina 10 v. ja 4 v.

Olipa kerran tyttö. Sitten tuli sade. Sitten tyttö menee kotiin. Tyttö syö ruokaa. Tyttö menee nukkumaan ja herää aamulla varhain. Ja menee kouluun. Tyttöä tullaan hakemaan. Tyttö jää jälki-istuntoon. Tyttö pääsi 15 minuutin päästä pois. Sitte tyttö syö, sitten menee ulos leikkimään. Alkaa taas sataa. Sitten tyttö menee joksi aikaa kotiin. Koska hänellä ei ole tekemistä, tyttö soittaa kaverille. Sitten tyttö menee soittamaan ja pyysi tyttöä

<i>Otsikko</i>	Tyttö ja karhut
<i>Kertoja</i>	Katja ja Johanna
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Katja ja Johanna 12v.

Olipa kerran pieni tyttö . Hän kulki metsässä. Yhtäkkiä hän näki ison karhun. Tyttö pelästyi ja juoksi karkuun. Hän juoksi syvemmälle metsään ja tuli luolan luokse. Hän juoksi luolassa pitkän aikaa, mutta sitten hän näki lisää karhuja. Tyttö piiloutui kiven taakse. Hän kuuli kun karhut alkoivat puhua. Hän ei saanut mitään selvää karhujen puheesta. Hän ei tiennyt mitä tekisi. Äkkiä hän näki pienen karhunpoikasen, joka oli tullut hänen luokseen. Karhu yritti puhua hänelle, mutta hän ei saanut mitään selvää. Hän sai ainoastaan selvää, että karhu sanoi: Älä pelkää. Sitten karhu vei hänet ulos luolan suulle. Tyttö kiitti karhua ja lähti menemään. Hän näki taas karhun, mutta ei lähtenyt sitä pakoon. Karhu kysyi: Oletko eksynyt? Tyttö ymmärsi, mitä karhu sanoi ja sanoi, että on. Karhu sanoi tytlle, että voisi kiivetä selkään. Karhu sanoi, että voisi viedä tytön kotiin, jos hän sanoisi missä hän asui. Tyttö osasi sanoa vain, että asui maatilalla metsän reunassa. Karhu sanoi, että tietää paikan ja yhtäkkiä hän lähti juoksemaan täyttä vauhtia. He tulivat maatilalle ja tyttö meni sisään. Pian tyttö tuli ulos ja toi hiukan lihaa karhulle kiitokseksi siitä, mitä oli tehnyt. Karhu kiitti ja sanoi, että tyttö voisi toistekin pyytää häneltä apua. Sitten karhu lähti takaisin metsään.

Seuraavana aamuna tyttö lähti taas metsään kävelemään. Hän ei nähnyt ainakaan karhua, mutta hän näki jotain muita eläimiä, mutta ei tiennyt mitä. Hän näki, että metsä oli täynnä sellaisia outoja eläimiä. Häntä alkoi pelottaa. Sitten näki, että eläinten keskellä oli haavoittunut karhu. Yhtäkkiä hän juoksi suoraan karhua ja muita eläimiä kohti. Kaikki oudot eläimet haihtuivat ilmaan tytön juostessa. Tyttö meni karhun luo ja kysyi tältä, miten tämä voi. Karhu vastasi tarvitsevansa apua. Tyttö sanoi, että mitä hän voisi tehdä. Karhu vastasi, että tyttö voisi hakea apua muilta karhuilta. Tyttö lähti juoksemaan kohti luolaa, jossa oli muita karhuja. Hän tuli luolan suulle ja huusi sisään: APUA! Kaikki karhut tulivat luolasta ulos ja kysyivät. mikä tytöllä oli hätänä. Tyttö kertoi karhuille haavoittuneesta karhusta ja niistä muista eläimistä. Tyttö vie karhut sinne missä on haavoittunut karhu. Tyttö kysyi yhdeltä karhulta niistä muista eläimistä. Karhu sanoi, ettei tiennyt, mitä muut eläimet olivat, mutta haavoittuneen karhun täytyi saada apua. Eräs vanhempi karhu sanoi, että ne oudot eläimet olivat tulleet hakemaan karhun pois. Tyttö kysyi, että tarkoittiko se sitä, että karhu kuolisi. Vanha karhu sanoi, että haavoittunut karhu kuolee vain, jos ei saa apua. Tyttö juoksee kotiinsa soittamaan eläinlääkäriin paikalle. Hetkenpäästä pihaan tulee auto ja sieltä astuu eläinlääkäri. Tyttö ja eläinlääkäri lähtevät metsään sinne missä haavoittunut karhu on. Hän hoitaa karhun haavaa. Eläinlääkäri sanoo, että karhua ei voi parantaa. Tyttö alkaa itkeä, kun eläinlääkäri sanoo, että karhua ei voi parantaa. Sitten tyttö juoksee kotiinsa eikä enää ikinä mene metsään. Sitten hän näkee kuinka pieni

<i>Otsikko</i>	Tähdet heijastuu...
<i>Kertoja</i>	Linnea
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Linnea 4,5 v. Tähdet heijastuu, kuun valo soma. Aurinko, joka hymysuun.
<i>Otsikko</i>	Tällä on jalat ja kädet...
<i>Kertoja</i>	Miku ja Roni
<i>Ika</i>	2-6 vuotias
<i>Kerrottu</i>	Poikaryhma
<i>Satu</i>	Miku ja Roni 6 v. ja 3 v. Tällä on jalat ja kädet ja silmät. Tällä on tuhat silmää. Sitten tällä on silmiä ja jalkoja ja sitten sarvet. Ja sitten tällä on nenä. Ja sitten tällä on isot korvat, isommat kuin Dumbolla.. Ja sitten tällä on pippeli. Ja sitten tällä on matotukka. Ja sitten tällä on iso ässänenä. Sitten tällä on mustat korvat. Ne ässät on mustat. Sitten niillä ässänenillä otetaan ötököitä kiinni. Ja sitten se tappaa käärmeitä. Sitten tällä on piikkiset siivet. Ja sitt vielä piikkiset ne toiset siivet, koska tällä on toiset siivet. Sillä on musta häntä. Sitten tämmöset keltaset korvat. Tämmöset ilmapallokorvat. Ja sitten sillä on peppu. Ja sitt tää on vedessä kävellyt ja lähtenyt avaruuteen.
<i>Otsikko</i>	Tämä tarina kertoo siitä...
<i>Kertoja</i>	Miiu
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	Miiu 10 v. Tämä tarina kertoo siitä, kun karhusta tuli kasvissyöjä. Eräänä päivänä karhu sanoi: "Minulla on hirveä nälkä". Siili kuuli tämän ja hyppäsi tielle karhun eteen. Karhu sanoi: "Nyt minä syön sinut". " Etpäs syö." Juuri kun karhu oli hyppäämässä siilin kimppuun, niin siili kاپertyi palloksi. Piikit pistivät karhua ja karhu sanoi: "En enää ikinä syö lihaa". Ja niin siilistä tuli koko metsän sankari.

Otsikko Tässä on tällaisia lonkeroita...

Kertoja Viljami ja Ilmo

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Poikaryhma

Satu Viljami ja Ilmo

Tässä on tällaisia lonkeroita. Ne ei saa osua yhteen. Yksi lonkero menee melkein yhteen. Se ei ihan osu. Yksi lonkero on pitkä. Toinenkin lonkero on pitkä. Täälläkin on niitä. Tässä on pomppusänky. Voouu... Toisellakin puolella on pomppusänky.

Otsikko Unohtumaton päivä

Kertoja Laura

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Laura 13 v.

Jonkin aikaa sitten eli köyhä perhe johon kuului äiti, isä ja tyttö. Tyttö lähti marjaan ja matkalla metsään se näki sammakon, jolla oli kolme rupea selässä. Sammakko sanoi tytölle, että jos tyttö rapsuttaisi sammakon kolme rupea pois, niin tyttö saisi kolme toivomusta. Tyttö epäröi hetken, mutta alkoi rapsuttaa rupia pois. Tyttö rapsutti ensimmäisen, toisen ja kolmannen ruven. Sammakko loikki onnellisesti syvälle metsään lammelle päin ja tyttö lähti kotiin miettien, että pitääkö sammakon lupaus paikkaansa. Eihän tyttö ollut edes kertonut toivomuksiaan. Kotiin saavuttuaan tyttö näki ensimmäisen toiveensa toteutuneen. Hän oli toivonut, että perhe saisi suuremman ja parempikuntoisen talon ja niin oli käynyt. Sisällä vanhemmat istuivat tyytyväisinä ruokapöydässä syöden herkullista päivällistä ja puhumassa talossa olevasta kassakaapista, jossa oli enemmän rahaa kuin heillä oli koskaan ollut. Näin oli tytön toinenkin toive toteutunut. Kolmas toive tytöllä oli ollut saada oma valkoinen ja uljas hevonen. Tyttö luuli jo ettei se toive ollut toteutunut, mutta juuri silloin tyttö kuuli ulkoa hirnahduksen. Tyttö juoksi takaovesta pihalle ja siellä oli talli, jossa oli juuri sellainen hevonen kuin hän oli toivonut. Hevosen nimeksi tuli Toive. Myöhemmin samana iltana tyttö kertoi vanhemmilleen päivän

<i>Otsikko</i>	Vaarin tarina
<i>Kertoja</i>	lina
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	tyttö
<i>Satu</i>	lina 10 v.

Olipa kerran kolme pientä tyttöä, jotka olivat ekalla luokalla. Heidän nimensä oli liina, Taru ja Hanna. Tarun vaari kertoi satuja. Tänään hän kertoi prinsessasta, tavallisesta lapsesta ja köyhästä tytöstä. Ja vaarin kertoessa tarinaa lapset muuttuivat sadun henkilöiksi. Tällä kertaa prinsessana oli Taru ja köyhänä tyttöinä lida ja tavallisena Hanna. Prinsessan isä oli tosi pullea kauhean läski kuningas ja sen nimi oli Transmul. Transmulilla oli palvelijana Liuhu ja hän oli paperinlaiaha.

Eräänä päivänä lina oli kipeä. Hanna tuli hänen luokseen. Tarukin meinasi tulla, mutta vartijat pysäyttivät hänet. He kysyivät, "minne olet menossa"? Taru vastasi, että hän oli menossa eräälle kaverilleen, jonka nimeä hän ei kertonut heille. Vartijat eivät päästäneet Tarua lähtemään kaverilleen linalle. Sen sijaan vartijat vei hänet kuninkaan luo. Kuningas kysyi: "kenen luo olet menossa, en tunne ketään kaveriasi. Kai hän on palveluväestä"? Kuningas ei sietänyt, että hänen tyttärensä leikkisi köyhien ja tavallisten ihmisten kanssa. Kuningas passitti Tarun omaan huoneeseensa, mutta taru oli nokkela. Hän otti köysitikkaat ja meni ikkunasta ulos! Hän meni suoraan linan talolle. Kun hän oli perillä, Hanna kysyi: "Mikä sinua viivytti"? Kun Taru oli kertonut koko jutun, niin he alkoivat pelata peliä, jonka Hanna oli tuonut. Peli oli yksinkertainen mutta hauska. Pelin nimi oli tulipallo. Pelin säännöt kuuluvat näin: tulipalloa pitää välttää nostamasta itselleen ja se joka nostaa tulipallon korttikasasta, on hävinnyt. Kun he olivat pelanneet, niin Taru vasta äkkäsi kysyä, mikä linaa vaivasi. lina kertoi, että hänellä on kauhea nuha ja kauhea yskä. Tarulla oli suunnitelma, miten lina saisi lääkkeitä. Niin Taru ja Hanna lähtivät lopulta pois linalta. He menivät suoraan Tarun huoneeseen köysitikkaita ylös. He yrittivät mennä niin, etteivät vartijat huomaisi. Mutta vartijat huomasivat heidät. He olivat menneet Tarun huoneeseen ja huomanneet, että hän oli poissa. Vartijat veivät heti Hannan vankityrmään. Hanna oli pulassa. Hänellä ei ollut mitään apua että pääsisi ulos vankilasta. Vähän ajan päästä kuningas tuli kysymään, oliko Hanna ryövännyt Tarun ja tuonut takaisin, koska vartijat olisivat huomanneet sen muuten. Hanna vastasi siihen, "En sano mitään! Minä en kerro sinulle yhtään mitään!" Nyt kuningas Transmul suuttui. Hän melkein litisti Hannan, kun oli niin raivostunut. Sitten hän meni kysymään Tarulta, että oliko Hanna ryöstänyt hänet vai mitä oli tapahtunut. Taru joutui sanomaan, että Hanna oli vetänyt hänet mukaansa, että hän olisi voinut ilmiantaa Hannan vartijoille. Mutta Transmul ei ollutkaan siitä vihainen. Hän nimittäin tykkäsi siitä, että ihmisiä ilmiannettiin syyttä. Silloin Taru sanoi: "Päästä hänet ulos, se oli minun syyne." Mutta Transmul ei ottanut kuuleviin korviinsa. Niinpä Taru joutui olemaan yksin huoneessaan ja allapäin. Hannalla oli kylläkin vielä vaikeampaa, hän joutui olemaan tyrmässä ja allapäin. Yöllä Taru sai idean, että pukisi kuninkaan vaatteet päälleen, tyynyt mahan alle, peruukin päähän ja puujalat. Sitten Taru meni suoran vankityrmään, jossa vartijat olivat. He huomasivat, että se ei ollut kuningas, vaan joku muu, mutta he olivat jo avanneet vankityrmän, ja Hanna pääsi pois. Hanna ja Taru menivät Tarun huoneeseen ja Taru

käski Hannan mennä kotiinsa.

Seuraavana aamuna Taru näytteli olevansa kauheassa flunssassa ja yskässä. Tietysti hänen isänsä luuli, että hän

Otsikko

Valas satu

Kertoja

Antti

Ika

2-6 vuotias

Kerrottu

Poika

Satu

Antti 5v.

Valas syö mustekaloja ja muiden naarasvalaiden kanssa ja ne taistelevat ne naarasvalaat ja syövät pikkukaloja ja ajavat takaa siellä meressä. Ja siihen satu loppui.

<i>Otsikko</i>	Valkoinen hevonen
<i>Kertoja</i>	Hanna ja Jenni
<i>Ika</i>	7-16 vuotta
<i>Kerrottu</i>	Tyttoryhma
<i>Satu</i>	Hanna ja Jenni 13 v. ja 14 v.

Olipa kerran intiaani nimeltä Punainen Sulka. Se asui perheensä kanssa Meksikossa. Sen perheeseen kuului isä, intiaaniheimon johtaja ja äiti, joka opetti käsitöitä pienemmille lapsille sekä pikkusisko Keltainen Kukka. Yhtenä päivänä oli iso juhla, joka pidettiin kesän loppumisen vuoksi. Punainen Sulka oli saanut kauniin valkoisen hevosen lahjaksi isältään 16-vuotis lahjaksi. Ja hän ratsasti hevoseella juhlaan. Se hevonen oli tosi upea, hyvä juoksemaan ja arvokas. Sitten kun Punainen Sulka meni juhliin hän sitoi hevosen kiinni puuhun, jotta se ei karkaisi. Juhlan loputtua hevonen oli varastettu. Sitten se säikähti hirveästi, koska oli saanut sen lahjaksi isältään. Hevonen oli ollut hänellä jo kolme vuotta. Ihan ekaks se kertoi sen siskolle, koska niillä oli tosi hyvä suhde. Punainen sulka ei uskaltanut kertoa isälleen, koska hevonen oli arvokas. Hän pelkäsi, että isä suuttuu hirveästi. Punainen Sulka kertoi isälleen vähän myöhemmin asiasta, mutta isä ei suuttunut, koska hän tiesi, että hevonen varastettaisiin. Isä ajatteli heti, että toisesta heimosta oli varastettu se hevonen, koska niillä oli ollut kilpailua hevosesta. Kumpikin oli yrittänyt ostaa hevosen. Sitten isä ajatteli, että niiden on saatava hevonen takaisin. Ne olivat kilpailleet toisen heimon kanssa vuosikausia. Sitten hän keräs satureita ja kertoi, että seuraavana aamuna ne lähtis hakemaan sen hevosen takas.

Mutta suureksi yllätykseksen hevonen ei ollutkaan toisen heimon kylässä. Sitten ne menivät toisen heimon päällikön puheille ja kysyivät missä hevonen on. Toisen heimon päällikkö sanoi, että niiltäkin on hävinnyt hevosia. Sitten päälliköt kiistelivät aikansa ja totesivat, että jos hevoset ei ole niissä leireissä, jonkun muun on täytynyt viedä ne. Sitten heimot liittoutui etsimään niitä hevosia. Sitten ne ajatteli, että ne lähtee kaupunkiin etsimään niitä hevosia, koska ei ollut kuin ne kaksi leiriä. Ne kertoi paikalliselle sheriffille asiasta. Sheriffi sanoi, että muiltakin tiloilta oli kadonnut hevosia. Sitten intiaaniheimot lähti sheriffin kanssa etsimään hevosia. Ne näki tosi paljon kavion jälkiä, jotka johtivat luolaan. Luolasta ne löysivät kaikki hevoset, paitsi tosi arvokasta päällikön pojan hevosta. Sitten ne ihmettelivät missä se hevonen on, koska kaikki muut hevoset, heimojen ja tilallisten löytyivät. Sit ne huomasivat luolan ulkopuolelta vielä yhden kavionjäljet, jotka johtivat autiolle talolle. Sit ne meni taloon sisälle, joka oli tosi pelottava, ja löysivät valkoisen hevosen sieltä. Ja he lähtivät viemään hevosta takaisin leiriin. Sitten Punainen Sulka meni hevosen luokse ja sanoi, että rakastaa sitä tosi paljon. Ja samassa

Otsikko Vanhan linnan vampyyri

Kertoja Taika ja Kaisa

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Taika ja Kaisa 8 v.

Oli synkkä ja myrskyinen yö. Ukkonen jyrisi ja salamo. Vanhassa linnassa kummitteli aave. Ja se aave oli vanha vampyyri. Se aave oli hyvin yksinäinen ja kiukkuinen. Se ulisi ja punoi pahoja juonia. Kerran se teki tällä tavalla: se vakoili talon takana ja äkkiä se hyökkäsi sisään. Sitten vanha mummo, joka asui siellä talossa, pökertyi. Sitten tulivat poliisit ja veivät vanhan mummon sairaalaan. Mutta vanha aave vain käkätti. Ja sitten se keksi sellaisen idean, että hän hyökkäisi muuan Valadosiidlon kimppuun, koska tällä oli runsaasti kultaa ja muuta sellaista. Ja niin se tekikin. Se odotti, että tulisi synkkä yö ja sitten se eräänä iltana hyökkäsi hänen kimppuun. Mutta mummolla olikin taikavoimat. Se muuttui sammakoksi ja loikki ikkunasta ulos. Siitä lähtien kukaan ei enää ulissut missään.

Otsikko Verinen vampyyri

Kertoja Mikael ja Lauri

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Poikaryhma

Satu Mikael ja Lauri 5 v. ja 5 v.

Olipa kerran vampyyri, joka meni hautausmaalle. Ja sitten se sanoi: "Minäpä menen puraisemaan luurankoa niskasta". Luuranko otti miekkansa ja miekkaili vampyyria vastaan. Ja sitten tuli heidän kuninkaansa, jonka nimi oli Kuolema. Sitten hän söi heidät. Ja sitten hän meni erään tytön luo ihmisten maailmaan. Joka oli maailman pelokkain tyttö. Ja sitten hän sylkäisi lepakon ja luurangon vastaan. Sitten hän pelästyi niin, että meni sohvan alle. Ja Kuolema taikoi hänestä rupisammakon. Ja sitten hän nappasi hänet ja laittoi häkkiin.

Sitten hän meni hauta-arkkuunsa ja aikoi syödä tytön seuraavana päivänä. Ja sitten kun oli seuraava päivä, tyttö oli kadonnut. Hän oli unohtanut lukita häkin oven. Sitten se rupisammakko, kun huomasi, että häkin ovi oli auki. Se häkki olikin laastaria. Äkkiä toinen puolikin oli laasteria, sitten ihminen paloi poroksi, ja sammakko pääsi karkuun. Ja sitten sammakko oli pääsyyt karkuun, ja meni noita Nokinenän luokse, joka taikoi hänestä ihmisen. Ja sitten hän muuttui taas maailman pelokkaimmaksi tytöksi. Siten he löysivät hänet, ja tyttö otti miekkansa esiin ja

Otsikko Vesi...
Kertoja Lauri
Ika 2-6 vuotias
Kerrottu Poika
Satu Lauri 5 v.

Vesi
pullo
vene
tietokone
seinä
talo.

Otsikko Vesipisaran karkumatka
Kertoja Eeva-Maria Marttila
Ika 7-16 vuotta
Kerrottu tyttö
Satu Eeva-Maria Marttila 10 v.

Yhtenä iltana kaukana meren alla vietettiin suuria juhlia. Linnassa merenneidot juhlivat ja pitivät hauskaa. Oli kuutamoyö ja tähdet loistivat. Nuorin merenneidoista, Vesipisara, ei pitänyt juhlista, ja hän päätti karata. Vesipisara ui linnan puutarhan läpi ja katosi merilevämetsään. Ennen kuin hän huomasi, hän oli eksyksissä. Oli jo pimeä yö, mutta merenneitoa ei pelottanut, sillä hän oli tottunut karkailemaan. Hän ajatteli, kuinka vanhemmat siskot joutuivat tanssimaan joitain tansseja, joista he eivät ollenkaan pitäneet. Mutta kilttejä kun olivat, eivät uskaltaneet karata. Pientä merenneitoa nauratti ajatella, kuinka siskot tanssivat ja kompuroivat tanssisalissa.

Mutta linnassa ei suinkaan tanssittu ja kompuroitu, sillä joku oli ehtinyt huomata että pienin merenneito puuttui. Lähetettiin suuri etsintäpartio etsimään pientä prinsessaa. He tutkivat koko puutarhan ja siirtyivät sitten metsään, jossa Vesipisara oli. Mutta prinsessa kuuli heidän äänet kun he lähestyivät, ja Vesipisara ajatteli: "Nyt he eivät saa löytää minua!". Hän tunsi metsän hyvin, ja lähti oikopolkua pitkin linnaan. Hän ui niin nopeasti kuin pystyi, ja pian hän näkikin jo edessään puutarhan ja oman huoneensa ikkunan, joka oli auki. Hän ui ikkunansa luo, ja pujahti sisään. "Huh", Vesipisara ajatteli, "Nyt he eivät saa koskaan tietää missä olen ollut!" Hän meni sänkyynsä, joka oli tehty suuresta simpukankuoresta, veti peiton ylleen ja nukahti.

Etsintäpartio oli harvoinut koko metsän, mutta ei löytänyt jälkeäkään Vesipisarasta. Lopulta he luovuttivat, ja palasivat linnaan. Lastenhoitajatar meni pikkuprinsessan huoneeseen, ja löysi hänet nukkumasta. "Mutta eihän prinsessa ollut täällä aikaisemmin illalla", hän ajatteli. Kun Vesipisara aamulla heräsi, lastenhoitaja alkoi tiukata häneltä, missä hän oli ollut illalla. Mutta Vesipisara vain

Otsikko Vihreä Hattu

Kertoja Jasmin

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu tyttö

Satu Jasmin 11 v.

Olipa kerran vihreä hattu. Ja siinä vihreässä hatussa oli punainen sulka. Ja se hattu on hattuhyllyllä. Äkkiä tulee tuulen puuska, joka vie hatun mennessään. Voi kauhistus miettii hattu, koska sulka putosi hatusta. Vihreä hattu päättää etsiä sulan, mutta sulkaa ei löydy. Hattu päättää kysyä neuvoa siilitä, joka vastasi: "Minun mielestäni sulka meni tuonne päin", ja siili näytti vasemmalle päin. Ja hattu lähti kävelemään vasemmalle. Kun hattu oli vähän matkaa kävellyt niin yllättäen edessä seisoj pienen tyttö, joka otti hatun ja laittoi sen päähänsä. Hatusta tuntui, että hän ei koskaan löytäisi sulkaa. Tytön päässä ollessaan hattu huomasi, että tytöllä oli sulka kädessä. Ja hattu pyysi tuulelta apua, että hän saisi sulan. Ja sitten tuulen puuska vei sulan tytön kädestä ja palautti sen hattuun. Iloinen jälleennäkeminen.

Otsikko Vihrushattu

Kertoja Annika ja Janina

Ika 7-16 vuotta

Kerrottu Tyttöryhma

Satu Annika ja Janina 10v. ja 9 v.

Olipa kerran poika, jolla oli vihreä hattu. Häntä kutsuttiin Vihrushatuksi. Eräänä päivänä hän päätti lähteä vaarinsa luokse. Vaari asui keskustassa. Keskustaan pääsi metrolla. Vihrushattu meni metroon. Metrossa vastaan tuli juoppo. "Minne olet menossa?" juoppo kysyi. "Vaaria tapaamaan", Vihrushattu vastasi. "Voimmeko mennä samaa matkaa?" juoppo kysyi. "Tietysti", Vihrushattu vastasi iloisena. Mutta silloin juoppo söi Vihrushatun suihin. Metron tarkastaja kuuli kaiken ja kutsui ambulanssin. Ambulanssi tuli heti paikalla. Ambulanssi vei juopon sairaalaan. Hänet vietiin leikattavaksi. Leikkaus onnistui. Sitten Vihrushattu lähti vaarin luokse ja Vaari oli iloinen. Sen pituinen se.

Otsikko Viilivauva

Kertoja Tuulia

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Tuulia 3 v.

Se on viili. Suloinen. Se on suloinen. Se on sylivauva. Tuulia tekee sille sylivauvan maitoo. Tissistä. Se viilivauva nukkuu oikeen. Se sanoo höö. Sitte se murisee. Se varmaan sanoo mmm. Se tykkää Tuuliasta. Se on suloinen. Suloinen. Suloinen.

Otsikko Yks kerta kun mä olin hoidossa...

Kertoja Veera

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu tyttö

Satu Veera 4 v.

Yks kerta kun mä olin hoidossa niin kaks poikaa Daniel ja Otto kiusas mua. Sit me niinku mentiin niiden poikien kanssa ulos niin tuli vastaan ilonen tyttö, jonka nimi oli Amanda ja se leikki mun kanssa.

Otsikko Yksi vieras ihminen...

Kertoja Illusia

Ika 2-6 vuotias

Kerrottu Poika

Satu Illuksia 4 v.

Yksi vieras ihminen meni kulkemaan. Ihminen teki kaikkein suomettaren. Pussilippu meni. Katos siinä bussissa. Ihmisen koira katos bussissa. Bussikeskustassa luki et yhdellä miehellä oli kadonnut koira. Ihminen katoo ittestään. Ei tiedä missä hänen kotinsa ja oottelee siinä